

Daniel Georgel Preda

UNIVERSULUI

Transportul auto-optimizat al materiei, fie ea vie sau nevie, se face folosind o singură cheie. Această curgere neconținută a Universului are loc doar într-un singur mod, respectându-se un set de principii fundamentale.

Geometrodinamica Elicoidală, teoria unificată a tuturor lucrurilor, acoperă, sub o aceeași umbrelă, mecanisme de construcție a tot ce există. Visul neîmplinit al lui Albert Einstein devine, de acum, o realitate.

Exemplarul cu numărul

*** Dedicat cititorului

FUNDAMENTUL

FUNDAMENTUL
UNIVERSULUI

Unificarea principiilor constructive

București 2020

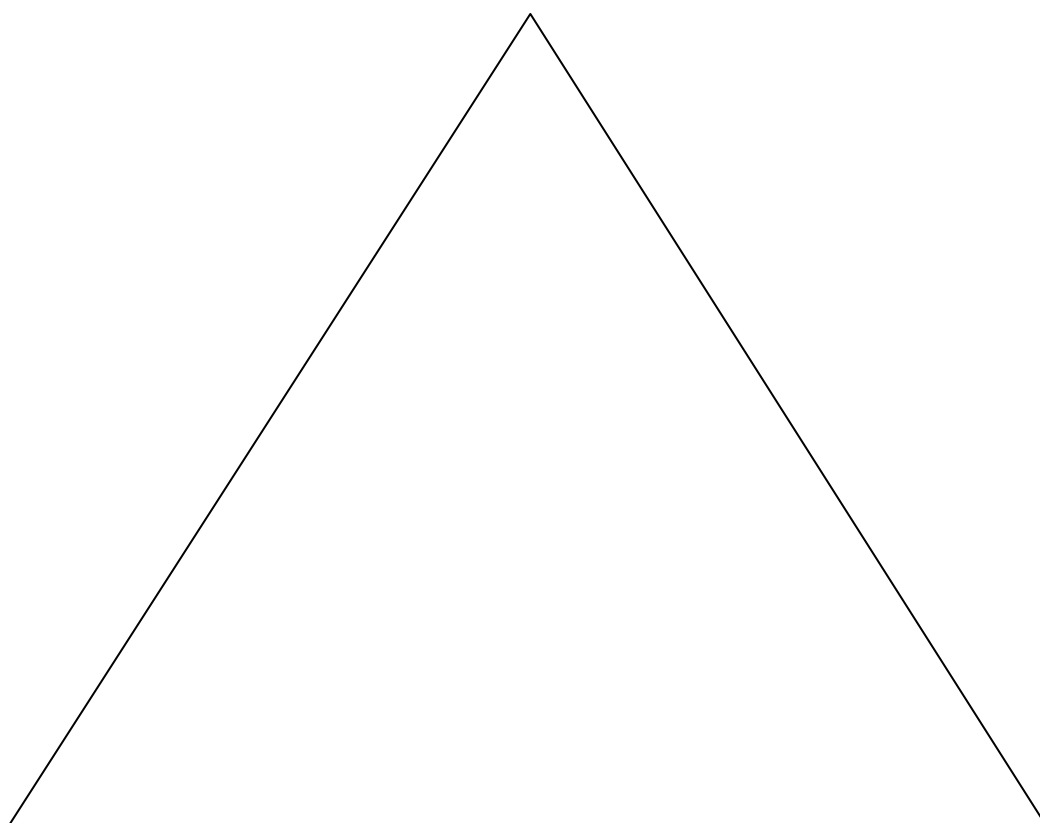
DANIEL GEORGEL PREDA

FUNDAMENTUL UNIVERSULUI

Unificarea principiilor constructive

București 2020

Lucrarea
FUNDAMENTUL UNIVERSULUI :
UNIFICAREA PRINCIPIILOR CONSTRUCTIVE
(EDIȚIE TIPĂRITĂ, CORECTATĂ, REVIZUITĂ, 2020)
autor **PREDĂ DANIEL GEORGEL**
a fost înregistrată la
BIBLIOTECA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI
având codul **ISBN 978-973-0-32692-5.**

Principii fundamentale de Geometrodinamică Elicoidală

(pe înțelesul tuturor)

Lucrare dedicată fiicei mele, Ioana.

nr. _____ RO _____ D.G.P.

Cuprins:

1. Teoria unificată, principii fundamentale, geometrodinamica elicoidală	6
1.1 Calea spre cunoaștere - cel mai simplu traseu	6
1.2 Principiul și realitatea - principiul extras din realitate	7
1.3 Teorie unificată - vederea de ansamblu, perspectiva unitară	8
1.4 Geometrodinamica - geometria și mișcarea ei naturală	10
1.5 Eficiența energetică în transporturi - mișcarea eficientă și sistemul intermediar	10
1.6 Curgerea în volume minimale - transportul împachetat, optimizat	12
1.7 Geometria elicoidală, doar două variante - chiralitate de dreapta și chiralitate de stânga	13
1.8 Geometrodinamica elicoidală – principiul roții, curgere naturală, autoorganizare	14
1.9 Sfera, geometria eficientă a bagajului - poliedrul 600 {3, 3, 5} și fracția “divină”.	15
1.10 Materia tridimensională - un nou concept spațiu-timp	16
1.11 Teoria Constructală, designul în natură și ingineria - gândirea rațională și irațională	18
1.12 Testul, capacitatea de a înțelege ce vezi - observația și extracția principiului	21
1.12.1 Internetul, sursa pieselor de puzzle - imaginea întregului	21
1.12.2 Internetul despre microunivers – piesa 1 din puzzle	21
1.12.3 Internetul despre corpul ființelor vii – piesa 2 din puzzle	23
1.12.4 Internetul despre corpul plantelor - piesa 3 din puzzle	24
1.12.5 Internetul despre interacțiuni cu fluide – piesa 4 din puzzle	25
1.12.6 Internetul despre macrocosmos - piesa 5 din puzzle	26
1.12.7 Internetul, gravitația, helicitatea și principiul echivalenței – piesa 6 din puzzle	28
1.12.8 Construcția imaginii, principiul extras din test - asamblarea pieselor de puzzle	29
1.13 Omul, ființa ce-și caută “creatorul”- contactul iminent	30
1.14 A informa - a pune în formă, în geometrie sau simbol	34
1.15 Aceeași informație din 2 direcții – știința și religia	35
1.16 Inevitabilul salt de conștiință – ei au ajuns la final	37
1.17 Proiectul Fundamentul Universului - primii pași	38
1.18 Punctul de plecare – viziunea	42
1.19 Gândirea proiectivă, o mare eroare - interfața schimbării conștiinței	43
2. Legea Fundamentală a Creației	46
2.1 Obiectul țintă, geometria fundamentală – religia ascunde matricea primordială	47
2.2 Legea Fundamentală a Creației – doar definiția	48
2.3 Simboluri religioase păstrate, apărute – experiența intuitivă străbate timpul	50
2.4 Sacralitatea simbolurilor fundamentale. – cum vedeau ei Universul	57
2.4.1 Originea simbolurilor fundamentale. – Dacia, un posibil răspuns	57
2.4.2 Simbolistica fundamentală la pelasgii-arieni – intuiția, cunoașterea timpurie	60
2.4.3 Intuiția omului preistoric – transferul de cunoaștere prin geometrie	62
2.4.4 Intuiția omului modern – geometria, limbajul universal	64

2.5	Șablonul creației, lungul drum către casă – F.F.T. de la maxim la minim	66
2.5.1	Apropierea de viață - Terra și propria sa macroelicoidă de transfer	66
2.5.2	Mai aproape de om – corpul uman și macroelicoidele de transfer	66
2.5.3	Subsisteme ale anatomiei umane – utopia sistemelor izolate	68
2.5.4	Tuburile și primele canale – geometria elicoidală și primul transport.....	69
2.5.5	Transportul implicat în oricare schimburi de particule – radiația viului	70
2.6	Înțelegerea unitară, cea de ieri, cea de azi – schimbarea de azi vine la pachet cu frica	71
3.	Fundamentul Universului.....	75
3.1	Înțelegerea Universului vine dinăuntru tău – de acum, tu alegi	76
3.2	Particula fundamentală – Universul la minus infinit.	78
3.3	Legături între civilizații – informația fundamentală transmisă.....	80
3.4	Legi și definiții, concepte și termeni – noul limbaj de construcție	81
3.4.1	Legea umbrelor – unicitatea realității și infinitatea proiecțiilor sale.....	81
3.4.2	Geometria fundamentală – împachetare autooptimizată, informația	82
3.4.3	Dinamica fundamentală – curgere autooptimizată, eficiența energetică în transport	83
3.4.4	Geometrodinamica elicoidală – geometrie și dinamică fundamentală	83
3.4.5	Interacțiune fundamentală – interacțiuni între particule fundamentale.....	84
3.4.6	Dualism fundamental – sensul interacțiunii fundamentale	84
3.4.7	Știința, sfera și particula fundamentală – ce știm astăzi.....	84
3.4.8	Legea fundamentală de construcție a Universului – principiul universal	85
3.4.9	Autoaranjare, primul cluster fundamental – tetraedrul, prima geometrie 3D	85
3.4.10	Șablonul creației și umbre lui – tetraedrul, perspectiva și planul	88
3.5	Șablonul creației, atunci și acum - tetraedrul în știința de ieri și de azi.....	89
3.5.1	Tetraedrul, informație fundamentală transmisă – intuiția și clusterul fundamental.....	89
3.5.2	Știința și structura tetraedrică – tetraedrul, baza construcțiilor stabile	91
3.6	Împachetare, transport și localizare spațială – noi concepte.....	93
3.6.1	Geometria curgerii, eter fundamental – transportul împachetărilor, superfluiditate.....	93
3.6.2	Simetria sferică, curgerea locală și rezonanța – geometria și vibrația specifică	93
3.6.3	Tetraedrele, tensorii și echilibrul de forțe – matematica și fluiditatea.....	95
3.6.4	Masa geometrodinamică – masa localizată, un nou concept	95
3.6.5	Clusterii staționari și clusteri dinamici – conjectura Kepler, conjectura Preda	96
3.7	Sfera, torul și cilindrul – geometria fundamentală de curgere.....	98
3.7.1	Sfera și torul – echilibrul și inducția geometriei de curgere	98
3.7.2	Cilindrul și tractorul – elicoida fundamentală de transfer (E.F.T.).....	102
3.7.3	Caracteristicile E.F.T. – compunerea axială și conectivitatea periferică	103
3.7.4	Autoasamblarea și geometria virușilor – cilindrul, sfera și bichiralitatea.....	108
3.8	Tehnologia E. F. T. – tehnologia de torsiune.....	110
3.8.1	Perspectiva intuitivă a E.F.T. – viitorul intuit prin geometrodinamică elicoidală	110
3.8.2	Tradiția și cultul geometriei E.F.T. – trecutul intuit prin forme elicoidale.....	115

3.8.3 E.F.T., evidența nevăzută – elicea, principiul geometric ignorat	117
3.9 Necesitatea transformării interioare – revoluția conștiinței.....	127
3.10 Curgerile Universului superfluid – transportul materiei.....	129
3.10.1 Mișcarea în plan, o eroare științifică – ultima elicoidă, un pas către înțelegere.	129
3.10.2 Ultima elicoidă – curgerea și reperul universal	130
3.10.3 Codul Fundamental - interacțiuni între elicoide, doar 4 posibilități	132
3.10.4 Interacțiuni elicoidale în natură - transmiterea torsiunii	133
3.10.5 Forma clepsidrei în curgeri paralel-antichirale – conservarea momentului cinetic	136
3.10.6 Sistemul tractor și sistemele de influență – acțiunea mediului exterior.....	137
3.10.7 Sistemul intern în cazul paralel-antichiral – strângerea și risipirea mănunchiului	138
3.10.8 Triedrul vectorial fundamental și recursivitatea – reperul asociat curgerilor	139
3.10.9 Bivectorii fundamentali – primele noțiuni despre tensori.....	141
3.11 Momentul de inerție și “pseudoforța” inerțială – pulverizarea vechilor concepte	143
3.12 Ciclul elicoidal, referința temporală - măsura transformării geometriei	145
3.13 O nouă relativitate generalizată – noul concept spațiu-timp	147
3.14 Curgeri tridimensionale, 3D – 3 forțe simultane și distincte	150
3.15 Câmpuri vectoriale și tensoriale – metode de analiză și geometria în spirală.....	151
3.16 Inducția curgerilor elicoidale – curgerea motrică și curgerea indusă.....	153
3.16.1 Curgeri paralel-antichirale – condiția angrenării radiale	153
3.16.2 Inducția cilindru-cilindru (C-C) – inducția de replicare în oglindă	154
3.16.3 Replicarea viului prin inducția C-C – autoorganizarea prin inducția geometriei	155
3.16.4 Curgeri antiparalel-chirale – condiția cuplării axiale și inducția T-C.....	157
3.16.5 Curgeri naturale – transport elicoidal în secvențe C-C sau T-C	158
3.17 Legături, curgerea și autoorganizarea materiei – comunicarea intersistemică.....	159
3.18 Rațiunea analizează exteriorul, conștiința interiorul – chiralitatea și ființa.....	160
3.19 Religiile și intuiția propriului final – frica ce paralizează mintea	163
3.20 Doza de divinitate – frica și dependența.....	164
3.21 Unda fundamentală de torsiune, U.F.T. – curgerea deviantă, driftul	166
3.21.1 Percepția realității – perspectiva multiplă.....	166
3.21.2 Devierea laterală, driftul – curgerea staționară, intermitentă.....	167
3.21.3 Efectele Preda, Coandă și Magnus – un corpuscul ce strabate fluidul	168
3.21.4 Apropierea de efectul “Preda”- ce rămâne în picioare la cutremur	169
3.21.5 Dinamica Undei Fundamentale Torsionale – principiile U.F.T.	173
3.21.6 Modelul, geometria U.F.T. – geometria curgerii locale	174
3.21.7 Clasificările curgerilor locale ale U.F.T. – pulsul de lumină, unda falsă	174
3.21.8 Lungimea de undă a E.F.T. și a U.F.T. – două caracteristici de interacțiune	177
3.21.9 Unda “electromagnetică”, U.F.T. de tip magnetic. – oceanul radiației cosmice	180
3.22 Calibrarea AND, trezește-ți forța! - sincronizarea.....	181
3.23 Dualitatea, Codul Fundamental și inducțiile – organisme și minerale.....	184

3.24 Bivectorii și curgerile electromagnetice – o aplicație practică	187
3.25 Gravitația, circulație antiparalel-chirală (dreapta) - schimbarea paradigmei	189
3.26 Știința, religia și zona de contact – interferențe firești	198
3.26.1 Dizolvarea religiei în genetică - Vaticanul nu se lasă bătut	198
3.26.2 Frația divină studiată științific – esotericul are materie primă	200
3.27 Atractorul Lorenz nu este un atractor – influența curgerilor și geometria “în 8”	201
3.28 Inexistența unificării forțelor – forțe tari, supertari sau slabe.....	206
3.29 Experimente cu magneți – explorarea “în orb”	209
3.29.1 Un prim experiment “de casă” - sfera magnetică.....	209
3.29.2 Experimentul magneților plutitori – autoaranjarea în spirală	214
3.29.3 Magneții plutitori și teoria unificată – încercări devenite istorie	220
3.29.3 Autoorganizarea magneților și știința de azi – principiul helicității invizibile	222
3.30 E.F.T. și principiile fundamentale ale formei – geometria specifică.....	226
3.30.1 Vortexul liber și cel indus – forme diferite de curgere	226
3.30.2 Două pâlnii și cilindrul dintre ele – accelerația liniară și cea neliniară	226
3.30.3 Tubul de vârtej și constanta de curgere – constanța variației debitului	229
3.30.4 Principiul certitudinii curgerilor elicoidale – Heisenberg în opoziție.....	232
3.30.5 Informația, constanța elicoidală, entanglementul – mame, fiice și legături.....	232
3.30.6 E.F.T. și ciclurile vieții – începutul, dezvoltarea și sfârșitul.....	235
3.31 “Universului holografic” - legea umbrelor, o primă aplicație	239
3.32 “Unusual, anomalous” și știința la limită – înțelegerea începe de la barieră.....	241
3.33 Principiul polarizării – curgeri polarizate și nepolarizate	249
3.33.1 Sfera, curgerea stabilă și principiul polarizării - modelul fundamental	249
3.33.2 Schimbarea paradigmei – intuiția și procesele ciclice	251
3.34 Geometria planetară, martorii tăcuți – vârtejul nevăzut	257
3.35 Stringuri, găuri negre și albe, găuri de vierme – E.F.T. văzută altfel.....	259
3.36 Geometriile Universului, simboluri și schematizări – două perspective identice.....	268
3.37 Polarizare, caz paralel-chiral și paralel-antichiral – respingere și compunere axială.....	271
3.38 Repulsia mănunchiurilor antiparalele – acreția rotativă și acreția fixă.....	272
3.39 Dinamica solară și viziunea științifică – întrebări fără răspunsuri.....	278
3.40 Maxwell și teoria unificată – mentalitatea deschisă spre nou.....	280
3.41 Lumina și interacțiunile ei – curgerea șerpuitoare și informația	282
3.42 Filtrele de sens și de chiralitate – tehnologia IT, viitorul începe azi	285
3.43 Capacitatea cognitivă și E.F.T. – creierul și geometrodinamica elicoidală dublă.....	288
3.44 Înfășurări electrice “Preda” - solenoid cilindric și solenoid toroidal.....	290
3.45 Înfășurări magnetice și puțină practică – curgeri și pattern-uri vizibile	297
3.46 Mărimile fundamentale – simultaneitatea evenimentelor din sistemele evolutive.....	300
3.46.1 Principiul general – evenimente similare ca formă.....	300
3.46.2 Masa, distanța și timpul în geometrodinamică – descrierea particularizată.....	302

3.46.3 Invariația geometrodinamicii elicoidale – o eroare științifică	304
3.47 Timpului și spațiul – vechile perspective și viziunea corectă	305
3.48 Einstein, ecuațiile de câmp și intuiția – religie și legi universale.....	309
3.49 Cuplajul spin-orbită și gravitația – de la mecanica cuantică la cea planetară	312
3.50 Modelului șuvițelor – o teorie speculativă a unificării	326
3.51 Modelului standard unificat – curgerile sferice	330
3.52 Legăturile V_c , V_f , V_i și modelul standard unificat – forța de atracție universală.....	334
3.53 Modelul standard, bosonii fermionii și preonii - chiralitatea înăscută sau dobândită ...	339
3.54 O teorie cu experimente pe masă – de acum începe cunoașterea	342
3.55 Planșe – geometrie = informație = limbaj universal.....	344

1. Teoria unificată, principii fundamentale, geometrodinamica elicoidală

1.1 Calea spre cunoaștere - cel mai simplu traseu

Această nouă lucrare, în versiune tipărită, personalizată, este rezultatul final al proiectului Fundamentul Universului, demarat la finele anului 2009. Sunt cumulați, astfel, peste 10 ani de cercetare și observare a lumii înconjurătoare. Extragerea principiilor fundamentale ce guvernează orice fărâmbă de Univers precum și validarea lor, prin experimente, a dat naștere unei chei universale, o cheie ce explică totul. Această carte expune cheia universală, spre explorare și înțelegere, oricărui doritor.

Cele trei părți ale cărții includ fragmente din **Legea Fundamentală a Creației** și **Fundamentul Universului**, două lucrări anterioare ce sunt protejate de Guvernul României, prin Oficiul Român pentru Drepturi de Autor (ORDA).

Anul 2017 aduce în prim-plan, în cadru științific, această cheie universală de construcție, fiind prezentată pentru prima dată, în mod oficial, la o conferință internațională din domeniul teoriei constructale. Veți descoperi, aici, părți din lucrarea publicată de Academia Română.

Această versiune tipărită își propune, încă de la început, să deschidă mintea oricărui cititor ce se încumetă să o parcurgă până la sfârșit. Este un scop declarat, sincer, plin de speranța unei înțelegeri cât mai cuprinzătoare. Este o nevoie a gândirii umane ce dorește a progresa și a trage cu sine generațiile viitoare. Într-un fel, această carte se adresează cu precădere minților tinere, dornice să exploreze zone noi, să-și fixeze repere. Speranța va fi îndeplinită doar de curiozitatea minților deschise, capabile să observe natura și apoi să înțeleagă cum funcționează, intuind mecanisme de construcție și evoluție.

Nevoia unei noi viziuni, asupra lumii și a vieții, am simțit-o atunci când niciuna din perspectivele actuale nu-mi oferea o vedere clară. Oriunde priveam distingeam doar perdele de fum. Am fost nevoit să merg pe drumul meu, unul neparcurs de cineva, vreodată. Doar așa am reușit să înțeleg cum funcționează anumite lucruri pe care eu, în mod întâmplător, le descopeream. Surpriza a apărut în momentul în care, pe acel drum, am început să înțeleg totul. Nu-mi propusesem asta dar s-a întâmplat, nimerisem drumul ce ducea la înțelegerea tuturor lucrurilor, la nivel fundamental. Alesesem drumul cel mai favorabil înțelegerii, era cel mai simplu traseu. Logica elementară și naturațea acestui drum m-au determinat să aleg această direcție, să aleg cea mai simplă variantă. Simplitatea nu este o opțiune pentru știința actuală. Poteca cea mai ușor de urcat, către vârful gândirii umane, nu este aleasă, nu este încercată, nimeni nu-i dă importanță. M-am întrebat, la început, de ce nu încearcă nimeni cea mai simplă variantă cu puțință? Cum este posibil ca toți să caute răspunsuri doar în lucrurile complicate?

Îndoctrinarea în masă, șabloanele mentale, canalizează mintea umană către anumite direcții. Este suficient să arăți, în mod permanent, că Universul este extrem de complicat și o să ai o întreagă armată de cercetași ce caută doar în lucruri complicate. Ni se repetă, de milenii, că nu putem cunoaște cum funcționează Universul, la nivel fundamental, acea zonă fiind practic inaccesibilă oamenilor, accesibilă doar lui "Dumnezeu". Efectul e unul de orbire în masă, deși avem ochi, avem mijloacele de vizualizare, la scară detectabilă, comanda cerebrală, subliminală și generală, este de "ochi închiși".

Mă uit în jurul meu și văd o majoritate de oameni îndoctrinați și mult prea puțini dornici să iasă din șabloanele sociale, religioase sau științifice. Este o zonă de confort mental pe care, în mod natural, creierul uman o caută. De aceea, scrisă într-un anumit fel, această lucrare nu se adresează sistemelor de gândire închise, șablonate, opace.

Deși își propune să rupă anumite bariere mentale (*se întâmplă asta*), această carte încearcă și reușește să recalibreze gândirea pe traseul ei natural, cel mai simplu cu puțință. Folosind un limbaj deloc academic, cu multe explicații simple, accesibile uneori chiar și unui copil de 12 ani, cartea arată, fără echivoc, cum este construit Universul, la nivel fundamental. Această matrice de construcție și evoluție a oricărei dimensiuni de Univers, o cheie universală, e pusă acum în mâna oricărui cititor. Iscusița folosirii acestei chei depinde doar de abilitatea cititorului de a utiliza informațiile și de a dobândi, prin exerciții, experiență practică.

Fiecare, prin perseverența de a citi până la final, își poate da răspunsuri chiar și la întrebări puse de o viață. Aceste răspunsuri sunt simple, naturale, apar la fiecare pas. Efortul cititorului, spre a urma acest drum, devine obligatoriu iar răsplata va fi pe măsură. Odată ajuns în vârf, de data aceasta pe traseul cel mai simplu, o altă perspectivă asupra Universului se va deschide.

Dedic această carte fiicei mele, Ioana, precum și tuturor generațiilor viitoare. Aceste generații vor fi capabile să folosească cheia tuturor lucrurilor, principiile fundamentale de construcție ale Universului,

la orice scară dimensională. Oamenii au descoperit cheia universală, cheia ce deschide toate ușile iar de acum este de datoria lor să învețe să o folosească.

Mulțumesc gândirilor critice, celor ce nu cred că-l pot cunoaște, că-l pot descoperi pe adevăratul constructor al Universului, o cheie geometrică. Lor le datorez efortul meu de a strabate singur acest drum, încrâncenarea de a descoperi cine se ascudea, de fapt, în spatele lui “Dumnezeu”!

1.2 Principiul și realitatea - principiul extras din realitate

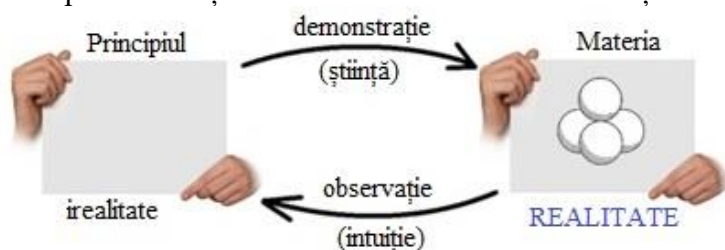
Am ajuns, cu mijloace diferite, în punctul de unde putem explora realitatea atât la dimensiuni foarte mici, subatomice, cât și la nivel planetar, intergalactic. În câteva secole, intervalul dintre limitele noastre de observare, de la nivel micro la nivel macro, a fost mărit considerabil. Realitatea pe care noi o observăm acum aparține unui interval dimensional cu mult mărit, dacă ar fi să comparăm cu realitatea observată de generațiile anterioare. Realitatea generațiilor următoare, cu siguranță mult mai vastă, va trebui să includă și realitatea generațiilor anterioare.

Explorarea unor noi lumi, mai mici sau mai mari, nu aduce cu sine cunoașterea, este doar o iluzie. Mărirea considerabilă a domeniului observabil nu ajută la înțelegerea proceselor din interiorul sistemelor noi descoperite. Ne putem uita mult și bine la o realitate pe care nu o putem înțelege.

Ce ar putea însemna înțelegerea realității? Ce ar însemna ca realitatea, atinsă de organele noastre de simț, să capete înțelegerea noastră, să circule, într-un fel, prin mintea noastră?

Realitatea, oricât de complexă sau simplă ar fi, este în primul rând observabilă, în limitele intervalului descris mai sus. Cu toate acestea realitatea nu se poate metamorfoza, devenind o altă realitate, în mintea noastră. ***Singurul lucru ce se poate transfera, din realitate în mintea noastră, este principiul. Acest mecanism, de înțelegere a realității prin observație, se numește intuiție.***

Haideți să ne gândim la Isaac Newton și la mărlul lui. Oricât ar fi observat merele, înțelegerea gravitației nu ar fi fost posibilă fără intuiția principiului ce stă ascuns în spatele realității. Extragerea principiului a fost cheia. De aceea Newton a numit cartea sa, în anul 1687 “Principiile matematice ale filozofiei naturii” și a constituit, prin aceasta, trecerea fizicii din domeniul filozofiei în domeniul științei. De la Newton începând, fizica a devenit știință. Principiile fizicii sunt similare axiomelor din geometrie, adică sunt enunțuri considerate adevărate fără a fi demonstrate matematic. Principiile sunt intuite pe baza generalizării faptelor observabile, experimentale. Pe baza principiilor se demonstrează mai apoi toate relațiile din fizică. Stabilirea unui adevăr are loc doar dacă realitatea fizică, materia, se supune principiului enunțat. Se închide astfel cercul cunoașterii.

Pe scurt, realitatea, prin observare, generează un principiu. Dacă principiul se validează prin demonstrație practică, atunci și numai atunci acesta capătă valoare de adevăr. Cu alte cuvinte, principiul extras din realitate este corect doar dacă el supune, prin demonstrație inversă, materia.

Este ușor de remarcat că, dacă ai înțeles principiul de funcționare al motorului cu aburi, ai înțeles cum funcționează “jucaria”. Cu toate acestea trebuie recunoscut faptul că ***extragerea principiilor, din realitate, este cel mai greu proces al cunoașterii!***

Principiul inerției, principiul creșterii entropiei, principiul transformării lucrului mecanic în căldură, principiul incertitudinii, sunt doar câteva principii din multitudinea acestora.

Așa cum era de așteptat, observarea este prima din lista metodelor de cercetare a științelor moderne. În cercetarea mea, ca metodologie, m-am bazat pe observarea directă sau indirectă a realității. Extrăgând principiile fundamentale ce guvernează întreg Universul, prin observare, cartea devine astfel o lucrare științifică. Ieșind din tiparul unei lucrări academice, prezentarea făcându-se într-o manieră distinctă, personalizată, aceasta expune pe larg aceste principii.

Ne-am pus multe întrebări despre natura fundamentală a lucrurilor și iată-ne, de azi, în fața unor răspunsuri concrete. Printr-o atentă observare a mediului înconjurător, vom conștientiza că există “ceva inexplicabil”, ceva ce leagă toate lucrurile. Acest “ceva” să-l numim, generic, “principiul fundamental”.

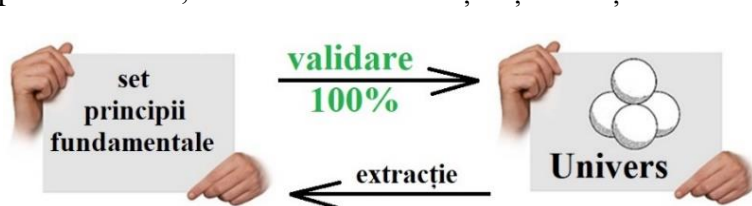
Intuiția are rol hotărâtor, ne face să determinăm ce anume leagă tot Universul sub o aceeași umbrelă. Este momentul să despărțim, folosindu-ne de logică, materia de principiul autoorganizării ei. Mai clar, principiul înseamnă o “irealitate” iar materia o “realitate”, una ce se supune principiului.

Toți cercetătorii lumii fizice sau nefizice au, astăzi, o mare vulnerabilitate. Confundă principiul cu realitatea și invers, nemaifiind capabili să distingă. Acesta este un lucru extrem de grav, mințile multora dintre ei trăind într-o lume inexistentă, a principiilor invalide. Prin urmare, orice discuție liberă se va face prin două căi, una în care vom vorbi despre materie iar în cealaltă despre principiu. Nu avem de ales, vom avea două foi de hârtie în mână: una alba iar cealaltă cu geometria de construcție, cu o “poză”.

Drept urmare, în ambele cazuri, vom arata “realitatea de pe masa” una care se va supune obligatoriu principiului despre care vorbim, făcând demonstrația tuturor afirmațiilor!

Experimentul, odată realizat, validează principiul într-un mod similar cu evoluția naturală a Universului. Nu este nevoie, în primă fază, de demonstrații cu formule matematice elaborate. În momentul în care un set de principii fundamentale sunt validate de realitate, în proporție de 100%, atunci și numai atunci principiile extrase au putere de adevăr.

Puterea de adevăr, a “principiului fundamental”, este inimaginabilă. Această putere depășește mijloacele noastre de percepție ale Universului, “principiului fundamental” fiind validat în proporție de 100% la orice scară dimensională. De fapt, “Dumnezeul tuturor lucrurilor” este un set de principii ce, prin natura lor, stau la baza construcției și evoluției Universului.

De aici încolo puteți contempla realitatea, puteți remarca extrem de ușor principiul fundamental din spatele oricărei părți din Univers. Întotdeauna veți strânge, într-o mână, o coală albă “cu principiu” și în cealaltă o fotografie, o evidențiere în

lumea reală a principiului. Veți putea face oricând demonstrația lucrurilor despre care vorbiți, doar arătând o fotografie, o geometrie de construcție, o machetă la orice scară dimensională. Fie că vorbim despre “o idee” fie că descriem o realitate, doar poza (*proiecția geometriei*) este cea care ne indică faptul că nu batem câmpii, numai aceasta ne arată că “gargara” nu se regăsește în realitate (*demonstrația principiului enunțat, făcută în sens invers*).

De acum aveți șansa să puteți înțelege (*intui*) orice teorie științifică, întreg Universul sau, de ce nu, toate religiile lumi, doar privind geometria, schema de lucru a acestora (*extragerea principiului prin observație*). Dacă aveți puterea să înțelegeți, să rețineți și să stăpâniți toate detaliile, sunteți o persoană norocoasă.

Știința, prin fizica teoretică, a ales să descifreze materia fără a pleca de la fundament, de la bază. De ce face acest lucru? Ea nu mai poate să vadă lucrurile simple, așa cum cercetătorii secolelor trecute o făceau. Exercițiul observației, intuiția fenomenelor naturale, simple dar neobișnuite, lipsind cu desăvârșire.

1.3 Teorie unificată - vederea de ansamblu, perspectiva unitară

Prin descoperirea noilor principii, de natură fundamentală, se pășește ușor dar sigur pe ultima treaptă a înțelegerii Universului. Această carte face un ultim pas, un salt uriaș către poarta ce deschide perspective noi de cunoaștere și explorare.

Isaac Newton și mai apoi Albert Einstein, prin descoperirea noilor principii ce guvernează Universul, au fost deschizători de drumuri, creionând o nouă perspectivă asupra realității fizice. Începând cu Einstein, mulți fizicieni au încercat și încă încearcă să elaboreze o teorie unitară ce poate explica natura Universului, la nivel fundamental. Astfel de teorii se numesc “teorii unificate” sau “teorii ale câmpurilor unificate”. Teorii ale “întregului”, ale “totului”, încă macină gândirea multora.

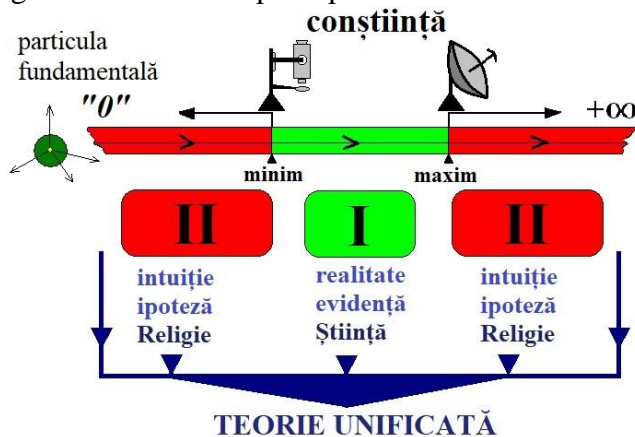
În studiul “creatorului universal” există două direcții principale, fiecare fiind dată de una din emisferile noastre cerebrale. O direcție extrem de veche și foarte intuitivă iar alta dezvoltată recent, rațională și foarte rigidă. Pentru că nu puteau observa același fenomene, emisferile cerebrale și-au împărțit, **tacit dar fără să fie conștiente**, domeniile de observare. Prima explorează domeniul nevăzut, intuit, intangibil simțurilor noastre, iar cealaltă domeniul perceptibil, rațional, realitatea accesibilă.

Deși au zone de observare diferite, între gândirea științifică și gândirea religioasă au loc, frecvent, dispute destul de serioase. Conflictul, pentru maimuțe, ar fi o joacă interesantă însă, pentru oameni, este un conflict illogic, stupid. Fiecare vede altceva, fiecare vede câte o jumătate de măr. Știința zice că-i verde iar religia că-i roșu. Știința studiază ce se vede iar religia ce nu se vede. Cine are dreptate?

Citind această carte, vei înțelege doar dacă vei gândi unitar, dacă îți schimbi perspectiva. Nu contează dacă vezi doar culoarea verde a mărului sau dacă-i vezi doar culoarea roșie, trebuie să-ți poziționezi logica astfel încât să vezi întreg mărul. Realitatea, oricum ar fi descrisă ea, în verde sau roșu, în mintea ta trebuie să se nască un principiu unic. Dacă îți deschizi mintea, începi să observi că principiul “mărului întreg” este cel corect, acesta fiind singurul validat de ambele tabere.

Aparent, “principiul întregului” ar trebui să pună pe calea acordului comun atât gândirea științifică

cât și gândirea religioasă. Acum, acest lucru nu se întâmplă. Conflictul stă în natura primitivă a ființelor, atât lumea științifică cât și cea religioasă neajungând încă la maturitate. Privind istoria lumii, observăm că fiecare din ele poate genera războaie, cruzimi de neimaginat asupra semenilor întru-rațiune.

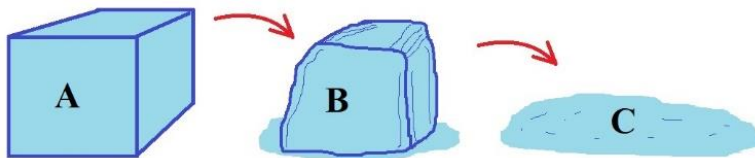
O teorie unificată, o teorie care să cuprindă totul, nu se putea face decât folosind, la modul cel mai simplu, ambele viziuni. Prin observație și adunând informațiile din ambele tabere, a fost separat “un principiu fundamental”. Aceasta este validat, în același procent de 100%, de ambii opozanți.

“*Fundamentul Universului*” devine astfel, din perspectiva unitară, o teorie a unificării, o teorie de principii fundamentale, de natură geometrică, ce stau la baza tuturor lucrurilor. Această teorie are, ca domeniu de observare, un domeniu mult mai vast, practic infinit, aparținând ambelor tabere. Cheia ce leagă ambele lumi, cea văzută și cea nevăzută, fiind de natură geometrică, devine ușor observabilă. Amprenta grafică a “principiului fundamental”, atât din domeniul dimensional, accesibil simțurilor, cât și în cel inaccesibil, este identică.

Este greu de crezut că o nouă teorie, ce include simultan atât știința cât și religia, poate genera o nouă perspectivă din care se vede absolut tot. Este greu de acceptat că o “unică cheie geometrică” guvernează, pe ascuns, ambele lumi. Și totuși, se întâmplă!

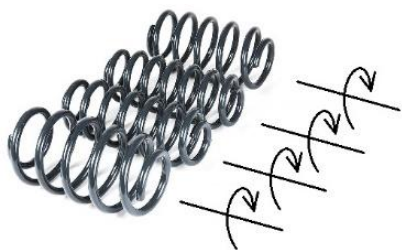
1.4 Geometrodinamica - geometria și mișcarea ei naturală

Observarea Universului înconjurător nu este altceva decât observarea formelor geometrice, tridimensionale, ale tuturor sistemelor naturale. **Geometria, așa cum toată lumea o cunoaște, nu are timpul inclus în definiție și reprezintă un limbaj universal.** Geometria unui cub de gheață, de exemplu, înseamnă o formă statică ce descrie o anumită stare. Odată cu observarea faptului că geometria nu este statică, sistemele evoluează devenind dinamice, a fost introdusă noțiunea de timp. Practic geometria naturii se poate studia prin analiza geometriilor specifice stărilor prin care aceasta trece. În cazul cubului

de gheață, atunci când se topește, putem surprinde o multitudine de geometrii. Acestea se succed secvențial, cu rapiditate. Cu toate acestea, cu ajutorul “timpului”, putem face “poze”, reprezentări geometrice la anumite intervale temporale. Aceste reprezentări geometrice nu sunt nimic altceva decât felii statice extrase din curgerea continuă a cubului de gheață. Noțiunea de timp ne permite să studiem, prin felii geometrice, statice, o curgere continuă.

Curgerile continue, naturale, din universul explorat de oameni, le regăsiți astăzi, în fizică, sub denumirea de câmpuri. Câmpurile, de orice natură, momentan nu sunt încă asimilate curgerilor ci sunt doar un set de parametri, de valori necesare diverselor analize. În istoria recentă a fizicii, aceste câmpuri au fost studiate, pentru prima dată sub aspect geometric, de fizicianul american J. A. Wheeler. Regăsim astfel o tendință nouă în teoriile contemporane de câmpuri, ce se bazează pe această geometrizare.

Geometrodinamica, una din direcțiile de cercetare a fizicii teoretice, studiază Universul prin aceste succesiuni perpetue de geometrii. Mișcarea, prin teoriile de câmpuri, reprezintă o dinamică a unor elemente de tip static, geometric. Geometria cubului de gheață,

în transformarea acestuia din forma sa solidă în formă lichidă, suportă transformări continue de formă. Topirea cubului, curgerea acestuia, se face practic printr-o multitudine de geometrii intermediare, geometrii în dinamică permanentă. În același mod Universul, având o evoluție asemănătoare unei curgeri continue, va fi explorat geometric, printr-o succesiune de geometrii statice.

Fundamentul Universului este o teorie unificată, o teorie de principii fundamentale, de natură geometrică, construite din perspectiva dinamică, în geometrodinamică.

1.5 Eficiența energetică în transporturi - mișcarea eficientă și sistemul intermediar

Roata este, probabil, cea mai importantă invenție mecanică din toate timpurile. Este greu de imaginat un sistem mecanizat care să existe fără roată sau ideea unei componente simetrice care se deplasează într-o mișcare circulară pe o axă. Aproape fiecare mașină construită, de la începutul revoluției industriale până în prezent, implică un singur principiu de bază, reprezentat de una din invențiile cu adevărat importante ale omenirii. De la micile mecanisme de ceas la automobile, motoare cu reacție și calculatoare, principiul este același. V-ați întrebat vreodată care ar fi acest principiu?

Este vorba de eficiența dinamicii, de cantitatea de energie consumată pentru a produce mișcarea. Oamenii și-au dat seama că obiectele grele ar putea fi mutate ușor dacă ceva rotund, de exemplu trunchiul unui copac căzut, ar fi pus sub ele și obiectele ar fi rostogolite peste trunchiul copacului. Așa procedau oamenii în epoca paleoliticului. Cu timpul, buștenii au devenit roți, s-a inventat axul. Acum, axul fix și roțile ușurează mișcarea.

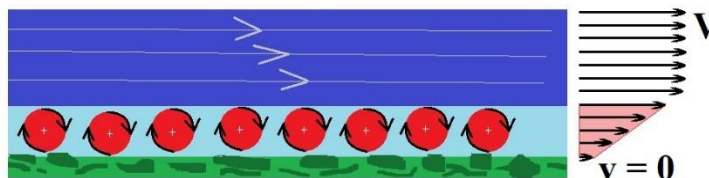
Un aspect deosebit de important, la roată, este acela că **eficiența mișcării este dată doar de geometrie.** Practic, omul a observat și extras din natură un principiu geometric, capabil să-i diminueze considerabil consumul de energie.

S-a constatat că o forță (\mathbf{F} , \mathbf{f}) a unui element tractor (\mathbf{T}), ce deplasează o piatră (\mathbf{M} , \mathbf{m}) pe sol, devine mult mai eficientă dacă între piatră și sol se introduce un element suplimentar, un element “rotitor”. Se observă că între cele două elemente, piatră și sol, există o mișcare relativă, unul față de celălalt, o mișcare ajutată de un al treilea element.

Cheltuiala energetică, în cazul interacțiunii directe a două sisteme oarecare, prin contact, scade considerabil atunci când între ele se interpune un al treilea sistem, o geometrie “rotitoare”.

Practic, ne putem gândi oare la un Univers ce-și autoorganizează curgerile, în mod natural, pe baza acestei dinamici mai eficiente?

Să ne gândim la apa dintr-un râu. Aceasta reprezintă un transport de apă, sub acțiunea tractorului numit gravitație. Iată o “poză” cu geometria de curgere. Straturile superioare se deplasează fără a avea

o mișcare relativă între ele, fiecare strat având aceeași viteză (\mathbf{V}). Ce se observă, în mod natural, pe fundul apei? În straturile din imediata vecinătate a albiei râului curgerea devine turbulentă. Acolo există o creștere de viteză, de la strat la strat, de la $\mathbf{0}$ la \mathbf{V} , numită **gradient de viteze**. Practic în straturile cele mai de jos iau naștere o multitudine de “tornade orizontale”. În mod evident, masa de deasupra are rolul pietrei iar straturile inferioare, ce se înfășoară, iau rolul roților.

Este vorba despre același principiu, folosirea unui element suplimentar și rotitor, între o masă de apă ce se deplasează relativ față de sol cu viteza \mathbf{V} , viteza solului fiind considerată nulă ($\mathbf{v} = \mathbf{0}$).

Același principiu este folosit atât de natură cât și de om. Cu alte cuvinte natura își găsește singură o cale să economisească din energia transportului, modificându-și singură geometria de curgere.

Dacă Universul ar fi superfluid, ar curge cu viteze uluitoare, cu siguranță vom găsi întotdeauna câte două curgeri adiacente ce nu au aceeași viteză de curgere. În mod logic, între oricare două straturi de curgere cu viteze diferite vom găsi, **în mod natural**, un al treilea strat, un strat construit din tornade. Vom găsi permanent un **gradient de viteze** între straturi învecinate cu viteze diferite. Ar însemna că, în toată lumea vie, dacă săpăm adânc ar trebui să descoperim această geometrie, sub formă de tornadă, de elice, ce eficientizează transportul de substanță, de materie. Ar fi posibil ca întreaga materie, vie sau nevie, să folosească, în mod natural, principiul roților? Ar fi posibil ca principiul transportului eficient, prin geometrii interpușe, de tip elicoidal, să fie generalizat în toată curgerea Universului? Apa dintr-un râu ne arată că se poate. Practic, dacă râul ar fi infinit de mare sau infinit de mic acest lucru nu ar avea importanță. ***Nu exista legi ale geometriei care să funcționeze doar la o anumită scară dimensională, acestea fiind valabile la orice scară!***

Practic, dacă privim cosmosul, prin telescop, sau ne uităm la o frunză, prin microscop, ar trebui să observăm, la un moment dat, tornade, spirale alungite. Așa cum este “în cer” așa și “pe pământ”. Acestea ar putea constitui una din cheile unui transport eficient de substanță, creat în mod natural, folosind geometrii intermediare, de tip elicoidal.

Gradientului de viteze, ce determină apariția tornadelor intermediare, este legat, strict, de energia necesară transportului și nu are tangență cu natura materialului transportat.

Cu alte cuvinte, eficiența transportului unui vagon de mărfuri o legăm, momentan, doar de sistemul elicoidal ce se plasează, în mod natural, între vagon și mediul exterior vagonului. Ne referim strict la interacțiunea dintre un sistem și mediul său exterior, folosind un al treilea sistem, un sistem rotitor. Creșterea eficienței transportului, prin geometria elicoidală a sistemului intermediar, nu ține cont de natura mărfurilor din vagon și nici de modalitatea de aranjare acestora.

Ca exemplu, la autoturismul personal, consumului de carburant depinde de geometria roților, de cum sunt umflate. Același consum nu este legat, momentan, de modul cum am aranjat bagajele în portbagaj.

Cu toate acestea, un singur parametru, roțile, nu este suficient pentru a determina dacă avem un consum eficient de energie. Trăgând cu coada ochiului, la transportul maritim sau aerian, vom observa că firmele transportatoare dau o mare atenție modului cum se aranjează mărfurile, în cală sau pe vapor.

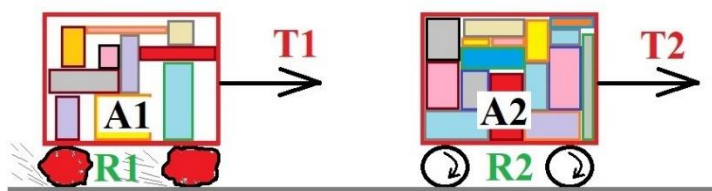
Firmele transportatoare își cresc eficiența și prin împachetare eficientă, folosind metode specifice, luând în calcul volumul și greutatea mărfurilor.

Alfel, eficiența transportului unui sistem material (*mărfuri*), printr-un alt mediu material, exterior primului, depinde de geometria sistemului interpus (*roțile*) dar și de modul cum sistemul însuși este organizat în interior (*împachetarea*).

Pe scurt, eficiența unui transport de mărfuri depinde de un alt sistem, exterior acestora (*geometrie elicoidală*) dar și de un factor interior (*împachetarea mărfurilor*). De sistemul elicoidal, interpus, am amintit mai sus, urmează să vorbim despre autoorganizarea sistemelor, despre geometria eficientă din interiorul lor.

1.6 Curgerea în volume minimale - transportul împachetat, optimizat

Pentru ca un transport, făcut de oameni, să fie cât mai eficient, trebuie ca geometria încărcăturii să fie ajustată. Încercând să mărească eficiența energetică, oamenii au identificat modalități diferite de împachetare a mărfurilor transportate. S-a constatat că volumele și masele elementelor, ce compun încărcătura, sunt esențiale la împachetarea eficientă a unui transport. Masa bagajului descrie substanța, materia, iar volumul bagajului descrie spațiul ocupat de substanța respectivă. Principial, observăm că ajustarea parametrilor sistemului rotativ interpus (**R1, R2**) sau a tractorilor (**T1, T2**) nu sunt suficienți, fiind necesară încă o alegere, suplimentară, a aranjamentelor de împachetare eficiente (**A1, A2**).

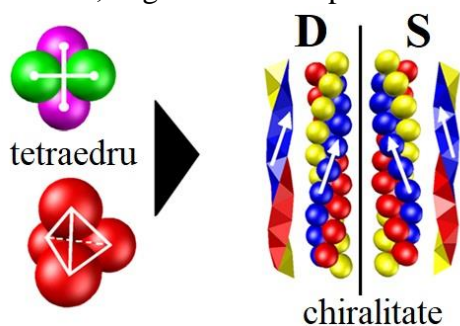
Dacă energia transportului se manifestă prin interacțiunea sistemului cu exteriorul lui (**R1, R2, T1, T2**) atunci împachetarea transportului se raportează doar la interiorul lui (**A1, A2**).

În sistemele noastre de transport putem observa că principiul unui volum minim, la aceeași masă, este o condiție fundamentală. Poate fi o mașină sau o navă comercială, dimensiunea spațiului alocat mărfurilor nu contează, principiul geometric, în această regulă de transport, este același.

Dacă mergem la piață și ne uităm cu atenție la geometria de așezare a merelor, portocalelor, piersicilor, etc. vom observa că este asemănătoare. Toate aceste așezări, de tip static, sunt piramidale și depozitează un număr maxim de fructe. Vânzătorii știu că fructele expuse sunt cele mai multe într-o aranjare în geometrie piramidală, aceasta fiind o geometrie mai stabilă decât oricare alta, o formă mai greu de dislocat, de dărâmat.

Din modelele matematice, folosite la împachetarea volumetrică, distingem conjectura lui Kepler. Această conjectură optimizează dispunerea sferelor într-un volum minim, tetraedrul.

Faptul că există, în natură, în Univers, o majoritate a elementelor structurate pe bază de **Si** (*siliciu, materie nevie*) și **C** (*carbon, materie vie*), ambele construind geometrii tetraedrice, ne ajută să avansăm în raționament. Mai devreme sau mai târziu, Universul viu sau neviu ajunge, prin autoorganizare naturală, la geometrii compacte.

Totuși, aceste sfere nu stau ca într-un sac ci curg neconținut prin Univers. Asta ar însemna că este posibil să existe (*trebuie căutată*) o geometrie de curgere mai eficientă.

Într-o geometrie dinamică eficientă, în mod logic, putem observa mai multe curgeri de tetraedre. **Dacă un tetraedru este cea mai densă și mai stabilă aranjare tridimensională atunci și oricare înlanțuire de tetraedre va păstra caracteristica de eficiență.** Mai mult, acest aranjament duce spre 2 forme elicoidale distincte, lanțuri de tetraedre ce curg cu rotație spre

dreapta sau spre stânga. Curgerea tetraedrelor arată *sensul* general de deplasare iar aranjamentul elicoidal, din interior, prezintă *chiralitate*, de dreapta sau de stânga.

Privind direct natura, lumea observabilă, dar și lumea intuită, neobservabilă, distigem o unică geometrie comună, o geometrie elicoidală.

Atât știința cât și religia, au ca rezultat al cercetării Universului, la nivel vizual, diverse geometrii, nenumărate reprezentări grafice.

Știm că geometria este de fapt informație, o informație cu caracter universal. Nu este nevoie de o anumită limbă pentru a putea înțelege o pictură. Geometria o putem observa, o putem citi, fără a avea nevoie de “traducător”. De aceea, încă din preistorie, oamenii lăsa generațiilor următoare informații grafice, despre Univers, prin geometrii inscripționate pe pereții peșterilor sau pe orice altceva. Reprezentarea intuitivă a evoluției lumii naturale, ca un transfer de cunoștințe între generații, se face și acum prin aceleași elemente de grafică, elemente universale.

Mintea noastră, prin cele două emisfere, rațională sau intuitivă, ne arată același lucru. Subconștientul știe deja că cel mai eficient transport, în natură, este o geometrie elicoidală. Însăși construcția minții noastre, așa cum vom vedea într-un capitol, are la bază curgerea și transportul eficient de substanță. Practic, de la zona științifică la zonele intuitive, indiferent unde vom privi, găsim singura geometrie comună, una elicoidală. Să fie oare o coincidență?

De la atomi la molecule, de la planete la galaxii, vom observa că transportul eficient devine o caracteristică naturală și generalizată ce se aplică tuturor sistemelor de curgere. ***Atât energia transportului, manifestată prin interacțiuni, cât și împachetarea subsistemelor (“bagajelor”) converg către o eficiență naturală ce o numim autoorganizarea materiei.***

1.7 Geometria elicoidală, doar două variante - chiralitate de dreapta și chiralitate de stânga

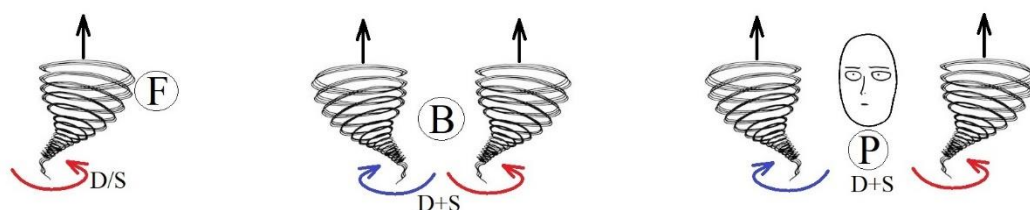
Tornadele, indiferent de mărimea acestora, fie că este o galaxie sau apa scursă din chiuvetă, prezintă aceleași două caracteristici principale, ce-i definesc geometria de curgere. La fel ca și la împachetarea tetraedrică, acestea sunt sensul de curgere al axei tornadei/împachetării și apoi sensul rotirii, chiralitatea curgerii/împachetării. Pentru a vedea pe ce parte se rotește tornada/împachetarea trebuie ca mai întâi să-i determinăm sensul. ***Putem identifica dacă chiralitatea este de stânga sau de dreapta doar după ce am observat sensul curgerii/împachetării.*** Am folosit, în mod distinct, termenul de curgere pentru exterior iar de împachetare pentru interior.

Așa cum vom constata, de-a lungul cărții, în natură există tornade (*transporturi*) de un anumit “tip de bagaje”, doar în chiralitate de dreapta sau doar în chiralitate de stânga. Cu alte cuvinte, există anumite particule materiale ce prezintă monochiralitate. Încă de la formarea incipientă a tornadelor transportoare, pentru un anumit “set de bagaje” și în anumite condiții inițiale, tornadele sunt fie pe dreapta fie pe stânga. Datorită acestui aspect, în fizica cuantică apare un comportament specific doar unor particule, unei părți din întregul set al particulelor elementare. Practic mișcarea de rotație a particulelor, spinul particulelor, a separat, din particulele elementare, clasa “fermionilor”. La fel tornadele noastre, dacă sunt, din naștere, monochirale, atunci le vom spune fermionice (**F**).

În mod similar, tornadele bosonice (**B**) sunt “seturi de bagaje” ce se pot regăsi, în mod natural, fie în tornade de stânga fie în tornade de dreapta. Fizica particulelor elementare, studiind cele mai mici “bagaje detectate”, este împărțită de modul de cum se comportă acestea, după efectele descoperite în interacțiunile lor.

Deși fizica actuală a împărțit particulele în două clase, bosoni și fermioni, am considerat că este necesară o a treia clasă, derivată din clasa bosonilor.

Am constatat că omul poate interveni, prin diferite mijloace, în schimbarea chiralităților naturale de curgere. Omul, devenind un mic “Dumnezeu”, poate schimba sensul de rotație al unor tornade. Clasa

particulelor elementare, unde omul poate interveni asupra chiralității, am botezat-o clasa predonilor (**P**).

În fiecare formă de viață de pe Pământ, elemente chimice, precum zaharurile, prezintă întotdeauna o construcție, o aranjare, spre dreapta, iar altele, precum aminoacizii, sunt mereu stângace. Ce înseamnă aceasta și de ce se întâmplă? Acest fenomen “bizar” implică molecule chirale și este cunoscut sub numele de “homochiralitate”.

În moleculele organice, când patru grupuri diferite înconjoară un carbon central (*tetraedrul carbonic la bază*), molecula va avea două forme chirale diferite numite enantiomeri. Deoarece grupurile din jurul carbonului sunt orientate în direcții diferite, aceste două molecule sunt două imagini în oglindă,

oglundite. În chimie, acești compuși sunt numiți enantiomeri D (*dreapta*) și S (*stânga*) sau izomeri. Cu toate acestea, atunci când aminoacizii sau zaharurile prezintă chiralitate, oamenii de știință îi numesc izomeri D și S. D înseamnă “dreptaci” și S înseamnă “stângaci”.

Bineînțeles că vă așteptați ca ambele să fie la fel de prezente în corpul nostru, nu? Greșit! De fapt, toate formele de viață folosesc doar S-aminoacizi și D-zaharuri. De la cele mai mici bacterii la elefanți, doar S-aminoacizii alcătuiesc proteine și numai D-zaharurile formează polizaharide. Cu alte cuvinte, toate proteinele sunt “de stânga” și toate polizaharidele sunt “de dreapta”. De ce asta? Este un mister ce îngrozește biologia de ani de zile. În ciuda eforturilor fizicienilor, chimiștilor și biologilor evoluționiști, aceștia nu au găsit răspunsul. Tu, cititorule, citind această carte, cu siguranță vei descoperi răspunsul.

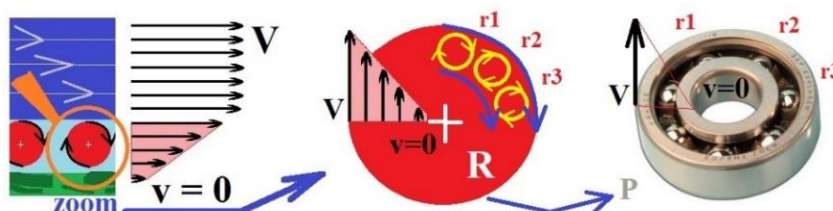
Există un singur motiv pentru care S-aminoacizii și D-glucidele sunt asimilate ușor de organismele vii, comparativ cu omologii lor. Nu vom detalia aici însă este suficient să presupunem curgerea gravitațională doar în chiralitate de dreapta (*monochiralitate*) și vom observa efectul asupra matricei universale de creștere a ființelor vii, monochiralitatea ADN-ului. Doar presupunerea faptului că liniile de câmp gravitațional sunt picotornade ultrarapide, de dreapta, ce transportă gravitoni (*bagaje*), ar explica mii de fenomene încă neelucidate, din domenii științifice variate!

1.8 Geometrodinamica elicoidală – principiul roții, curgere naturală, autoorganizare

Orice frimură de Univers, ființă vie sau orice altceva, ajunge să fie construită dintr-o mulțime de curgeri minuscule, în vârtej, infime găuri de vierme ce transportă, elicoidal, materia. Curgerile, ce pe distanțe scurte înseamnă un transport local în geometrie elicoidală, ne vor fi de folos în studiul și înțelegerea undelor, vibrațiile locale. Pentru distanțe mari, există un transport general, de masă.

Dacă vom analiza, măbind zona de detaliere, atât sistemul de transport cât și sistemele de interacțiune cu acesta, vom descoperi aceleași principii dar la o altă scară.

Să luăm, ca exemplu, turbulențele de pe albia râului. Dacă mărim (*la microscop*) o minitornadă vom constata că, în interiorul ei, avem un gradient de viteze. În centrul tornadei viteza este nulă iar la periferie maximă. Aplicând același principiu, între oricare 2 straturi consecutive ale tornadei, vom descoperi alte mici tornade (**r1**, **r2**, **r3**...).

Fără să conștientizeze, ingineria a folosit acest principiu natural, la construcția rulmenților. Aceeași roată, pentru a face mai eficient transportul, a fost dotată cu rulmenți. Bilele unui rulment execută atât o rotație în jurul propriei axe, cât și o rotație în jurul centrului rulmentului. Asemănarea cu sistemul solar și planetele sale rotitoare sau cu galaxia spiralată și brațele sale rotitoare, nu este deloc întâmplătoare.

Exemplele sunt infinite, însă nu aceste validări le urmăresc. Observăm că tornada inițială, de pe albia râului, e construită din tornade mai mici, ce interacționează atât între ele cât și cu straturile între care acestea evoluează. Toate aceste interacțiuni, între tornade, nu se fac oricum. Pe parcursul cărții vom descoperi, explorând nivele dimensionale diferite, doar câteva reguli. Fie că este un transport local sau general, aceste transporturi interacționează între ele. Așa am descoperit un set de 4 reguli fundamentale ale interacțiunilor elicoidale, numit “Codul Fundamental”. Acesta a devenit primul principiu, de bază, în designul naturii, de la clustere sub-atomice la clustere galactice. Orice teorie a lumii naturale, nouă sau veche, trebuie să includă, de acum, această “cheie elicoidală”.

Fundamentul Universului, teoria unificată a câmpurilor de curgeri, nu se putea realiza decât în acest fel, unind știința cu religia și arătând că ambele pun în operă, involuntar, un același set de principii geometrodinamice.

Teoria unificată extrage setul de “principii fundamentale” ce stă la baza construcției și evoluției oricărei bucăți de materie, vie sau nevie. Această extracție are loc atât din gândirea religioasă cât și din cea științifică. Deasemenea, teoria cuprinde validarea acestor principii, prin exemple din diferite domenii științifice, experimente personale sau făcute de terți.

Deoarece perspectiva religioasă, despre construcția Universului, a apărut înaintea gândirii științifice, am luat decizia să dezvolt teoria în două direcții. Prima, “**Legea Fundamentală a Creației**”, explorează

lumea nevăzută, intuită de gândirea umană. De aici se extrag principii de bază, geometrodinamice. Mergând în cealaltă direcție, *“Fundamentul Universului”*, se extrag aceleași principii de bază, însă din perspectiva științifică.

Fie că este vorba de geometrie (*împachetare interioară, poziționarea geometrică, relativă, a curgerilor*), fie că este vorba de geometrie în dinamică (*tornada în exteriorul ei, geometria de curgere și interacțiunile curgerilor*), eficiența transportului rămâne caracteristica naturală și principală a sistemelor, de orice dimensiune.

Forma geometrică elicoidală, de curgere naturală, *șarpele încolăcit pe copac după unii sau coarda vibrantă după alții*, prevesteau contactul iminent cu “Dumnezeu”.

1.9 Sfera, geometria eficientă a bagajului - poliedrul 600 {3, 3, 5} și fracția “divină”.

În capitolele anterioare am descris nevoia naturală a transporturilor eficiente, despre curgerile “bagajelor”, însă nu am luat în vizor forma bagajelor. Pentru a putea face acest lucru vom considera că în interiorul unui “bagaj” acționează anumite forțe, de legătură, ce țin laolaltă particulele constitutive ale acestuia. Să ne imaginăm că acest bagaj este un fluid (*de exemplu orice metal topit*) aruncat în spațiul cosmic, în imponderabilitate, în vid. Singurele forțe, majore, ce acționează, sunt forțele din interiorul acestui fluid, forțe interne (**Fi**). Neglijăm astfel, intenționat, forțele tractoare și alte forțe exterioare.

Practica ne arată că, de la o picătură de apă la uriași sori incandescenti, geometria fluidă, staționară (*curgere exterioară neglijabilă*) este o geometrie sferică. Așadar materia se autoorganizează “local” în geometria cea mai densă, mai eficientă, cea sferică.

Credeți că geometria tetraedrică (*cea mai stabilă, cea mai compactă*) ar putea avea un rol major în această autoasamblare sferică a “bagajelor”? Poate avea această sferă propria sa rețea de împachetare?

Dacă ar exista o astfel de rețea, interioară sferei, ar putea avea compactarea cea mai eficientă?

În matematică, poliedrul, de la cuvintele grecești poly (*multe*) și hedron (*bază*), este o formă tridimensională formată din fețe poligonale plane, care se întâlnesc în muchii, care la rândul lor se întâlnesc în vârfuri. Exemple de poliedre sunt tetraedrul, cubul și paralelipipedul. Echivalentul poliedrului în două dimensiuni este poligonul.

Un poliedru este convex dacă segmentul care unește oricare două puncte ale poliedrului este inclus complet în interiorul poliedrului. Acesta este regulat dacă toate vârfurile, muchiile și fețele sale sunt la fel, în sensul că există o simetrie care transformă orice vârf în alt vârf, etc.

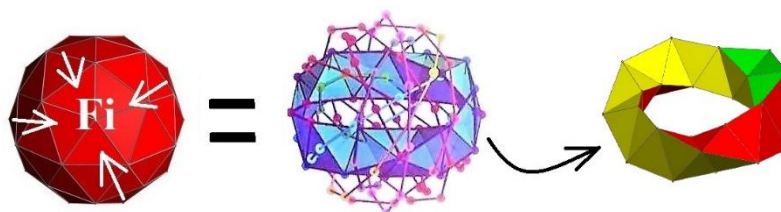
Clusterelor, construite din baza geometrică a tetraedrului regulat (*are 3 vârfuri și 3 muchii*), se împachetează cel mai eficient utilizând 600 de tetraedre. Acest lucru are loc într-o hipersferă încorporată în spațiul Euclidian, având vârfurile exterioare pe un poliedru regulat. Poliedrul, botezat de matematicieni {3,3,5}, are 120 de vârfuri, 720 de margini, 1200 de fețe triunghiulare echilaterale și conține 600 de celule tetraedrice obișnuite. Atenție, poliedrul nu este împachetat “perfect” ci, “la maxim”! Există 5 tetraedre în jurul fiecărei margini și doisprezece în jurul fiecărui vârf, formând un icosaedru.

Știința intuiește că împachetarea poliedrului {3,3,5} ar putea joaca un rol extrem de important, chiar esențial, în transformarea materiei vizibile.

Practic, bagajul nostru sferic, format din 600 de bagaje (*în același raționament tot sferice*), între care există forțe de coeziune, interne, rămâne candidatul unic pentru descrierea staționară a materiei.

Împachetarea locală, într-un spațiu Euclidian, tridimensional, a unei sfere de 600 de celule tetraedrice, este un maxim de împachetare, o rețea mai densă nefiind descoperită nici macar teoretic.

Fără a intra prea mult în detalii, amintesc doar că o astfel de compactare sferică conține, la interior, înfășurări de tip tornadă. Cum orice tornadă prezintă chiralitate, ar însemna că forțele interne (**Fi**) pot

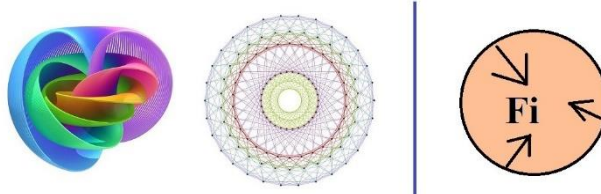

asambla o sferă doar urmând trasee “tetraedral-rotitoare”. Rețeaua locală de împachetare a sferei {3,3,5} este alcătuită din 20 de “tornade închise, inelare”, întretăiate, fiecare cu câte 30 tetraedre. În “istoria împachetărilor”, tornada construită din tetraedre a luat numele B-C (*Boerdijk-Coxeter, nume autori*)

Substanța vie, în stare condensată, este separată de cea nevie (*cristale amorse*) mai ales printr-un tip special deordonare și anume prin trecerea de la curgerea formelor la o periodicitate locală, o rețea ordonată localizată. Sunt utilizate, în ambele cazuri, aceleași structuri de tip rotativ, din celule tetraedrice, având configurații similare dinamicii elicoidale.

Un aspect extrem de important, la autoasamblarea acestor sfere “ultrastabile și ultracomacte”, este apariția unui raport de autoconstrucție, denumit de știința actuală “fracția divină, numărul de aur, etc.”. Acest raport leagă “bagajul-sistem” de “bagajele-subsistem”, constitutive. Nu voi insista aici, doritorii pot găsi detalii în diverse surse.

Totuși, doresc să punctez faptul că o echipă de cercetători, condusă de un român, dr. Radu Coldea, a descoperit numărul de aur la nivelul sistemului cuantic. În materia solidă există o simetrie nanometrică care urmează regula de aur, chiar acolo unde se credea că domină haosul. “*Simetria ascunsă a sistemului cuantic a fost intuită de matematicieni, care au numit-o E8. Noi am reușit să o vizualizăm*”, spunea doctorul Coldea.

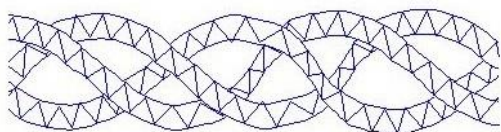

Așa cum vom vedea, **sfera, la care se adaugă cilindrul și mai apoi torul, formează triada singurelor geometrii naturale ce asigură eficiența unui transport optim, autoorganizat.** Datorită faptului că există trei tipuri de forțe fundamentale (*de curgere, interne și externe*) se vor forma doar trei grupe de geometrii fundamentale. Ponderea acestora depinde de ponderea forțelor fundamentale implicate.

Pe parcursul teoriei, sfera (geometria staționară, lumea amorfă), cilindrul (geometria de curgere, lumea vie) și torul (geometria de inducție, lumea transformărilor locale), sunt geometrii fundamentale, fiecare din ele însemnând altceva. În fiecare din cele trei, elicea tetraedrală eficientizează transportul, localizat sau nelocalizat.

Atunci când vom observa un sistem sferic vom ști că forțele interne au ponderea cea mai mare, acestea decid geometria. Cu toate acestea vom ști că această sferă conține subsisteme sferice, în interior, ce sunt dispuse în tornade tetraedrice. Fiecărui subsistem sferic i se aplică același principiu geometric de construcție, legile geometrice fiind valabile la orice dimensiune. Tornadele tetraedrice se pot aduna într-un ghem, pot forma o lume amorfă, însă la fel de bine pot curge, pot crea o lume vie. Dacă (**Fi**) au un rol neglijabil atunci sistemul începe să curgă, părăsește forma sferică. Dacă un sistem își transformă geometria sferică în geometrie de curgere (*cilindrică*) asta nu înseamnă că subsistemele (*tot sferice*) se transformă și ele. Asta înseamnă că mineralele “prind viață”, încep să curgă în forma de elice (**ADN**). Același proces de transformare este unul ciclic, are loc și invers, materia vie poate deveni amorfă, moare.

Dacă ne gândim la formarea oaselor, prin procesul mecanic de biomineralizare a moleculelor de collagen (elicoideale), la modul cum interacționează cele 3 tornade tetraedrice, am putea face o analogie.

Dar dacă ne gândim că nu numai toate oasele dar și toți mușchii, pielea, părul conțin același collagen? Așa este, collagenul este cea mai răspândită moleculă a lumii animale. Dar ce ați zice dacă celuloza (elicoidală) ar fi omologul collagenului, în lumea plantelor? Dar ce ați zice dacă ați vedea cum fizicienii teoreticieni folosesc, ca

model de “coardă vibrantă”, bățul și furnica ce-l străbate, înfășurându-l? Aceștia folosesc acest model pentru a încerca să descopere natura fundamentală a tuturor lucrurilor.

Așa cum era de așteptat, în mod firesc, este nevoie de o nouă viziune asupra spațiului, asupra timpului. Este vorba despre schimbarea paradigmei, a modului de a vedea aceeași realitate dintr-o perspectivă total nouă.

Observarea interacțiunilor, între toate aceste structuri fundamentale, se va face prin analiză geometrică, detaliată, cu multe exemple din ambele lumi, din știință și din religie.

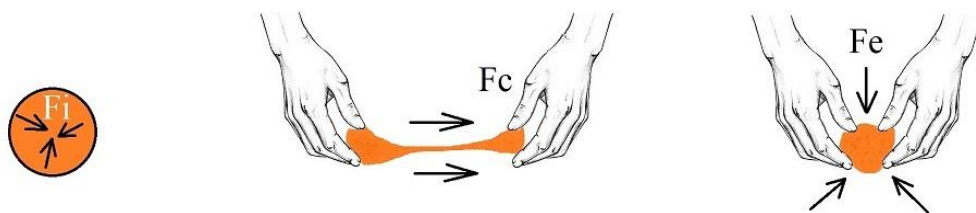
1.10 Materia tridimensională - un nou concept spațiu-timp

Pentru a putea înțelege, cu lejeritate, un **Univers 3D** (*tridimensional*) este nevoie de un alt concept, unul care să ne ajute să-l percepem, fiecare, în același mod. Dacă percepțiile, despre o aceeași realitate, coincid, atunci șansele de a descoperi un adevăr sunt maxime.

Condiția necesară și suficientă, ca un Univers să fie tridimensional, este ca subsistemele constitutive să fie ele însele tridimensionale și să fie acționate simultan de minim 3 tipuri de forțe.

Altfel, nu poate exista un Univers 3D decât dacă asupra oricărui bagaj, mare sau mic, acționează simultan 3 tipuri de forțe. Dacă nu ar fi așa, Universul liniar ar fi acela unde toate bagajele s-ar deplasa pe linii drepte, acționate doar de o forță. Similar, Universul plan ar fi acela unde toate bagajele s-ar deplasa în plane diferite, sub acțiunea a maxim două forțe.

Așa cum am menționat mai devreme, și vom vedea mult mai detaliat dincolo de capitolele introductive, Universul tridimensional este o geometrie realizată prin acțiunea simultană a trei tipuri de forțe: de curgere, externe și interne.

Forțele interne (F_i) țin plastilina într-un anumit volum. Forțele de curgere (F_c) determină o curgere a plastilinei. Forțele externe (F_e), forțe ale mediului înconjurător, modelează plastilina, o face să-și adapteze geometria internă. **De remarcat că cele trei tipuri de forțe fundamentale sunt întotdeauna independente.** În imaginea alăturată, deși apar separat, toate aceste forțe coexistă. Acțiunea simultană a forțelor crează, astfel, un nou model geometric. Succesiunea geometriilor intermediare, geometrodinamica, duce către o nouă structură, un nou model conceptual-geometric.

Predominarea F_i a făcut să apară cristalele amorfe însă plantele sau animalele au apărut atunci când acestea au început să curgă, când F_c au devenit mai puternice. Atât plantele cât și animalele și-au autooptimizat transporturile prin adaptarea la mediul exterior. Această modelare are loc ca urmare a acțiunilor forțelor externe (F_e).

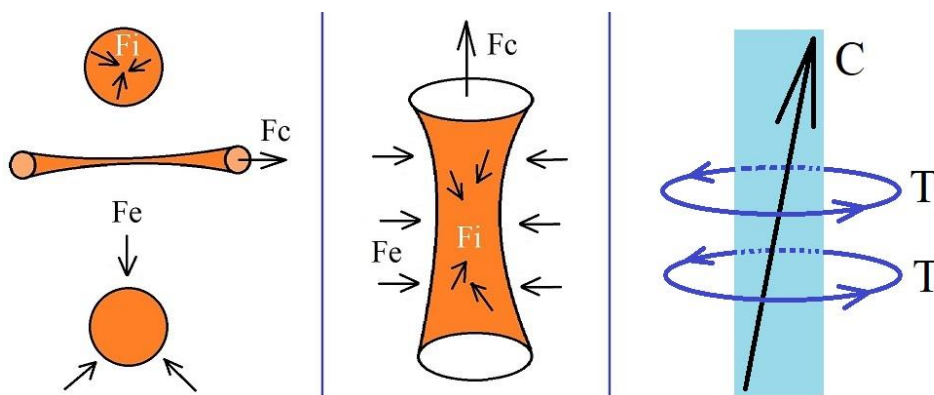
Prin observarea oricărui sistem, prin delimitarea lui în mod corect și raportarea la propriul mediu înconjurător de evoluție, vom putea extrage ușor principii fundamentale. Doar prin modificarea perspectivei vom schimba modalitatea prin care vom înțelege, fiind mult mai ușor așa.

Deoarece am punctat câteva lucruri despre compactarea sferică și despre curgerea cilindrică va trebui să vedem ce-i cu structura toroidală (*tip de dinamică indusă*).

Structurile toroidale sunt structuri de curgere locală și apar în mediul adiacent unui alt sistem curgător. Tornada închisă, asemănătoare cu un șarpe ce-și înghite coada, își întreține dinamica locală, elicoidală, prin forțele externe acesteia. Când F_e încetează să fie predominantă tornada toroidală se desface (*se decuplează*). Mecanismul poartă numele de mecanism inductiv, de inducție a dinamicii!

Pentru o ușoară înțelegere, să luăm ca exemplu o piatră aruncată în apă. Câtă vreme aruncăm cu pietre în același loc, întreținem valurile circulare (*toroidale*) ce apar la impact. Acest mecanism inductiv are un rol major în transmiterea perturbațiilor la distanță, în studiul undelor.

Un alt exemplu, ceva mai avansat, este curgerea electronilor printr-un conductor. Aceștia induc circulații toroidale de particule (*magnetoni*), nedetectabile, numite de lumea fizicii linii de câmp

magnetice. Deoarece curgerea electronilor este monochirală (*fermioni*), întotdeauna circulația într-un sens al electronilor va provoca o unică orientare a câmpului magnetic din jurul conductorului. Lumea fizicienilor a observat și a extras acest principiu de interacțiune, numit “regula tirbușonului, a burghiului”. Întreaga fizică este plină de astfel de reguli, însă până acum, la nivel fundamental, nimeni nu a putut explica de ce apar, cum se formează. Aceste reguli funcționează, atât. Dacă ar fi putut explica mai mult, oamenii l-ar fi înțeles pe “Dumnezeu”!

Multitudinea de geometrii, rezultatul vizibil al curgerilor Universului superfluid, înseamnă interacțiuni între transporturi autooptimizate de materie.

Sfera, cilindrul și torul devin astfel, în structură fundamentală, geometrii, particule/bagaje dispuse în interiorul unei tornade, cea mai eficientă formă de curgere. În mod logic, extragerea unui set de reguli de interacțiune, între oricare două tornade, ar putea duce la înțelegerea tuturor fenomenelor încă neexplicate. Aceste reguli se pot valida acum atât în interiorul sferelor, cilindrilor sau torurilor cât și în afara lor, prin interacțiune reciprocă.

Un exemplu simplu de interacțiune, între sfere, este geometrodinamica astrelor. Galaxia noastră are o geometrie elicoidală, sistemele solare curg spre centrul galaxiei pe brațe, fiecare sub formă de tornadă. Această tornadă galactică este construită după reguli ce construiesc toate tornadele din Univers, oricât de mari sau de mici.

Deși este greu de crezut, lumea științifică nu cunoaște încă destul de clar mecanismul de formare al uraganelor, tornadelor, turbulențelor, etc.!

Acum, totul devine simplu, Codul Fundamental, setul de reguli ce stă la baza creației, explică tot ce nu putea fi explicat.

Materia o percepem tridimensional pentru că este, la modul fundamental, tridimensională și curge la fel. Cu toate acestea varietatea formelor provine din varietatea fărâmelor de materie din cadrul sistemelor, autoorganizarea bagajelor fiind dependentă de forma (*sferă, cilindru, tor*) și numărul (*masa*) lor dar și de legăturile interne, externe sau de tractorul curgerii. Nu sunt mulți parametri în joc însă valorile acestora sunt infinite. Pentru început, nu trebuie să facem nenumărate calcule, este suficient să extragem regulile jocului, principiile de bază.

1.11 Teoria Constructală, designul în natură și ingineria - gândirea rațională și irațională

Cea mai fierbinte frontieră, în știință, este astăzi stimulată de designul observabil în natură. Este vorba despre auto-organizarea, auto-optimizarea, regulile de design ale lumii vii și multe alte relații de scalare în geofizică, biofizică, dinamică socială sau chiar evoluția tehnologiei. Designul în natură a furnizat întotdeauna imagini de referință, deosebit de stimulative pentru cercetarea științifică. Designul în natură este captivant, util, dar puțin înțeles. “Desig” înseamnă configurații discernabile, imagini, pattern-uri, ritmuri și motive pe care le vedem și auzim în jurul nostru. Acesta este înțelesul original al cuvântului (*disegno = desen, reliefare, în italiană*) și este universal, unificator. Întreaga natură, de la râuri la plămâni, curge în pattern-uri și ritmuri. Producerea designurilor vizibile și auditive este un fenomen natural, care nu trebuie confundat cu activitatea umană reprezentată de verbul “to design” (*a proiecta*).

Știința este și ea pe urma descoperirii principiului care surprinde fenomenul natural. Știința este și ea în căutarea designerului universal, încercând să găsească o lege unică, încercă să se apropie de “Dumnezeu”. Rezultatul acesteia se dorește a fi o Teorie Unificată, o teorie unică ce explică tot Universul, o teorie a pattern-urilor, a geometriilor. În acest mod am unit și eu, inginerul, rezultatele cercetărilor mele, am pus totul sub o umbrelă largă numită “Teoria Unificării a tot ce există”.

Ingineria este știința dezvoltării cunoașterii științifice pentru scopuri de utilitate practică. Aceasta este o observație cheie, deoarece diversificarea modernă a științei și educației a produs impresia că știința și ingineria sunt diferite, atât de diferite încât “inginerii” doar implementează ideile generate de “oamenii de știință”. Nu este adevărat, așa cum numele Carnot, Gibbs și Prandtl mărturisesc. Acești uriași au fost ingineri prin instruire (*ingineri mecanici, în terminologia modernă*), totuși contribuțiile lor în fizică au fost atât de mari încât secole mai târziu ei sunt considerați fizicieni, nu ingineri. Cititorul trebuie să știe că toți suntem oameni de știință, sau oameni de știință cu alte nume: geometri, designeri și căutători (*vânători*) de forme.

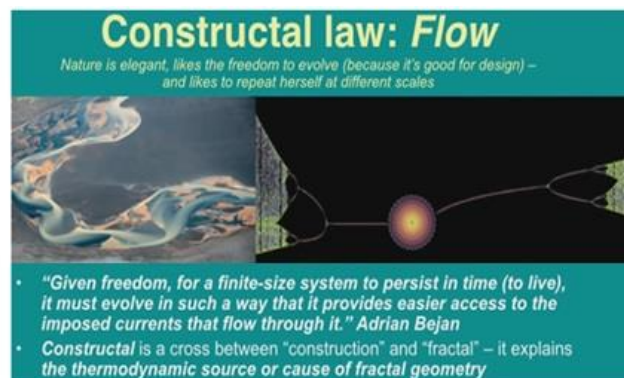
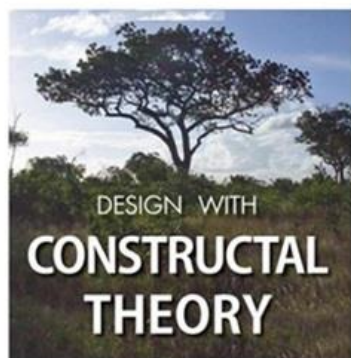
Pentru un inginer, viziunea geometrică, a unui proces sau dispozitiv de utilitate practică, este esențială performanței, eficienței sale.

Abordarea uzuală a configurării curgerilor de fluide și a componentelor solide într-un întreg funcțional este realizată prin intuiție, talent și prin încercări. Imaginile apar în minte și apoi ele sunt încercate în practică. Această abordare este atât de comună încât nu o punem la îndoială, iar cei mai mulți dintre noi o identifică cu activitatea de design.

Cunoscută până acum doar de câțiva inițiați, teoria constructală (*de construcție*) a lui Adrian Bejan promitea să revoluționeze viitorul ingineriei și să ne schimbe percepția asupra lumii. Încă din 1995, acest cercetător a dezvoltat o metodă simplă, logică și eficientă de a desena planul perfect al aparatelor. Primele ipoteze, care aveau să ducă la nașterea teoriei constructale, au fost elaborate de Bejan în 1995, când profesorul optima un sistem de răcire a compartimentului electronic al computerelor, ocazie cu care a descoperit că forma de curgere a curenților interni seamănă cu un arbore cu ramificații complexe,

din ce în ce mai fine. Aceasta era de fapt o autoorganizare a curenților de fluid sau gaz. Plămânii umani, penele păsărilor sau albiile râurilor, toate structurile vii sau inerte puteau, deci, să fie investigate prin optica inginerului, adică să fie considerate niște sisteme energetice supuse, deopotrivă, unor fluxuri, unor constrângeri și unor obiective. Autorul teoriei constructale propunea ca, în loc să neglijăm inevitabilele rezistențe care fac sistemele imperfecte, să ne concentrăm exclusiv asupra lor: “Pentru că suntem condamnați la imperfecțiune”, rezuma el, “singurul lucru care ne rămâne de făcut este să o repartizăm cât mai bine, cu ajutorul *geometriei*”.

Practic era un ultim pas către Teoria Unificată, o teorie pe care acum tu, cititorule, vrei să o înțelegi. Tu speri, nu-i așa, să vezi cu ochii tăi o teorie ce demască, printr-un schelet teoretic, întreg mecanismul de construcție a tot ce există. Doar dacă ai forța să ajungi la final vei putea trage o concluzie pertinentă.

Intuiția inginerului Bejan, de a constrânge sistemele de curgere, a dus la gândul unei eficientizări a transportului de materie, între oricare două puncte. Soluția constructală, la această problemă universală, este extrem de simplă: întâi trebuie căutată forma optimă a celui mai mic volum elementar disponibil, iar apoi urmează asamblarea mai multor asemenea unități într-un volum mai mare, până facem să apară forma globală. Astfel, urcând progresiv scările până la dimensiunea dorită, inginerul dă naștere unui obiect, rețea sau sistem cu randament maxim de transport, o arborescență ideală, care repartizează cât mai bine rezistențele.

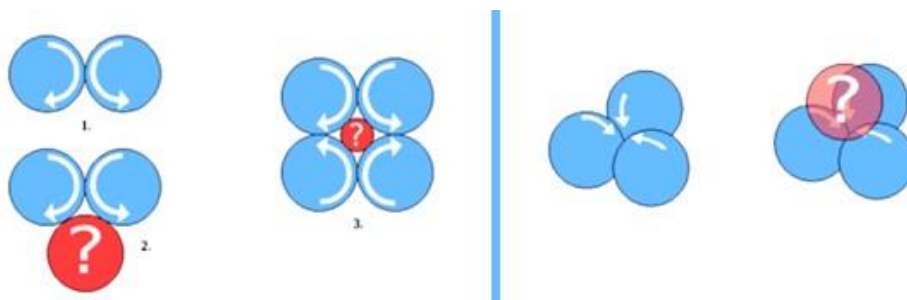
Totalitatea curgerilor sunt de acum identificate, în Teoria Unificată, ca pachete tetraedrice într-o dinamică permanentă, generând traiectorii speciale, drumuri. Curgerea geometriilor tetraedrice, ca structuri fundamentale, precum și totalitatea interacțiunilor între aceste curgeri, au ca rezultat construcția geometrică a întregului Univers.

Transferul (curgerea) materiei se face geometric-optimizat, numind acest proces “autoorganizarea materiei”. Regulile, ce se extrag din această geometrodinamică a curgerilor, sunt de fapt regulile creației, nimic altceva decât însuși “Dumnezeu”! Regulile geometriei (în transformare, în dinamică) odată extrase, folosind gândirea umană, devenim “zei”, “creatori”!

Teoria curgerilor în volume minimale nu are la bază o idee nouă, aceasta fiind de fapt un cumul de idei geniale, toate abandonate din lipsă de viziune!

Încă de prin secolul al XVI-lea, prin Rene Descartes și Joseph Privat de Molieres, lumea era văzută ca un univers al “turbioanelor”, al “vortexurilor”.

Două sute de ani mai târziu James Clerk Maxwell, folosind o aceeași viziune a vârtejurilor, unifică legile electricității cu legile magnetismului, fiind până acum singura “unificare” din lumea fizicii!

Autoorganizarea materiei, geometria de curgere, are reguli simple dar extrem de precise. Pentru a extrage principii unice ce domină materia este nevoie de observație, una focusată, lipsită de prejudecăți științifice sau religioase!

A înțelege cine este “Dumnezeu”, de aici înainte, este un lucru foarte simplu. Cu toate acestea nu oricine poate înțelege simplitatea extremă, fiind de-a dreptul inaccesibilă oamenilor indoctrinați științific sau religios, oamenilor cu o gândire rigidă. Aici, cititorule, poate fi marea ta problemă!

Rigiditatea sistemului tău de gândire va fi, de acum înainte, **singurul** lucru ce te poate determina să virezi către un abandon prematur, cu mult înainte de finalul lucrării. Pentru orice gândire irațională, bazată pe construcții mentale lipsite de argumente, șansele se vor reduce dramatic. Pentru că Teoria Unificată triază în permanență mentalitatea celor ce avansează în studiul lucrării, am decis să pun un test de început, unul care să-ți arate “cum stai”.

Nu vreau să-ți pierzi timpul încercând. **Toată înțelegerea Universului este extrem de simplă însă este de nepătruns pentru o gândire structurată altfel decât rațional și lipsită de intuiție.**

Ateismul este un mod de gândire evoluat, fiind un sistem permisiv de gândire, gradul de acceptare a noului este ridicat, șansele la înțelegere fiind dintre cele mai mari. O persoană religioasă nu are prea mari șanse să înțeleagă cine este de fapt “Dumnezeu” în timp ce un ateu va înțelege mult mai rapid.

Știi că dorești să faci acum diferența, să vezi dacă sistemul tău de gândire, cel “disponibil”, îți va permite să dai mâna cu “zeul atotputernic”.

Nu este o glumă. În primii ani de lucru la această teorie am constatat, surprins, că doar “mentalitatea indoctrinată” nu poate avea acces. **Nu este vorba de inteligență ci doar de mentalitate!**

Einstein l-a depășit pe Newton pentru că a avut o altă mentalitate, a privit altfel spațiul și timpul. La fel va trebui să faci și tu, să te adaptezi noului sistem de gândire altfel, garantat, eșuezi! Trebuie să te supui “legii de evoluție”, să ieși din confortul gândirii rigide, religioasă sau științifică, să te schimbi. Doar așa vei putea progresa.

Schimbare de paradigmă are loc chiar acum, “religiosul” sau “științificul” nu-l poate cunoaște pe “creator” însă, pentru cititor, singurul mod de a-l vedea este să gândească simultan, atât rațional cât și intuitiv. Iraționalul împiedică accesul la principiile fundamentale, la regulile de construcție ale Universului, la Teoria Unificată. La fel și lipsa intuiției.

Prin faptul că mintea umană alege calea cea mai ușoară, imaginară, de a avea credințe în “Batman, Spiderman sau God”, își restricționează “voluntar dar inconștient” accesul la cunoaștere. Fără a avea o gândire bazată pe argumente, fără a avea certitudini, nu-l poți cunoaște pe “creator”. Gândirea bazată pe “iluzia irațională” nu are șanse prea mari, este aproape un drum închis, nu poate crea construcții logice, intuitive!

Darwin, prin evoluția speciilor, îți sugerează că ori te adaptezi schimbărilor ori evoluția ta nu se poate produce. Te trezești la realitate sau nu, îți schimbi modul de a gândi și progresezi printr-un salt uriaș sau te oprești din citit, tu alegi.

Dacă ajungi la final saltul de conștiință se va produce negreșit, începând să înțelegi lucruri uluitoare. Acest lucru făcându-se doar prin schimbarea modului tău de a privi lucrurile, eu sunt doar catalizatorul acestui proces de transformare interioară, nimic mai mult.

Așa cum Newton și Einstein au prezis, Universul este extrem de simplu. Cu toate acestea era nevoie de un alt sistem de gândire, pentru a fi tangibil, unul complet, prin care spațiul și timpul capătă semnificațiile corecte, reale. De aceea capacitatea ta, cititorule, de a te adapta noului concept spațiu-timp, devine esențială pentru a înțelege ce citești. Acest nou concept depășește orice sistem de gândire actual, saltul fiind uriaș.

Cele mai simple lucruri nu le poți înțelege dacă sistemul tău de gândire “nu permite”!

Dacă ai fi orb nu ai putea pilota nave spațiale, există anumite standarde. Cu siguranță dacă ai fi orb ai putea participa la testele NASA dar niciodată nu le-ai putea trece!

M-am gândit că o mica “testare” a abilităților de a extrage principii, din geometriile realității științifice, ar fi destul de utilă, ar antrena puțin mintea.

“Testul” ce urmează are o suită de imagini, de construcții geometrice explicate. Acestea fac parte din Univers și par a fi asemănătoare, ca principiu de construcție geometrică. Cu alte cuvinte, aceste geometrii, în mișcare (*dinamică, curgere*), arată reguli asemănătoare.

Aceleași reguli, ce se referă la construcția Universului și sunt reprezentate geometric, le întâlnim în toată creația umană, de oriunde și oricând. Geometriile, simbolurile, sunt, în forma declarativă, strâns legate de “creatorul universal”, de “divinitate”.

Testul, din capitolul următor, se poate depăși doar dacă intuiția ta funcționează peste un nivel mediu, decizia de a continua să citești și de a ajunge la final putând fi bazată doar pe acest aspect. Capacitatea ta, de a distinge și extrage corect informația din această lucrare, este legată de modul tău de a sintetiza și analiza eficient testul.

Poți să numești acest test, această modalitate de “triare”, “poarta raiului” și nu greșesti deloc. De vei trece aceasă poartă vei da mâna cu legea divină, legea fundamentală a creației. Încearcă, dacă resursele îți sunt favorabile vei reuși!

Vei putea înțelege corect și complet, prin noul concept spațiu-timp, ce este de fapt timpul, spațiul, informația, masa, traiectoria sau drumul și multe altele.

Doar ajuns la finalul lucrării vei putea distinge, în sfârșit, elementele fundamentale ale întregului Univers, regăsite azi în “ghiveciul fizicii moderne” sau “diversitatea religioasă”.

Continuă și dincolo de test, citește, dar ai grijă, a citi nu înseamnă a înțelege!

1.12 Testul, capacitatea de a înțelege ce vezi - observația și extracția principiului

1.12.1 Internetul, sursa pieselor de puzzle - imaginea întregului

În acest capitol sunt prezentate, prin traducere, diverse texte și imagini preluate din documente științifice internaționale. Acestea sunt publicate în ultimii ani, sunt printre cele mai noi. Nu există comentarii ale autorului, doar mici explicații ce apar între paranteze.

Pentru a pune sub lupă aceleași construcții geometrice, sunt vizate diverse domenii. Fiecare domeniu poate fi asemănat cu o piesă de puzzle. Fiecare nouă piesă adăugată vă apropie de imaginea de ansamblu. Din păcate nu puteți construi imaginea unui tot unitar decât piesă cu piesă, ***nu puteți înțelege un film decât unind toate cadrele (geometriile) aceluși film, și asta doar în ordinea lor firească.***

Nu toate persoanele reușesc să construiască același puzzle în același timp. Pe o aceeași scară a măiestriei putem găsi câteva persoane foarte abile, ce construiesc foarte rapid, însă sunt și persoane ce nu vor putea să-l ducă la final, vreodată. Acest test vă arată unde sunteți așezați, pe această scară.

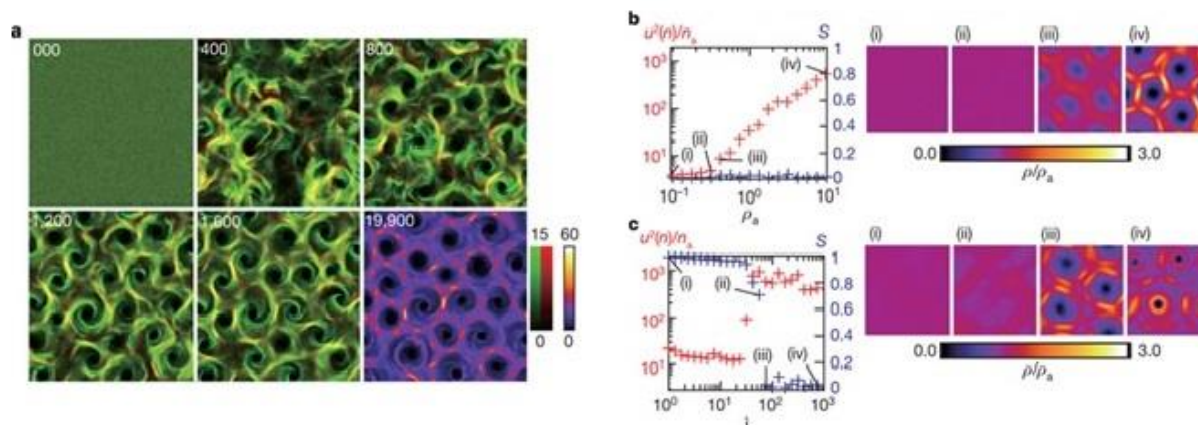
La finalul testului ar trebui să sintetizați informația și să extrageți, prin observație, unul din principiile de interacțiune, de autoorganizare a tornadelor. Va trebui să remarcați cum orice tornadă are brațe strânse într-un mănunchi iar aceste brațe sunt ele însele tornade.

Codul Fundamental stabilește în ce condiții vedem această geometrie, are loc acest tip de transport. Acest set de reguli este aplicabil oriunde am privi, inclusiv acolo unde știința nu are încă explicații. Va trebui să-l stăpâniți. Doar atunci puteți spune, privind oriunde, că știți cine este “Dumnezeu”.

1.12.2 Internetul despre microunivers – piesa 1 din puzzle

Mișcarea naturală colectivă, spontană, precum stolurile de păsări și bancurile de pești, este un exemplu de fenomen emergent (sistem nou creat bazat pe reguli de subsisteme). Astfel de fenomene sunt în prezent de mare interes iar fizicienii au prezentat o serie de rezultate teoretice ce până în prezent nu dispuneau de o verificare experimentală. În studiile privind comportamentul animalelor, colectarea de date pe scară largă este acum posibilă, din punct de vedere tehnologic, chiar dacă datele sunt încă limitate și rezultă din observații, nu din experimente riguros controlate. Sistemele biologice multicelulare, cum ar fi coloniile sau țesuturile bacteriene, permit un control mai mare însă pot avea multe variabile și interacțiuni ascunse, împiedicând testarea corectă a ideilor teoretice.

Cu toate acestea, în sistemele de la scara subcelulară, astfel de teste pot fi posibile, în special în experimente in vitro, cu doar câteva componente purificate. Testele de mișcare (mobilitate), în care filamentele proteice sunt conduse de motoarele moleculare altoite la un substrat în prezența ATP (combustibilul adenosin trifosfat), pot prezenta mișcări colective pentru densități mari de motoare și filamente atașate.

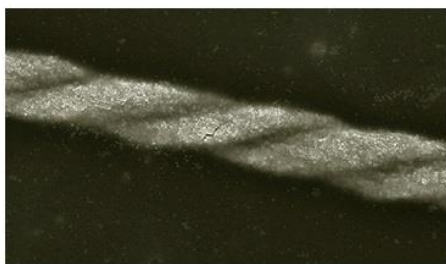
Acest lucru a fost demonstrat recent pentru sistemul actomiosin, dar lipsește încă o înțelegere completă a mecanismelor de construcție. Aici raportăm experimente în care microtubulii sunt propulsați de dineine legate la suprafață (dineina și kinezina sunt proteine motor pentru microtubuli).

În acest sistem se poate studia interacțiunea locală, constatându-se că microtubulii (brațe) de coliziune au o probabilitate mare de se alinia unul cu altul. La densități mari, această aliniere duce la autoorganizarea microtubulilor, care au o lungime medie de 15 μm , în vortexuri cu diametre de aproximativ 400 μm . În interiorul vârtejurilor (brațelor), microtubulii circulă atât în sensul acelor de ceasornic cât și în sens invers acelor de ceasornic.

Pe perioade mai lungi, vârtejurile formează o structură tip rețea. Apariția (emergența) acestor structuri, așa cum este verificată de un model matematic, este rezultatul mișcării locale a unui singur microtubule (braț) în combinație cu alte interacțiuni locale (alinieri, coliziuni), nefiind nevoie de interacțiuni pe distanțe lungi.

În afară de potențialul arătat, atât în studiul rețelelor corticale din celulele plantelor cât și în alte situații biologice, studiul nostru oferă dovezi neașteptate în sprijinul existenței unor clase, de tip universal, ce nu au mai fost investigate, ca niște fenomene de mișcare colectivă.

Nanoparticulele de magnetit, cel mai abundent material magnetic de pe pământ, se găsesc și în organisme vii, de la bacterii la păsări. În organisme, nanocristalele de magnetit se auto-asamblează în ace fine, ca de busolă, acest lucru ajutând la navigație. Nanochimiștii conduși de Rafal Klajn, de la Institutul de Știință Weizmann din Israel, au descoperit că nanocuburile de magnetit se pot auto-asambla în suprastructuri elicoidale în anumite condiții. Colaborând cu aceștia, Universitatea din Chicago, Illinois, prin chimistul theoretic Petr Kral și studenții săi, a simulat fenomenul și au fost explicate

SEM image of a well-defined double helix. Credit: Weizmann Institute of Science

"We had to write a new, efficient Monte Carlo computer code describing all the necessary terms, all the values, and then explain how the highly **unusual behavior** that Klajn observed – the helices' self-assembly – happens," Kral said.

condițiile în care poate să apară. Studiul comun este publicat în *Science Express*. Cercetătorii lui Weizmann au dizolvat nanocristalele și au expus soluția la un câmp magnetic extern. Odată cu evaporarea soluției, se formează lanțuri elicoidale de nanoparticule. În mod surprinzător, helixurile spirale erau chirale, fie stânga sau fie dreapta, în ciuda faptului că nanoparticulele în sine nu sunt chirale. Seturile elicoidale, ambalate în mod obișnuit, au avut tendința de a adopta aceeași manevră. Elicele învecinate, din ansamblurile cu împachetare mai deasă, pentru a maximiza ambalarea, au avut tendința de a adopta aceeași mișcare, dezvăluind astfel un mecanism nou de rupere a simetriei și amplificare a chiralității.

Dam Thanh Son este profesor universitar la Universitatea din Chicago. Interesele sale majore, de cercetare, se referă la fizica atomică, materia condensată, particule și fizica găurilor neagre. El este

Kinetic theory

- The hydrodynamic equation should be derivable from a Boltzmann equation
- Anomaly enters through Berry curvature

$$\dot{\mathbf{x}} = \frac{\partial \epsilon_{\mathbf{p}}}{\partial \mathbf{p}} + \dot{\mathbf{p}} \times \boldsymbol{\Omega}$$

$$\dot{\mathbf{p}} = \mathbf{E} + \dot{\mathbf{x}} \times \mathbf{B}$$

$$\boldsymbol{\Omega} = \pm \frac{\mathbf{p}}{2|\mathbf{p}|^3}$$

right-handed

left-handed

Chang, Niu

renumit pentru aplicarea cu succes a ideilor din teoria corzilor în zona înțelegerii materiei nucleare aflate în regimuri de temperaturi și densități ridicate.

Hidrodinamica, teoria care descrie comportamentele colective ale fluidelor și gazelor, este de obicei considerată o teorie clasică. În ultimii ani, s-a constatat că hidrodinamica poate fi influențată de anomalii cuantice. Vom vedea cum această întrepătrundere, între fizica cuantică și cea clasică, a fost

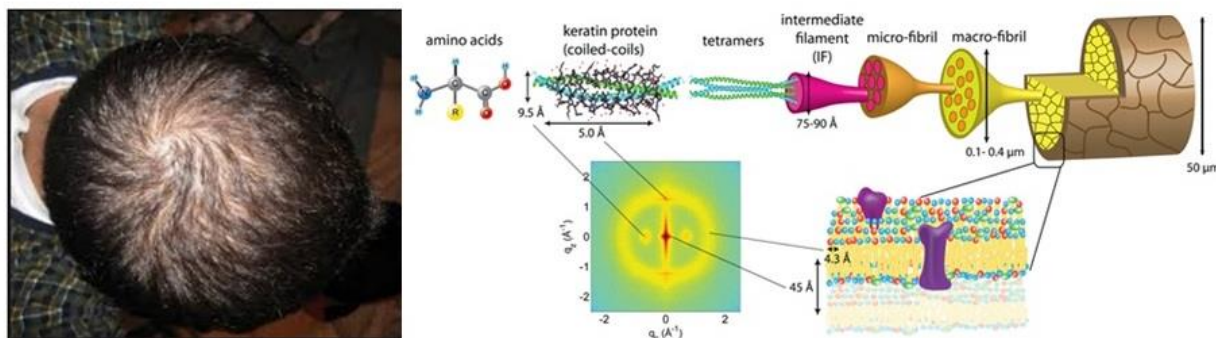
descoperită, în mod neașteptat, folosind metoda dualității gauge-gravitație. Voi menționa posibila relevanță a noilor descoperiri pentru fizica plasmei cu gluoni și quarci.

1.12.3 Internetul despre corpul ființelor vii – piesa 2 din puzzle

Chiar și într-un singur fir de păr, așa cum este prezentat în imaginea de mai jos, în spatele geometriei acestuia există foarte multe informații ascunse. În primul rând, este important să înțelegi că părul este construit, în proporție de 90%, dintr-o proteină fibroasă, tare, numită keratină. Keratina este alcătuită din lanțuri polipeptidice de aminoacizi cum ar fi glicina, alanina și cisteina. Aminoacizii individuali sunt legați împreună prin legăturile polipeptidice însă sunt implicate și alte multiple legături complexe.

Imaginea de mai jos prezintă helixul alfa, care este lanțul polipeptidic ce formează părul uman.

Într-un singur fir de păr, trei alfa-helixuri (brațe) sunt răsucite împreună pentru a forma un

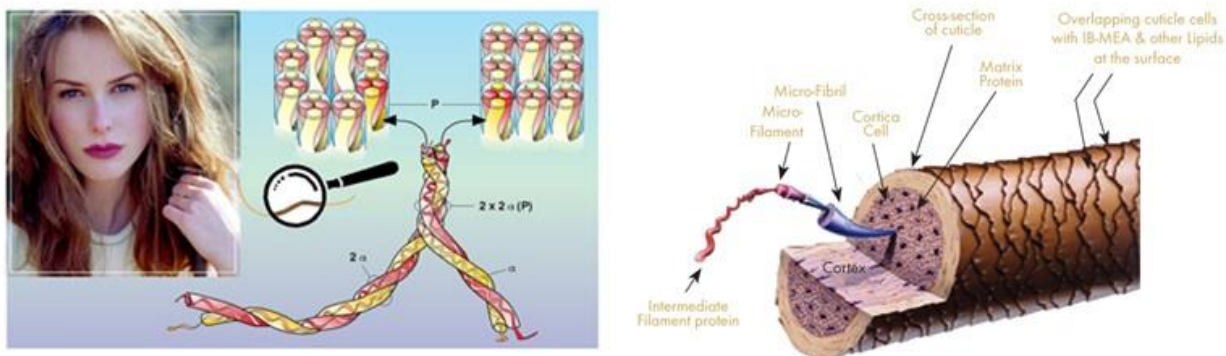

protofibril. Apoi, nouă protofibrili se unesc într-un cerc urmând ca mai multe cercuri să se unească formând un mănunchi cu 11 fire, numit microfibril (braț). Apoi, sute de microfibrili (brațe) sunt strânse într-un pachet fibros, neregulat, numit macrofibril. Aceste macrofibre sunt apoi îmbinate pentru a face cortexul sau corpul principal al părului.

Fiind ceva mai clar decât în multe alte împachetări proteice, funcția de înfășurare obținută prin multe alte înfășurări (coiled coil), rezultă a fi o funcție principală în setul de proprietăți structurale.

Înfășurările înfășurate sunt de obicei oligomeri rigizi și lungi, un rezultat regulat al interacțiunilor înfășurărilor, un mod de împachetare și de extindere (transport). Acest lucru le permite să se asambleze în structuri mari, rigide din punct de vedere mecanic, cum ar fi păr, coarne, pene, matrice extracelulare (laminina) și rețelele citoscheletale.

Ele sunt o modalitate eficientă de a construi pe distanțe mari și prin urmare sunt găsite adesea în distanțele intermoleculare și la suprafața tulpinilor proteice. Rigiditatea lor și expunerea mare a

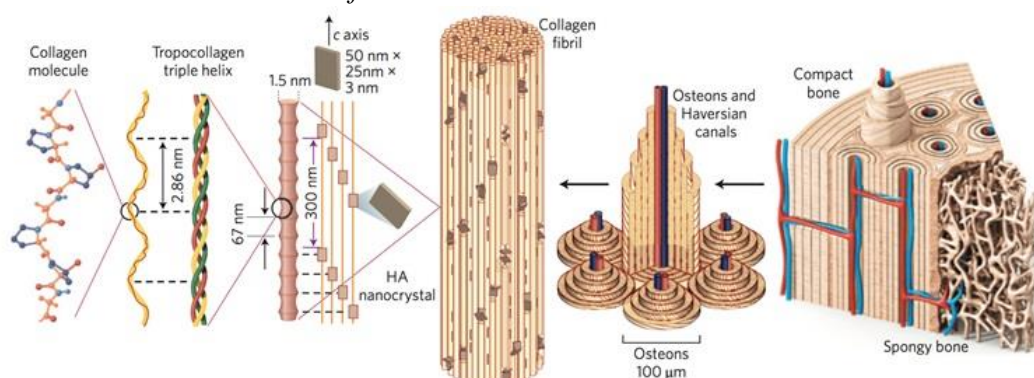
suprafețele le permit să funcționeze ca brațe proteice implicate în manipularea polinucleotidelor (ARN, ADN) și a polipeptidelor.

Interacțiunile lor, având ca rezultat forme regulate de împachetare, fac ca acestea să fie interschimbabile, într-o măsură mult mai mare decât la majoritatea proteinelor. În mod corespunzător, înfășurările își pot schimba starea și conformația oligomerului ca răspuns la schimbările din mediul lor, o abilitate exploatată, la modul impresionant, în fuziunea membranelor proteice.

Pe scurt, înfășurările înfășurate sunt elemente structurale versatile, utilizate pe scară largă în multe familii de proteine. Proteinele fibroase se deosebesc de proteinele globulare prin forma lor tipică extinsă. Ele joacă un rol important în celulele și țesuturile animale. Această structură este elastică și flexibilă și poate fi comparată cu o frânghie care conține fire diferite care sunt înfășurate împreună.

Acum, să mărim crusta unei baghete osoase - osul compact. Aceasta este alcătuită din tuburi mici numite osteoni, fiecare la o distanță de numai 2 zecimi de milimetru, având un vas de sânge ce coboară în mijloc. Privind mai departe spre pereții acestor osteoni, descoperim că sunt făcuți din legături mai mici, fibrilele.

Făcând încă o mărire, într-una din aceste fibre, vedem că sunt într-adevăr un pachet de fibre și fiecare fibră este construită din trei fire intercalate.

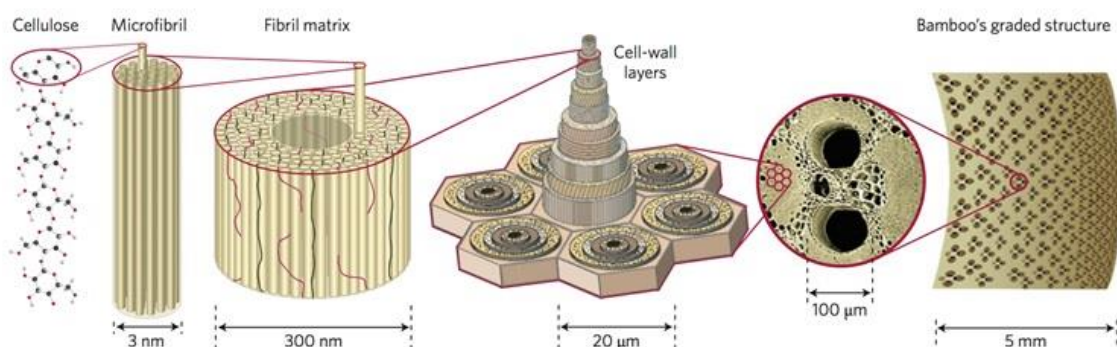
Tragând aceste fâșii în afară ne-am dezvelit oasele în cea mai fundamentală unitate, o moleculă asemănătoare unui lanț lung, collagenul.

Acest mod fractal, de a aduna elementele împreună, de a construi grupuri noi cu materiale asemănătoare celor vechi, este cunoscută drept ierarhie structurală. Exact această ierarhie structurală, tuburile din tuburile din interiorul tuburilor, conferă oaselor rezistență. Osul spongios are, de asemenea, un design fractal, asemănător. Dacă ne uităm la o bucată din el, sub microscopul electronic, vom descoperi că arată la fel de spongioasă.

Bogăția formelor descoperite prin studii de structură de înaltă rezoluție în ultimii ani, dintre care unele sunt chiar uimitoare, conduce la o supraveghere mult mai atentă a acestei înfășurări înfășurate.

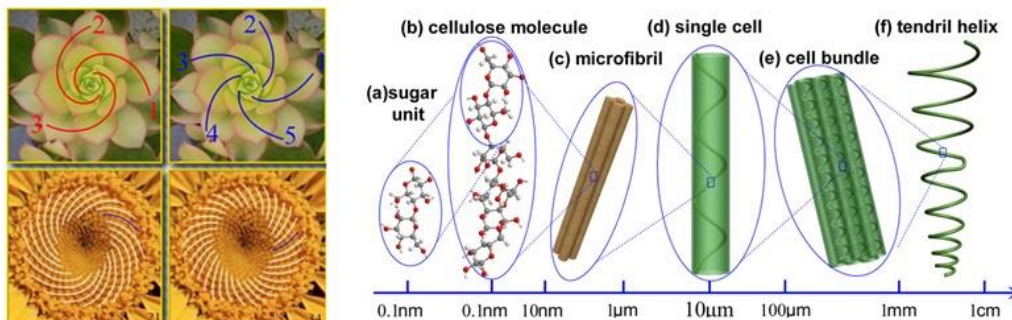
1.12.4 Internetul despre corpul plantelor - piesa 3 din puzzle

Ca și oasele animalelor, bambusul exploatează aceeași idee. Această plantă cu creștere rapidă are nevoie de o modalitate de a minimiza materialul și de a rămâne foarte ușoară, astfel încât să crească înaltă și să nu se prăbușească sub propria greutate. Forma tubului tubular (tub în tub) a bambusului este o modalitate foarte eficientă de a crea, în mod natural, rigiditate. Ca și oasele, bambusul este alcătuit din tuburi mai tinere, care, la rândul lor, sunt făcute din fascicule de fibre, fiecare realizat din mănunchiuri de fibre chiar mai mici și așa mai departe.

Când privim bambusul până la cel mai mic fir, la scara unui nanometru, ajungem la o altă moleculă sub forma de lanț lung, celuloza. Bambusul și oasele, deși sunt materiale naturale, reprezintă o nano-inginerie care utilizează ierarhia structurală pentru a obține structuri puternice, elastice dar rigide.

Chiralitatea joacă un rol semnificativ în proprietățile fizice și în funcțiile biologice ale multor plante, de exemplu, tendrile cățărătoare și frunze răsucite prezintă o creștere (transport și acumulare) chirală. Cu toate acestea, mecanismele ce stau la baza creșterii chirale a materialelor biologice rămân neclare.

În această lucrare, investigăm modul în care proeminențele (brațele) înfășurărilor tendrilice realizează creșterea lor chirală. Experimentele noastre arată că tendrilele au o ierarhie a chiralităților ce se transferă de la nivelurile inferioare la cele mai înalte. Modificarea unghiului elicoidal al fibrilelor celulozice (brațe), la nivelul subcelular, induce o torsiune intrinsecă a tendrilelor ce duce la formarea morfologiei elicoidale a filamentelor acestora. Pentru a elucida creșterea chirală a tendritelor prezentăm un model de transfer de chiralitate. Prezentarea acestui studiu poate ajuta la înțelegerea diferitelor fenomene chirale observate în materialele biologice. De asemenea este sugerat faptul că transferul de chiralitate poate fi utilizat în dezvoltarea materialelor ierarhic-chirale, având proprietăți unice.

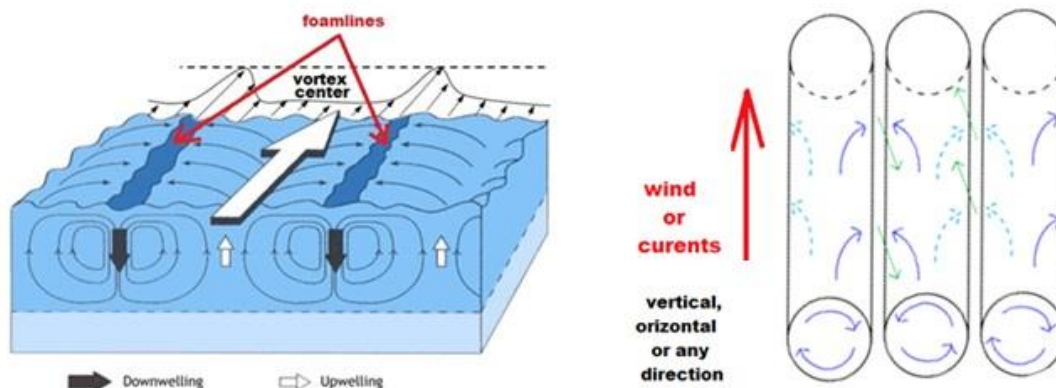
1.12.5 Internetul despre interacțiuni cu fluide – piesa 4 din puzzle

Valurile brăzdate, valurile ondulate sau valurile dungate, oricum ai putea să le numești, probabil că le-ai văzut. Probabil ai observat vreodată rânduri lungi, de spumă sau reziduuri de pe suprafața apei, aranjate paralel cu curentul și înclinate ușor, cu un unghi mic față de direcția vântului.

Pe suprafața multor lacuri astfel de benzi (brațe) sunt văzute deseori în vânturi mai intense, efectul vizual fiind același deși mecanismul de formare este diferit. Aceste “dungi murdare” sunt de fapt plasate în zone de coborâre a apei, zonele de urcare fiind curățite. Spuma, resturile și cea mai murdară apă se colectează în zonele de scufundare, petele se formează și evidențiază prin apa care se înalță. Asta e important! Dacă vezi o pată în vânt, atunci când înoți, stai departe, sunt șanse mai mari să trăiești.

În liniile de resturi nu numai că sunt frunze și bețe ce se colectează acolo, dar și fitoplancton, creveți, o momeală pentru peștele ce iese la vânat! Curenții elicoidali (brațe), de lungă durată, formează aceste câmpuri rotitoare.

Apa suflată de vânt începe să se deplaseze, local, într-o spirală (braț), iar unde se lipesc două spirale opuse ce se întâlnesc (interacționează) apare o dungă mai aparte. Se formează o “dără” doar atunci când ambele spirale, în contact, se rotesc în jos. În cazul în care un curent de centru interacționează în stânga cu unul și în dreapta cu altul, atunci fiecare dintre cele trei “jgheaburi” evidențiază unul dintre acești curenți spirali (brațe). O linie de spumă, frunze, bețe sau alte resturi se adună astfel la intersecția acestor deplasări spirale (brațe). Această mișcare descendentă atrage tot felul de materii organice, inclusiv pești de genul păstrăv, somon, etc!

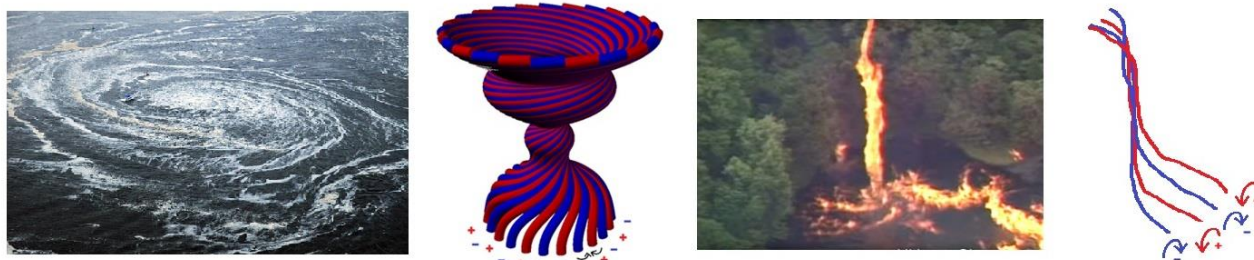

Când curenții se întâlnesc și se rotesc în sus, se formează dungi netede, de obicei văzute pe lac ca o linie relativ fără valuri. Vezi intersecția curenților de centru și de dreapta în diagramă.

Dacă observi o zonă în care apa vine la suprafață atunci caută peștele în altă parte!

Pentru o înțelegere sporită, prin analogie, am adăugat un colaj unde am prins și câteva “poze” de la o lucrare prezentată în aula Academiei Române.

Atât transportul descendent a coloanei de fluid (*apă*) din chiuvetă cât și transportul ascendent al coloanei unui ciclon sau tornadă (*aer, gaz și alte particule fine*) este, în mod vizibil, construit din “dungi” sau coloane mai mici (*brațe*).

Deși oficial nu se cunoaște încă mecanismul de construcție (*împachetare și transport*), tornada mare este un mănunchi alcătuit din tornade mai mici (*brațe*), fiecare în chiralitate opusă celei adiacente.

1.12.6 Internetul despre macrocosmos - piesa 5 din puzzle

Fizicienii și astronomii au crezut mult timp că universul are simetrie în oglindă, ca o minge de baschet. Dar recente descoperiri de la Universitatea din Michigan sugerează că forma Big Bang-ului ar putea fi mai complicată decât s-a crezut anterior și că universul timpuriu se rotește pe o axă.

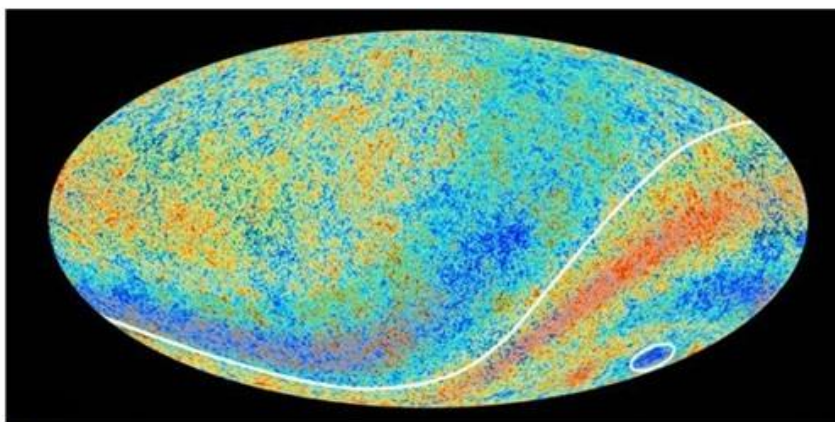
Pentru a testa presupusa simetrie în oglindă, profesorul de fizică Michael Longo și o echipă de cinci studenți au catalogat direcțiile de rotație a zeci de mii de galaxii spiralate fotografiate cu Sloan Digital Sky Survey (prescurtat SDSS), un program de cercetare și de supraveghere a obiectelor cerești care folosește un telescop optic.

Imaginea în oglindă a unei galaxii care se rotește în sens invers acelor de ceasornic ar avea rotația în sensul acelor de ceasornic. “Dacă ar exista mai multe de un tip decât celălalt tip atunci asta ar fi o dovadă a ruperii simetriei sau, în fizică, o încălcare a parității la scară cosmică”, a spus Longo.

Cercetătorii au descoperit dovezi conform cărora galaxiile tind să se rotească într-o direcție preferată. Ei au descoperit un exces de spirale în partea de cer corespunzătoare polului nord din Calea Lactee. Acestea se rotesc spre stânga sau în sens contrar acelor de ceasornic. Efectul s-a extins la o distanță de peste 600 de milioane de ani lumină.

“Excesul este mic, de aproximativ 7%, dar șansa ca acesta să fie un accident cosmic este ceva de genul unul la un milion”, a spus Longo. Aceste rezultate sunt extrem de importante pentru că par să contrazică idea, aproape universal acceptată, că pe scări suficient de mari universul este izotrop, fără o direcție specială.

Lucrarea oferă noi perspective asupra formei Big Bang-ului. Un univers simetric și izotrop ar fi putut începe cu o explozie sferică, simetrică, în formă de minge de baschet.

Researchers combined their data with measurements of temperature variation within the cosmic microwave background (CMB) radiation to reveal information about the expansion of the universe. Pictured here is a map that shows how CMB varies in our curved universe

Dacă universul s-a născut prin rotire, ca o minge de baschet învârtită, a spus Longo, ar avea o axă preferată iar galaxiile și-ar fi păstrat acea mișcare inițială.

Precizia hărții telescopului Planck este atât de mare încât ea arată și unele trăsături inexplicabile ce ar putea necesita o nouă fizică pentru a le putea înțelege. (geometrodinamica elicoidală rezolvă această necesitate)

Printre cele mai surprinzătoare descoperiri se numără faptul că fluctuațiile în CMB (radiația cosmică de fond) la scară mare nu se potrivesc cu cele prevăzute de modelul standard. Această anomalie se adaugă celor observate de experimentele anterioare și confirmată de Planck, incluzând o asimetrie a temperaturilor medii pe emisferele opuse ale cerului și un punct rece care se întinde pe un cerc, pe cer, care este mult mai mare decât se aștepta.

O modalitate de a explica anomaliile este aceea de a propune ca Universul să nu fie la fel în toate direcțiile, la o scară mai largă decât putem observa (izotrop la scară mică însă anizotrop la o scară mult mai mare). În acest scenariu, razele de lumină de la CMB ar fi putut să umble, prin Univers, pe trasee mult mai complicate decât au fost ele înțelese anterior, ducând la unele dintre modelele (pattern-uri) neobișnuite observate cu aparatura din zilele noastre.

“Anomaliile observate în fundalul cosmic de microunde sunt intrigante - ele pot fi doar o fluctuație statistică însă ar putea fi și un indiciu al noilor procese fizice implicate în jocul universului timpuriu”, a declarat cercetătorul Andrew Liddle pentru Inside Science.

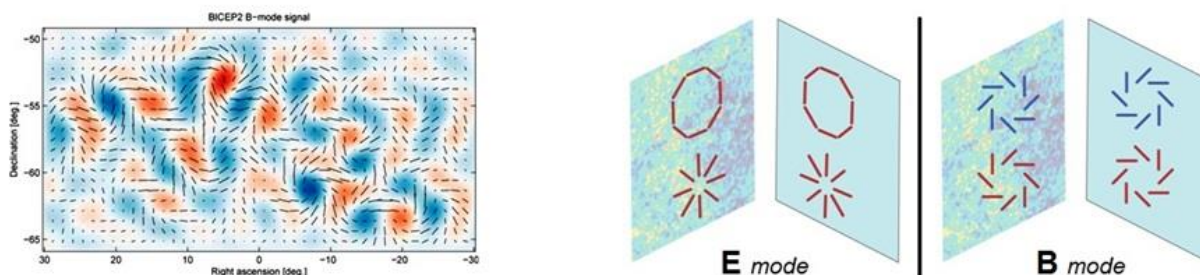
Există vreo altă proprietate a fundalului cosmic de microunde ce ar putea fi măsurată? Există vreo altă amprentă fizică ce ne-ar putea spune ceva despre primele zile ale Cosmosului? Bineînțeles că există! Se numește polarizare. Lumina este cunoscută oamenilor de știință prin numele său propriu, “radiație electromagnetică”. După cum sugerează și numele, ea are o parte electrică și o parte magnetică numite “câmpuri”. Modul în care vizualizăm lumina este ca un val de câmpuri electrice și câmpuri magnetice ce călătoresc împreună, în unghi drept unul față de celălalt. Pentru orice lumină pe care o recepționați, direcția pe care câmpul electric pulsează definește polarizarea unde.

Polarizarea codifică mai multe tipuri de informații, legate de modul în care lumina și materia interacționează una cu cealaltă.

Undele gravitaționale interacționează foarte slab cu materia, astfel încât acestea se propagă prin înceata supă a Cosmosului, împingând materia de aici și până la formarea fundalului cosmic de microunde. Care este rezultatul? Rezultatul este că undele gravitaționale lasă o amprentă în polarizarea din lumina microundelor. La fel ca în cazul așteptat de polarizare a împrăștierei electronilor, există un model pentru polarizarea făcută de undele gravitaționale. Astronomii numesc acest model “**modul B**”, cu răsucire în viziunea lor. Puteți recunoaște un “**modul B**” după aceasă răsucire, chiar și când modelul apare oglindit, inversat.

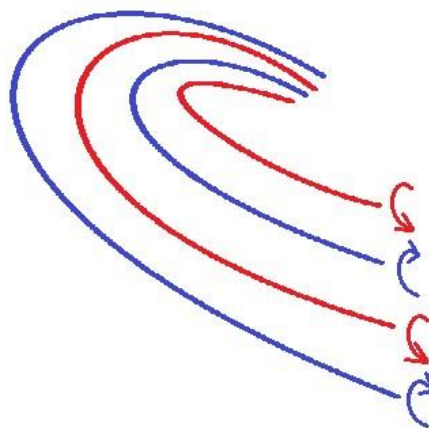
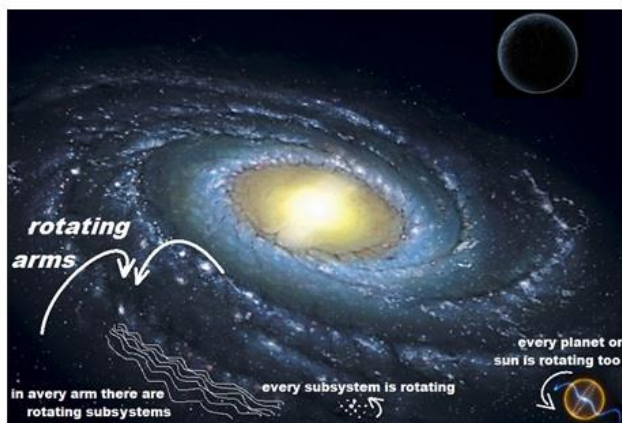
Modelele de polarizare în “**modul E**” arată identic atunci când sunt văzute oglindite.

Pentru o perioadă de timp astronomii au căutat să interpreteze polarizarea din fundalul cosmic de microunde. Experimentele majore s-au îndreptat, încet, spre a căuta și caracteriza semnătura unică, gravitațională, a inflației.

Am obținut soluția Schwarzschild în cadrul teoriei de gravitație (TG) care este formulată într-un timp-spățiu numai cu torsiune. Acest lucru poate fi interpretat, ca o indicație, că sursa torsiunii poate fi și masa corpurilor care creează câmpul gravitațional, nu numai spinul. Prin urmare, torsiunea și curbura spațiului și timpului este determinată de distribuția materiei în regiunea considerată. Teoria TG poate fi utilizată și pentru a unifica câmpul gravitațional cu alte interacțiuni fundamentale (electromagnetice, slabe și puternice). Unele rezultate, despre această problemă, sunt prezentate în lucrarea noastră. (Teoria gauge a gravitației, TG, într-un spațiu-timp cu torsiune - Universitatea Tehnică “Gh. Asachi” Iași, Departamentul de Fizică și Universitatea Politehnică din Timișoara, Facultatea de Fizică.)

Pentru a observa mai bine și a putea extrage cu ușurință un principiu universal, de natură geometrică, adaug un alt colaj. Scot în evidență dinamica brațelor galactice, a sistemelor solare, a planetelor din interiorul acestora.

Este cunoscut faptul că planetele sistemului nostru solar au atât o mișcare de rotație în jurul propriei axe cât și o mișcare de revoluție în jurul soarelui. Sistemul nostru solar, alături de multe alte sisteme solare, au o mișcare de rotație de-a lungul unuia din brațele galaxiei noastre.

Aceste dinamici, pe fiecare din brațele galaxiei sunt fie în chiralitate de dreapta fie pe stânga. Așadar, un sigur braț galactic este construit din transporturi de sisteme solare, de tip tornadă, cu chiralități spre dreapta și spre stânga. Brațul galactic, odată ce este construit și este vizibil, apare el însuși ca o tornadă, una mult mai mare.

Galaxia noastră, în aceeași logică dar oglindită, dacă este o tornadă uriașă ar trebui să conțină brațe antichirale, orice braț ce se rotește spre dreapta ar trebui să fie înconjurat de brațe în rotație de stânga. În realitate se întâmplă exact asta, toate brațele adiacente sunt antichirale!

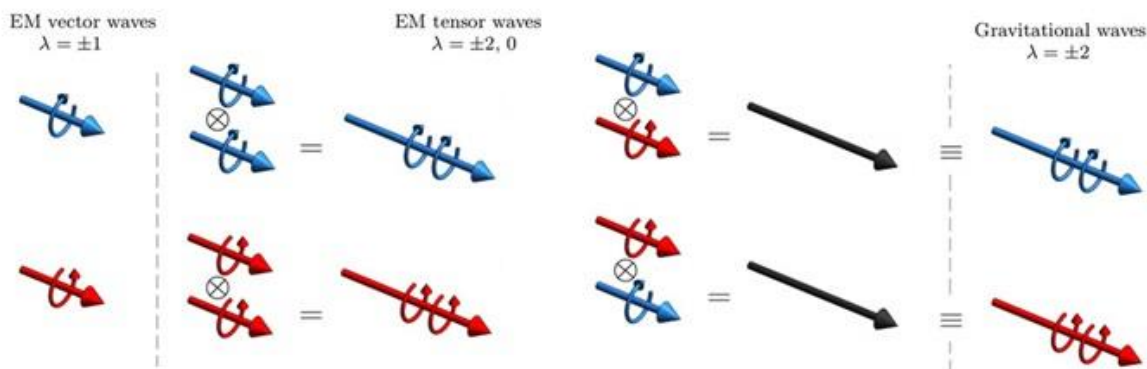
Urcând logica, cu un ordin de mărime, cum credeți că ar arăta o zonă din Univers unde se văd galaxii rotitoare, atât pe stânga și cât pe dreapta?

Nu-i de mirare că Universul, prin prisma câtorva astrofizicieni, pare să curgă după o axă. El chiar curge elicoidal și o face prin cea mai eficientă geometrie de transport. Totuși, interpretarea unei astfel de realități ar fi ceva neobișnuit, fiind necesară o nouă fizică, așa cum chiar unii fizicieni afirmă!

1.12.7 Internetul, gravitația, helicitatea și principiul echivalenței – piesa 6 din puzzle

Emularea cuantică a undelor gravitaționale. Relația spațială dintre undele gravitaționale și undele electromagnetice

Undele gravitaționale, așa cum sunt prezise de teoria relativității generale a lui Albert Einstein, apar ca valuri ce călătoresc prin spațiu-timp cu viteza luminii. Noi demonstrăm că propagarea undelor gravitaționale de amplitudine mică, într-un spațiu curbat, este echivalentă cu propagarea unui subspațiu al stărilor electromagnetice. Folosim acest rezultat pentru a propune utilizarea fotonilor legați (entanglement cuantic) pentru a emula evoluția undelor gravitaționale într-un spațiu-timp curbat, prin intermediul unor setări electromagnetice experimentale a unor metamateriale.

.....

Diferitele produse tensoriale ale undelor plane electromagnetice, cu helicitate bine definită egală cu ± 1 (stânga în imagine), au ca rezultat undele tensorilor electromagnetici de helicitate ± 2 și 0 (mijloc în imagine). Numai primele două au un echivalent unda gravitațională (dreapta în imagine). Momentul celor două unde electromagnetice plane nu trebuie să fie egal (chiralitate inversă), momentele paralele fiind suficiente pentru a ne arăta că produsul tensorial va avea echivalentul undei gravitaționale.

.....
În concluzie, am arătat că propagarea undelor gravitaționale, într-un fundal curbat al spațiu-timpului, este echivalentă cu propagarea unui set restrâns de produse tensoriale ale undelor electromagnetice.

Caracteristicile definitorii ale undelor gravitaționale, cu masă zero și helicități posibil egale cu ± 2 , selectează subspațiul corespunzător stărilor electromagnetice. Ele se dovedesc a fi produsele tensoriale a două unde electromagnetice de aceeași helicitate și cu impuls paralel. Prin urmare, orice undă gravitațională, polarizată liniar sau eliptic, poate fi extinsă ca sumă a doi tensori de unde electromagnetice, unul pentru fiecare parte (chiralitate) a polarizării circulare. Luarea în considerare a helicităților, atât pentru undele gravitaționale cât și pentru undele electromagnetice, a fost crucială. O undă gravitațională polarizată liniar nu poate fi reprezentată, în mod normal, ca produs tensorial a două unde electromagnetice, în timp ce o undă gravitațională polarizată circular ar putea fi.

Analiza noastră este limitată la unde gravitaționale de amplitudine mică, ce variază rapid în fundalul spațiu-timp și se propagă printr-un spațiu gol. Din câte știm, această echivalență nu a mai fost raportată anterior de nimeni altcineva.

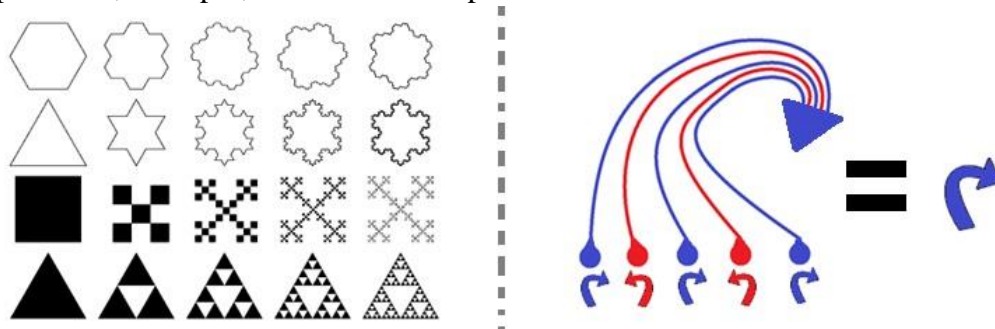
1.12.8 Construcția imaginii, principiul extras din test - asamblarea pieselor de puzzle

Așadar, în acest capitol, ați avut în mână doar câteva piese de puzzle. În acest moment, în întreaga știință, există toate piesele necesare construcției imaginii adevăratului “creator”. Pieseile corespunzătoare imaginii “creatorului” se disting, ele devin vizibile în multitudinea de piese, doar prin faptul că prezintă o “geometrie elicoidală similară”. Ați avut câteva exemple, mai sus. Ele vor continua, vor fi din ce în ce mai multe. În final veți realiza că aceste exemple sunt, practic, infinite. Personal, când am înțeles acest lucru, m-am cutremurat. De atunci realitatea din jurul meu este calibrată, este filtrată de principiile descoperite, extrase, confirmate de realitate.

Șansele ca, ajungând la finalul cărții, să vezi altfel aceeași realitate, sunt foarte mari. Vor exista și cititori ce vor abandona însă, teoria capătă sens doar pentru cei ce pot extrage principii validate de realitate.

Oricâte pattern-uri ai vedea, nu le poți lega decât dacă acest lucru se realizează în interiorul tău. Doar intuiția, conștiința ta, lumea ta interioară, doar acestea pot folosi cheia ce unește piesele de puzzle.

Mulți au observat modele naturale însă nu au știut să le combine, să extragă principiile universale. Aceasta este acțiunea cea mai simplă, una direct, orientată către universal înconjurător. Cu toate acestea, unii, mai încăpățânați, pleacă de la modele teoretice, încearcă să extragă principii din formule matematice pentru ca, mai apoi, să le valideze experimental.

Așa cum ai văzut mai sus, noțiuni precum autoorganizare, eficiență, transport, helicitate, rotire (*chiral-antichiral*), sens (*paralel-antiparalel*) sunt deja implementate, așa cum se va observa, în toate domeniile, fie din zonele științifice fie din lumea religioasă.

Practic, 100% din toată informația exista deja, toate piesele de puzzle existau de ceva vreme, se puteau folosi. Cu toate acestea, degeaba aveam informația dacă nu aveam și cheia de deciptare a acesteia.

Teoria geometrodinamicii elicoidale oferă, acum, cheia. Aceasta arată cum se poate aranja corect toată această informație. Această teorie încearcă să conecteze intuiția cititorului cu mintea sa rațională, conectează cele două emisfere cerebrale.

Ar fi trebuit extras, din test, un principiu general valabil; orice tornadă este construită din tornade mai mici și poate construi tornade mai mari. Condiția necesară și suficientă, ca acest lucru să se întâmple, este ca tornadele (*transporturi elicoidale*) ce se adună în mănunchi să curgă în același sens (*curgeri paralele*) și să se rotească în sensuri opuse (*brațe antichirale*).

Într-un fel, principiul extras face parte din setul de 4 principii distincte ce compun Codul Fundamental. Acest principiu (adunarea în mănunchi) este unul de construcție și este cel mai puternic principiu din Univers!

Spiralele ARN sau AND sunt de fapt tornade ce construiesc folosind cheia generală. Autoconstrucția, autoorganizarea, având ca punct de plecare o aceeași multitudine de microtornade, va evolua întotdeauna în același mod. Rezultatul dezvoltării AND-ului de la șoareci nu va lua niciodată forma elefanților! Schimbând datele inițiale, modificând AND-ul, modificăm tornadele de plecare. Codul Fundamental, aplicat unor altfel de tornade (*modificare genetică*), va genera un rezultat diferit. Practic principiul a ramas neschimbat, “Dumnezeu” a ramas același. Doar modificând condițiile de start ale unui sistem viu am obținut atât modificări în evoluția sistemului cât și în rezultatul final. Introducând alte valori în ecuație se vor obține rezultate diferite însă ecuația, principiul, regula generală, nu se modifică.

Mulți m-au întrebat de ce nu pun teoria în ecuații, ar fi mult mai atractivă pentru lumea academică. Toți aceștia erau la primul contact, nu înțeleseseră că este o teorie de principii și este mult mai greu să înțelegi principiile decât să le pui în ecuație. La urma urmei Universul nu știe carte, el funcționează extrem de simplu, fără să rezolve ecuații. Universul respectă doar principiul “roții” și câteva principii de bază derivate din acesta, câteva reguli de auto-optimizare, de eficientizare a transportului.

Dacă ai putut să înțelegi până aici, ai trecut testul, de acum urmează lucruri mai simple. La final tu, o persoană singură și fără ajutor, va trebui să asamblezi imaginea întregului.

1.13 Omul, ființa ce-și caută “creatorul”- contactul iminent

O parte din cercetătorii lumii caută răspunsuri la întrebări despre lume și viață însă doar puțini reușesc să fie destul de aproape de realitate. Pas cu pas, puțin câte puțin, vei putea să înțelegi diferite texte ale unor cercetători de la prestigioase instituții. Cu o teorie extrem de simplă vei putea înțelege lucruri ce până mai ieri îți erau de nepătruns. Fă un exercițiu! Iată, mai jos, un exemplu.

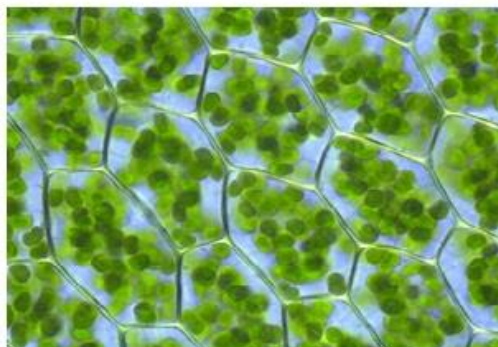
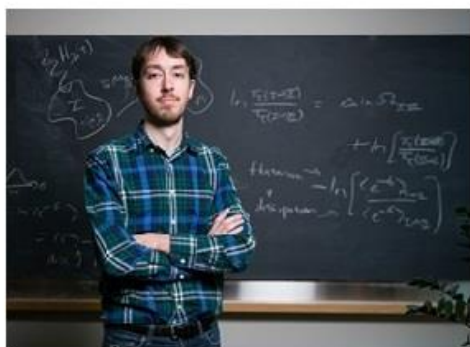
Jeremy England, un fizician de la MIT, crede că a găsit fizica ce stă la baza originii și evoluției vieții. Acest fizician are o idee inovatoare despre explicația existenței vieții.

De ce există viața?

Ipotezele populare cred într-o supă primordială, un fulger și apoi un noroc colosal. Dar dacă apare o nouă teorie, provocatoare, ce se întâmplă să fie corectă, norocul având puțin de-a face cu ea?

În acord cu opinia fizicianului ce propune ideea, originea și evoluția ulterioară a vieții decurg din legile fundamentale ale naturii și “ar trebui să fie la fel de surprinzătoare ca rocile pravălite la vale”.

Din punctul de vedere al fizicii, există o diferență esențială între lucrurile vii și aglomerările neînsuflețite de atomi de carbon: cei dintâi tind să fie mult mai buni la captarea energiei din mediul lor și la disiparea acelei energii ca și căldură (eficiența energetică a transportului, tractorul curgerii, vezi Fc).

Jeremy England, profesorul asistent de la Institutul de Tehnologie din Massachusetts, a derivat o formulă matematică considerată ca fiind capabilă să explice această capacitate. Formula, bazată pe fizica consacrată, indică faptul că atunci când un grup de atomi este condus de o sursă externă de energie (cum ar fi soarele sau combustibilul chimic) și înconjurat de o baie de căldură (cum ar fi oceanul sau atmosfera), acesta își va modifica structura pentru a disipa din ce în ce mai multă energie. Acest lucru ar putea însemna că, în anumite condiții, materia dobândește, în mod inevitabil, atributul fizic cheie ce poate fi asociat cu viața.

Celulele de la mușchii de Plagiomnium affine, cu cloroplaste vizibile, sunt organele ce conduc fotosinteza, capturând lumina soarelui.

“Începeți cu o mulțime aleatoare de atomi și, dacă țineți lumina pe ea suficient de mult, nu ar trebui să fie atât de surprinzător faptul că obțineți o plantă”, a spus England.

Teoria lui England este menită să sublinieze, mai degrabă decât să înlocuiască, teoria evoluției lui Darwin prin selecție naturală, aceasta din urmă oferind o descriere puternică a vieții la nivelul genelor și populațiilor. “Cu siguranță nu spun că ideile darwiniste sunt greșite”, a explicat el. “Dimpotrivă, spun doar că, din perspectiva fizicii, s-ar putea numi evoluție darwiniană, un caz special al unui fenomen mai general”.

Ideea lui, detaliată într-o lucrare, expusă în discuții și apoi trimisă la universități din întreaga lume, a declanșat controverse în rândul colegilor săi. Aceștia consideră ideea fie “subțire”, fie ca un potențial progres, fie ambele.

England a făcut “un pas foarte curajos și foarte important”, a spus Alexander Grosberg, profesor de fizică la Universitatea din New York, care a urmărit activitatea lui England încă de la început. “Marea speranță” este că a identificat principiul fizic care stă la baza conducerii originii și evoluției vieții, a spus Grosberg.

“Jeremy este doar cel mai strălucit om de știință pe care l-am întâlnit vreodată”, a spus Attila Szabo, biofizician la Laboratorul de Fizică Chimică al Institutului Național de Sănătate, ce a corespondat cu England despre teoria sa, după ce s-au întâlnit la o conferință. “Am fost lovit de originalitatea ideilor”.

Alții, precum Eugen Shakhnovici, profesor de chimie, biologie chimică și biofizică la Universitatea Harvard, nu sunt convinși. “Ideile lui Jeremy sunt interesante și potențial promițătoare, dar în acest moment sunt extrem de speculative, în special în ceea ce privește fenomenul vieții”, a spus Shakhnovich.

Rezultatele teoretice ale lui England sunt, în general, considerate valide. În interpretarea sa, formula ce reprezintă forța motrice din spatele unei clase de fenomene din natură, ce include viața, rămâne, în cele din urmă, nedovedită. Dar deja există idei despre felul cum ar trebui testată, în laborator, această interpretare.

“Încearcă ceva radical diferit”, a declarat Mara Prentis, profesor de fizică la Harvard, care studiază un astfel de experiment după ce a aflat despre activitatea lui England. “Privit prin lupă, ca organizare, cred că are o idee fabuloasă. Corectă sau greșită, investigarea formulei va merita efortul”, spune Mara Prentis.

O simulare pe calculator, făcută de către Jeremy England și colegii săi, arată un sistem de particule închise într-un fluid vâscos în care particulele (turcoaz în imagine) sunt conduse de o forță oscilantă. În timp (imagine, din stanga spre dreapta), această forță declanșează formarea mai multor legături între particule.

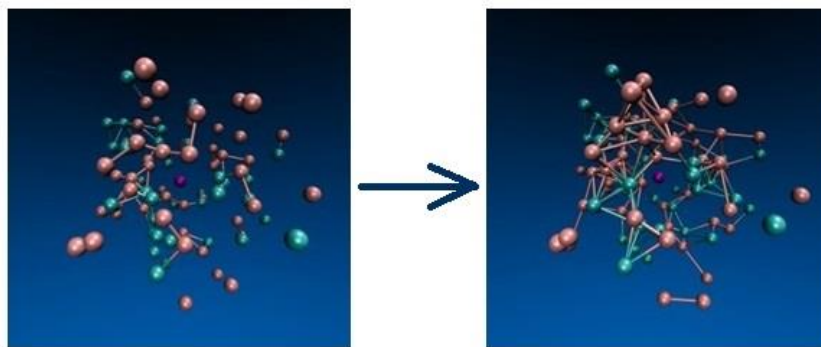
În centrul ideii lui England se află a doua lege a termodinamicii, cunoscută și sub denumirea de legea entropiei crescânde sau a “săgeții timpului”. Lucrurile fierbinți se răcesc, gazul difuzează prin aer, ouăle se sparg dar nu se sparg niciodată spontan. Pe scurt, energia tinde să se disperseze sau să se

răspândească odată cu trecerea timpului. Entropia este o măsură a acestei tendințe, cuantificând cât de dispersată este energia printre particulele unui sistem și cât de difuze sunt acele particule în spațiu. Este o chestiune simplă, de mărire a probabilității, existând mai multe moduri de a răspândi energia decât dacă aceasta ar fi concentrată.

Astfel, pe măsură ce particulele dintr-un sistem se deplasează și interacționează, ele, prin simplă șansă, tind să adopte configurații în care energia să fie ușor răspândită. În cele din urmă, sistemul ajunge la o stare de entropie maximă numită “echilibru termodinamic”, în care energia este uniform distribuită. O ceașcă de cafea și camera în care este așezată ajung la aceeași temperatură, de exemplu.

Atâta timp cât ceașca și camera sunt lăsate singure, acest proces este ireversibil. Cafeaua nu se mai încălzește spontan din nou, energia camerei neputându-se direcționa, în mod aleatoriu, spre atomii săi.

Deși într-un sistem izolat sau “închis” entropia trebuie să crească de-a lungul timpului, un sistem “deschis” își poate menține entropia scăzută. Aici are loc o împărțire a energiei, în mod inegal între atomii săi, prin intensificarea entropiei mediului înconjurător. În monografia sa influentă din 1944, “Ce

este viața?”, eminentul fizician Erwin Schrödinger a susținut că acest lucru trebuie să facă lucrurile să fie vii.

O plantă, de exemplu, absoarbe lumina extrem de energică a soarelui, o folosește pentru a construi zaharuri și împrășteie lumină infraroșie, o formă mult mai puțin concentrată de energie. În timpul fotosintezei, deoarece lumina soarelui se disipează, entropia globală a universului crește. Acest lucru are loc chiar dacă, prin menținerea unei structuri interne ordonate, planta încearcă să nu se degradeze.

Viața nu încălca a doua lege a termodinamicii, până de curând, când fizicienii nu au putut folosi termodinamica pentru a explica de ce ar trebui ca viața să ocupe primul loc. Pe vremea lui Schrödinger ei puteau rezolva ecuațiile de termodinamică numai pentru sistemele închise, în echilibru.

În anii 1960, fizicianul belgian Ilya Prigogine a făcut progrese în ceea ce privește prezicerea comportamentului sistemelor deschise, slab conduse de sursele externe de energie. Cu toate acestea, comportamentele sistemelor ce sunt departe de echilibru, care sunt legate de mediul exterior și sunt puternic determinate de sursele externe de energie, nu au putut fi prezise.

Această situație s-a schimbat la sfârșitul anilor 1990, datorată în primul rând activității lui Chris Jarzynski și Gavin Crooks. Aceștia au arătat că entropia produsă într-un proces termodinamic, cum ar fi răcirea unei cești de cafea, corespunde unui raport simplu: probabilitatea ca atomii să fie supuși acestui proces, împărțit la probabilitatea lor de a suferi procesul invers (adică, interacționând spontan în așa fel încât cafeaua să se încălzească). Pe măsură ce crește nivelul de entropie acest lucru face comportamentul sistemului din ce în ce mai “ireversibil”.

Teoretic, o formulă simplă, riguroasă, ar putea fi aplicată, în principiu, oricărui proces termodinamic, indiferent de cât de aproape sau departe de echilibru ar fi. “Înțelegerea noastră, a mecanismelor, dincolo de echilibrul mecanic, statistic, s-a îmbunătățit foarte mult”, a spus Grosberg. England, care este antrenat atât în biochimie cât și în fizică, a început lucrul în propriul laborator de la MIT și a decis să aplice noua cunoaștere a fizicii statistice în domeniul biologiei.

Folosind formularea lui Jarzynski și Crooks, el a derivat o generalizare a celei de-a doua legi a termodinamicii, ce se aplică sistemelor de particule cu anumite caracteristici. Astfel, sistemele sunt puternic conduse de o sursă externă de energie, cum ar fi un val electromagnetic, și pot arunca căldură în mediul înconjurător (analogie cu **Fc**, forța de curgere, elementul tractor din teoria unificată). Această clasă de sisteme include toate sistemele vii. England a determinat apoi modul în care astfel de sisteme tind să evolueze în timp, crescându-le ireversibilitatea.

“Putem arăta foarte simplu, plecând de la formulă, că cele mai probabile rezultate evolutive vor fi cele care au absorbit și au disipat, din și în mediul extern, cat mai multă energie, pe tot parcursul evoluției”, a spus el. Constatarea are sens intuitiv.

Particulele tind să disipeze mai multă energie atunci când rezonază cu o forță motrice sau se deplasează în direcția în care sunt împinse, acestea fiind mai capabile să se miște în această direcție decât în oricare alta. “Acest lucru înseamnă că aglomerările de atomi, înconjurați de o baie la o anumită temperatură, cum ar fi atmosfera sau oceanul, ar trebui să tindă, în timp, să se aranjeze, să rezonze din ce în ce mai bine cu sursele din mediul lor, fie ele mecanice, electromagnetice sau chimice”, explică England.

Datorită noilor studii de la Harvard, acoperirea suprafețelor microsferelor le poate determina să se autoasambleze, în mod spontan, într-o structură aleasă, cum ar fi un politetraedru (roșu), care apoi declanșează în sferele din apropiere autoasamblarea unei structuri identice.

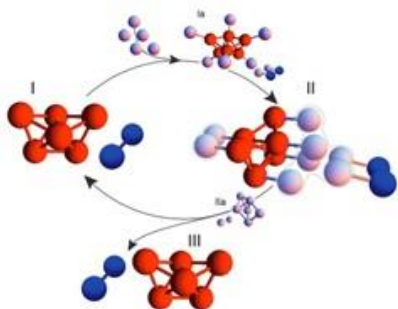
Auto-replicarea (sau reproducerea, în termeni biologici), procesul care conduce evoluția vieții pe Pământ, este un astfel de mecanism prin care un sistem ar putea să disipeze o cantitate tot mai mare de energie în timp.

După cum a afirmat England, “o modalitate foarte bună de a disipa cât mai mult este să faci cât mai multe copii ale dumneavoastră”.

El a arătat, de asemenea, că ARN, acidul nucleic pe care mulți oameni de știință cred că a servit drept precursor al vieții bazate pe ADN, este un material de construcție deosebit de ieftin. Odată ce ARN a apărut, susține el, “preluarea darwiniană” poate nu a

fost surprinzătoare.

Chimia supei primordiale, mutațiile aleatoare, geografia, evenimentele catastrofale și nenumărați alți factori, au contribuit la detaliile fine ale florei și faunei diferite ale Pământului. Dar, conform teoriei

lui England, principiul care stă la baza conducerii întregului proces este adaptarea bazată pe disiparea materiei.

Acest principiu se aplică la fel de bine și materiei neînsuflețite. “Este foarte tentant să speculăm despre ce fenomene naturale am putea să potrivim acum sub această umbră mare a organizării adaptive conduse de disipare” a spus England. “Multe exemple ar putea fi chiar sub nasul nostru, dar pentru că nu le-am căutat nu le-am observat”.

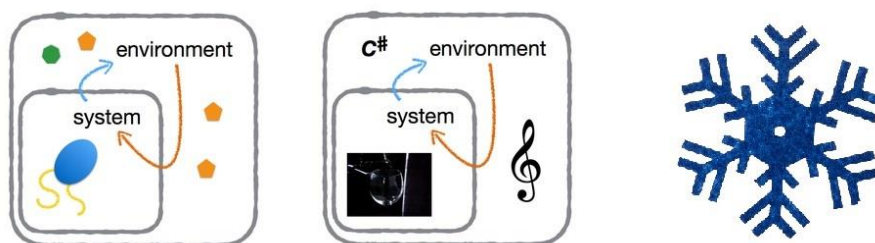
Oamenii de știință au observat deja auto-replicarea în sistemele lipsite de viață.

Potrivit unei noi cercetări conduse de Philip Marcus de la Universitatea Berkeley, vortexurile din lichidele turbulente se repetă, în mod spontan, prin tragerea energiei de forfecare din fluidul înconjurător. Într-o lucrare, Michael Brenner, profesor de matematică și fizică aplicată la Harvard, și colaboratorii săi prezintă modele teoretice și simulări ale microstructurilor care se auto-replică. Aceste clustere se acoperă, în mod special, microsfele, își disipă energia prin prinderea sferelor din apropiere și formarea de clustere identice. “Acest lucru se leagă foarte mult de ceea ce spune Jeremy”, a spus Brenner.

În afară de auto-replicare, o organizare structurală mai mare reprezintă un alt mijloc prin care sistemele puternic conduse (din exterior) își amplifică capacitatea de a disipa energia. O plantă, de exemplu, este mult mai bună la captarea și dirijarea energiei solare prin ea însăși decât o grămadă nestructurată de atomi de carbon. Astfel, England susține că, în anumite condiții, materia se va auto-organiza spontan. Această tendință ar putea explica ordinea internă a lucrurilor vii precum și a multor structuri neînsuflețite. “Fulgii de zăpadă, dunele de nisip și vortexurile turbulente au în comun faptul că sunt modele de structuri (pattern-uri) ce apar în sisteme de particule conduse de procese disipative”, a spus el. Condensarea (compactarea), curgerea vântului și curgerea vâscoasă sunt procese relevante în aceste cazuri particulare.

“England mă face să cred că distincția dintre materia vie și cea nevie nu este prea vizibilă”, a spus Carl Franck, fizician-biolog.

Dacă noua teorie este corectă, aceeași fizică, ce se identifică a fi responsabilă pentru originea lucrurilor vii, ar putea explica și formarea multor alte structuri modelate de natură. Fulgii de zăpadă, dunele de nisip și vârtejurile auto-rePLICATE din discul protoplanetar pot fi exemple de adaptare bazată pe disipare.

Ideea îndrăznească a lui England va fi urmărită cu atenție în următorii ani. În prezent acesta rulează simulări pe calculator pentru a-și testa teoria, aceea că sistemele de particule își adaptează structurile pentru a deveni mai bune la disiparea energiei (eficiența în transport). Următorul pas va fi acela de a efectua experimente pe sisteme vii.

Prentis, cea care conduce un laborator experimental de biofizică la Harvard, afirmă că teoria lui England poate fi testată prin compararea celulelor cu diferite mutații și căutarea unei corelații între cantitatea de energie disipată de celule și ratele lor de replicare.

“Trebuie să fii atent pentru că orice mutație ar putea face multe lucruri”, a spus ea. “Dar dacă cineva a continuat să facă multe dintre aceste experimente, pe diferite sisteme, și dacă într-adevăr este corelat succesul de disipare cu replicarea, acest lucru ar sugera că acesta este principiul corect de organizare”.

Brenner a spus că speră să coreleze teoria lui England cu propriile construcții de microsfele și să stabilească dacă teoria prezice în mod corect ce procese de auto-replicare și de autoasamblare pot să apară – “o întrebare fundamentală în știință”, a spus el.

Recent, inginerii de la Universitatea Cornell au creat un biomaterial bazat pe ADN, capabil de auto-asamblare, organizare și metabolism, cele trei trăsături cheie ale vieții.

Pentru ca organismul să se susțină, el trebuie să poată îndepărta celulele vechi și să creeze altele noi. Biosinteza și biodegradarea sunt cheile autosustenabilității și trebuie să fie capabile de metabolism pentru a se susține.

Folosind ceea ce au numit materiale de asamblare, bazate pe ADN și sinteză ierarhică (DASH), inginerii au dezvoltat un biomaterial unic care are proprietățile de bază ale lucrurilor vii. Din blocurile de construcții nanometrice, materialul se poate aranja în polimeri, apoi în forme scalare mari.

Practic, inginerii de la Cornell au crescut mașinile, le-au observat metabolizându-se, creșterea, evoluția, diversificarea și, în cele din urmă, putrezirea. O astfel de creație ar putea conduce la mașini care se reproduc

automat sau chiar se vor auto-dezvolta. Acum, ei lucrează la modul de a face materialul să recunoască stimulii și să caute în mod autonom mâncarea sau lumina sau chiar să evite ce le este dăunător.

Moleculele ADN din materiale au fost duplicate de sute de mii de ori, construind lanțuri repetate de ADN cu lungimi de câțiva milimetri. Soluția reactivă a fost injectată într-un dispozitiv special microfluidic care a facilitat biosinteza. Acest flux a fost revărsat peste materiale, determinând ADN-ul să sintetizeze propriile sale fire (fibre). Materialul are chiar locomotie proprie, cu capătul din față crescând în timp ce coada se degradează, făcându-l să se strecoare. Acest fapt a permis cercetătorilor să aibă părți ale materialelor ce se concurează reciproc.

“Noi introducem un concept novator, ca și viața (lifelike), bazat pe propriul său metabolism artificial. Noi nu facem ceva viu, dar creăm materiale care sunt mult mai pline de viață decât au fost văzute vreodată”, a declarat Dan Luo de la Colegiul de Agricultură și Științe ale Vieții, care a lucrat la cercetare.

1.14 A informa - a pune în formă, în geometrie sau simbol

Haideți să vedem ce înseamnă, în lumea de azi, informația. Pe cât de sumară tot pe atât de informală și, deci, de inexactă, se poate spune că informația se constituie într-o reprezentare a realității, dar și a reflecției și proiecției, ce sunt operații tipice intelectului uman. Această reprezentare are loc prin intermediul unui set bine precizat și structurat de simboluri, de regulă accesibile simțurilor și rațiunii umane dar și dispozitivelor inventate de acesta, mașinăriile inteligente.

Cu alte cuvinte, definiția actuală a “informației” indică faptul că mulțimea simbolurilor, folosite de religiile lumii, sunt de fapt informații? Cu siguranță da, emisfera cerebrală dreaptă fiind specializată cu analiza lumii exterioare, dintr-o perspectivă intuitivă.

La fel de bine emisfera cerebrală stângă, analizând interior și generând perspectiva rațională, a dat naștere formelor și simbolurilor. Acestea ajută știința, cu precădere fizica, să înțeleagă mai ușor Universul. Cu certitudine mulțimea simbolurilor, din întreaga știință, înseamnă “puneri în formă”, informații.

Într-un articol științific, publicat în anul 2019, știința observă o diferență dintre cele două emisfere cerebrale, una dată de chiralitate. Așa cum mâna stângă și mâna dreaptă diferă așa diferă și cele două fire de măștișor, cel roșu și cel alb (*măștișorul simbolizează nașterea, creația, primăvara, înmugurirea*).

Să facem un exercițiu de imaginație, selectând, atât din religii cât și din știință, simbolurile ce se referă doar la Univers, la curgerea lui perpetuă, la originea lucrurilor.

Credeți că vom găsi aici simboluri ce sugerează un transport natural, o împachetare (*o geometrie*) sau o curgere (*geometrodinamică*), ambele optimizate? Aceste simboluri ar putea ascunde, în mod involuntar, principii fundamentale? Răspunsul corect este...DA, certitudinea fiind de 100%.

Paginile ce vor urma, prin conținut, vor constitui argumente solide deși acestea sunt, practic, o infinitate! Personal am căutat neîncetat însă nu am găsit, până acum, contra-argumente.

Vom face incursiuni în religiile lumii dar vom poposi și pe masa oamenilor de știință. Vom vedea cum fiecare, studiind Universul, generează simbolurile fundamentale, sfera, cilindrul și torul. Geometriile de bază, descrise sumar anterior, aflate atât în structură statică (*geometrie tetraedrică*) cât și în geometrie dinamică (*curgere tetraedrică, geometrodinamică elicoidală*) se regăsesc, ca informație, pe masa oricăreia din cele două perspective.

Diversitatea formelor naturale, ca un rezultat al traseelor eficiente de curgere/transport ale Universului, ne va determina să studiem atât curgerile multiple cât și interacțiunile dintre ele.

Forma curgerilor, precum chakrele ce ne strabat trupul (*șerpui, după unii*) sau corzile vibrante (*stringurile, după alții*) are o aceeași geometrie elicoidală. Informația se ascunde, în interiorul omului,

în AND-ul lui. La fel de bine o altă informație se ascunde în afara acestuia, în șarpele ce-i îndeamnă pe Adam și pe Eva la cunoaștere, să deschidă ochii, să vadă.

Fie că aste o lume palpabilă sau o lume invizibilă, cele două viziuni, în finalitatea lor principială, prezentate prin informație conceptual-geometrică, coincid în proporție de 100%.

Urmând cele două drumuri, o sinteză de informații culeasă de mai bine de 10 ani, veți parcurge rezultatul final al proiectului Fundamentul Universului. Cele câteva sute de pagini nu sunt singurele argumente, ele fiind infinite am preferat să le scot în față doar pe cele ce sunt mai ușor de înțeles.

Cu siguranță, după veți parcurge întreaga informație, în cea mai mare parte vizuală, o să constatați un lucru neașteptat. Nivelul de înțelegere al lumii exterioare va crește și se va situa dincolo de orice așteptare. Informații ce până mai ieri vă păreau neverosimile, fără noimă sau lipsite de logică, vor putea fi descifrate rapid. În funcție de poziția din care ați luat startul, puteți înțelege de două ori mai multe informații, de trei ori sau de zeci de ori mai multe.

1.15 Aceeași informație din 2 direcții – știința și religia

De acum, informația fundamentală, despre lume și viață, se ramifică pe cele două direcții.

“Legea Fundamentală a Creației” și **“Fundamentul Universului”**, cele două cărări, urmează ca, spre final, să se reîntâlnească. Mai apoi, începând din acel punct, ele vor merge pe un drum comun, un drum căutat încă de mulți cercetători – **“Teoria Unificată”**.

Proiectul Fundamentul Universului identifică și analizează, pentru prima dată în istoria umanității, șablonul creației, declanșând totodată extinderea capacităților de înțelegere a tot ce ne înconjură, într-o manieră accelerată, explozivă. Acest proiect este mai mult decât o teorie. El reprezintă o descriere incredibilă a spațiului fizic și spiritual, văzut prin ochii speciei cele mai evolute. Este un Univers ce cuprinde atât realitatea imediată cât și cea virtuală, specifică intuiției umane.

Conștiința individuală, legată strâns de percepția exterioară, este limitată în acest moment de abisurile cercetărilor spațiale și de cunoașterea dimensiunilor subatomice. Dincolo de telescop sau microscop rațiunea noastră nu mai poate duce, se pierde.

Argumentele științei, au fost și sunt respinse de biserică așa cum dogmele religioase nu au nimic în comun cu știința și cercetările fizicii moderne. Așa să fie oare?

S-a întâmplat până astăzi, când un inginer român demonstrează rezultatul matematic, al unui calcul simplu, $50\% + 50\% = 100\%$.

Un ateu unifică acum toate religiile lumii, fără excepție, demonstrând, fără echivoc, că descriu unul și același lucru, natura geometrică a construcției viului sau neviului, a tot ce există în Univers.

Șocant, această unificare cuprinde și toate descoperirile științei, de la atomi la galaxii, de la primele noțiuni de geometrie ale Paleoliticului Superior, de acum 30.000 de ani, până la teoria twistorilor, a mănunchiurilor de fibre, supercorzilor sau teoria **M**, o teorie ce se presupune a fi cea mai avansată, unificatoare. Oricare “ultimă” teorie este depășită de realitatea evidentă a datelor teoretice și experimentale expuse în proiect. Astfel fizica este lovită, la bază, de un cutremur major, reconstrucția acesteia pe fundamentul realității Universului fiind obligatorie. Același cutremur lovește și toate religiile lumii, fără excepție!

Legea Fundamentală a Creației sau “Legea vieții” pleacă de la definiția E.F.T., (*Elicoida Fundamentală de Transfer*), șablonul universal, elaborat pe larg în partea a II-a, “Fundamentul Universului”. Acest calapod geometric este identificat în toate religiile lumii, în corpul uman, în regnul mineral, animal, vegetal sau oriunde în Univers.

În esență, prima parte reprezintă pregătirea cititorului pentru a înțelege modalitatea de construcție a acestui șablon al creației, prin reflectarea acestuia în comportamentul uman, în orice spațiu și din toate timpurile istoriei. Acest “antrenament observațional” se face analizând rezultatele creativității umane ce descriu creația, materiale sau imateriale, din toate timpurile, dar și prin evidențierea clară a E.F.T. în universul înconjurător.

Dumnezeu, cândva, i-a spus lui Adam (*gândirea intuitivă*): “Poți să mănânci din pomul vieții dar din pomul cunoașterii, cel din mijlocul grădinii, cel cu un șarpe încolăcit la rădăcinile sale, să nu mănânci, nici macar să nu-l atingi, căci altfel vei muri!”

În povestea creației, pomul cunoașterii reprezintă o învățătură sacră fiind însoțită permanent de avertismentul Divinității, “nu-i voiei!”.

Fiind o specie curioasă, omul s-a întrebat întotdeauna...de ce? Șarpele i-a spus Evei: “Nu vei muri, Dumnezeu știe că într-o zi ochii tăi se vor deschide și TU vei fi la fel ca și EL, cunoscând binele și răul, vei vedea”. Dacă șarpele nu ar fi fost, Adam și Eva ar fi avut și astăzi ochii închiși? Mulți asociază, de atunci, șarpele cu răul dar niciunde în această poveste răul nu se identifică cu acesta. Mai mult, el provoacă, insistă și în final conduce la cunoaștere! Asta înseamnă că șarpele poate reprezenta altceva, un “ceva” care arată de fapt “Drumul spre cunoaștere”, un indicator poziționat chiar la baza copacului cunoașterii? Ce poate fi?!

Poate fi povestea lui Adam și a Evei o explicație metamorfozată a unui principiu străvechi al creației? Poate fi acesta un “principiu științific fundamental” ce poate deschide orizontul cunoașterii, spre înțelegerea deplină a mecanismului creației a tot ce există? În acest moment, din România, se afirmă răspicat ...DA, acest “principiu” se numește Geometrodinamica Elicoidală.

Albert Einstein spunea odată că, dacă ar înțelege cine este π (π), ar înțelege cine este Dumnezeu. Acum, prin proiectul “Fundamentul Universului”, atât Einstein cât și întreaga umanitate au răspunsul, unul așteptat de milenii și de întregi civilizații. Toate științele lumii precum și religiile planetei, fără excepție, primesc o veste, pe cât de neverosimilă pe atât de uluitoare!

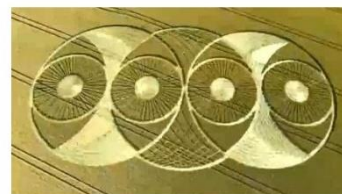
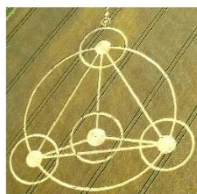
Unificarea a tot ce există, de oriunde și de oricând, a fost realizată!

Partea a II-a a acestui proiect, incluzând cercetări teoretice și experimentale, ale științei mondiale sau personale, de ultimă oră, face o demonstrație incredibil de simplă. Aici noțiuni de geometrie și dinamică elicoidală definesc, într-un mod de neimaginat până acum, construcția a tot ce există în Univers. De la “electroni” la roiuri galactice îndepărtate se recunoaște acest “calapod universal” ca fiind o traiectorie elicoidală, în construcție tetraedrică, printr-un Univers superfluid.

Conceptul de geometrodinamică elicoidală este dezvoltat în relativitate generalizată, printr-o evoluție emergentă însă una de tip repetitiv, folosind, în mod fractalic, un set de principii identice,.

Omul și natura înconjurătoare au un singur element comun, descris de toate religiile lumii, de știința secolului XXI dar și de simbolurile din lanurile de grâu, ca o manifestare a intuiției umane sau ca un posibil mesaj al civilizațiilor avansate, Elicoida Fundamentală de Transfer (**E.F.T.**).

Subconștientul uman sau posibile civilizații avansate ne pot furniza detalii despre construcția Universului, la nivel

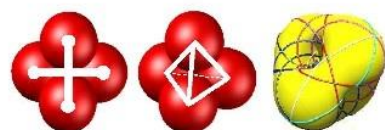

fundamental. Cei avansați ne așteaptă, probabil, să facem, cu toți, saltul de conștiință ce în acest moment este declanșat. Nu puteam trece mai departe decât descifrând matricea de construcție a tot ce există.

Dincolo de teoria expusă aici, există o realitate ce cu siguranță va zdruncina, din temelii, conștiința fiecăruia. Nu putem evolua altfel. Acest lucru devine un avertisment permanent pe tot parcursul proiectului.

Simplitatea înțelegerii este șocantă și atât de banală încât nimeni, până acum, nu a văzut-o.

Vei vedea cum Dumnezeu este geometrodinamic, numărul argumentelor fiind egal cu dimensiunea Universului, iar tu, cititorule, nu vei avea niciun argument împotrivă. Ești pregătit?

Mi-am asumat riscul, acela de a fi ridicol sau chiar “plecat cu pluta”, făcând demonstrații extrem de simple dar cu efecte de neimaginat. Pentru unii dintre dumneavoastră

limbajul poate fi unul extrem de dur, un atac frontal la adresa bisericilor (*vânzătoare de droguri ale minții*) sau a științelor lumii.

“Lupta” cu mentalitățile arhaice, cele prinse cu lanțuri și lacăte, este fără menajamente, o parte dintre dumneavoastră înțelegând perfect scopul și mijloacele acestor dueluri. Inevitabil veți fi într-una din tabere, a celor (*puțini*) ce înțeleg sau a celor (*mulți*) care nu vor putea accepta un adevăr pus pe masă.

1.16 Inevitabilul salt de conștiință – ei au ajuns la final

De-a lungul celor peste 10 ani, proiectul fiind interactiv, cu feedback, cei mulți au aruncat cu pietre sau dimpotrivă, au înțeles perfect (*puțini*).

Sunt o persoană asumată, accept toate consecințele, având curajul de a gândi și exprima totul într-un mod diferit, personal. Iată câteva din reacțiile cititorilor, cărora aș fi vrut să le răspund că sunt un om normal, cu nimic mai mult decât oricare din semenii mei:

Stimate domnule Preda, Eiffel a spus despre Coandă (când i-a văzut avionul cu reacție) că s-a născut cu 50 de ani prea devreme. Eu nu sunt Eiffel dar permiteți-mi să spun același lucru despre dumneavoastră; v-ați născut cu 100 de ani mai devreme! (! sper să nu fie de singurătate!)

Informația, cunoașterea înseamnă putere. Felicitări și ...EXCELSIOR !!!(B.C. -Italia)

Vă pot mulțumi că existați, că ați avut norocul, intuiția și perseverența de a căuta și în final de a descifra o asemenea enigmă care, după cum spunea și Einstein, "trebuie să fie ceva simplu". Da, este adevărat că tot ceea ce este simplu, în fața tuturor fiind de regulă complicat, este pentru că am încetat de mult să vedem lucrurile simple și naturale. Azi, când v-am descoperit, a fost cea mai frumoasă zi din viața mea, pentru că ați formulat răspunsuri la toate întrebările mele de o viață. (E.L. Făgăraș, Romania)

Unii au avut mai mult timp la dispoziție, unii au scris mai mult, chiar și un eseu!

Până acum, oamenii au privit stelele. De acum, copiii românilor ar putea să se joace cu ele.

Profesorii universitari ar trebui să-i acorde domnului inginer Dan Preda măcar doctoratul pentru cele două cărți, indiferent de faptul că nu a respectat tipicul unei lucrări. Și ce dacă nu are bibliografie la sfârșit?

Și ce dacă, dacă...Nu se compară erorile făcute cu ceea ce a descoperit lumii Dan Preda, folosind, ca noi toți, cunoștințele acumulate de înaintași. Cunoștințele se transmit.

Cunoașterea se face exclusiv prin revelație! Noi toți primim informații, dar numai unii primesc informații capitale care schimbă lumea, în bine sau în rău. Ne simțim atrași de cei care sparg tiparele, dar nu vrem să le recunoaștem valoarea, făcând orice ca să-i aducem la numitorul comun. Ne place uniformizarea, iar gândirea noastră este un "Pat al lui Procust".

Să avem curajul de a ne recunoaște ignoranța, fiindcă nu există niciun geniu căruia oamenii să-i fi dat imediat credit. Toți sunt considerați mai întâi nebuni, excentrici, rebeli. Până vine cineva care îi recunoaște.

Teoria domnului inginer Dan Preda explică inversarea polilor ca un fenomen fizic. Explicația este extrem de simplă și nu poate fi contrazisă prin nimic. Fundamentul Universului este, într-adevăr, geometrodinamica elicoidală de transfer, numai dacă ne raportăm la un model fizic al lumii. Vă rog să fiți atenți când mestecați și înghițiți, vă rog să vă strângeți propriile mâini și pe ale altora, să vă îmbrățișați sau să vă sărutați și veți vedea elicoida de transfer, fără s-o mai puteți nega vreodată. Priviți cum se atrag sau se resping oamenii! Să vă mai spun că mortul doarme cu elicoida pe piept, pregătit să se agațe de elicoida "de dincolo"? Vă rog să priviți clusterii formați din oameni, fiindcă după codul fundamental: familie, bloc, stradă, localitate, județ, regiune, țară, continent etc.

Dan Preda este un al doilea Tesla al românilor. El poate să ridice planetele de pe orbită, să construiască OZN-uri pentru transportul public, să prepare o supă de stele, să facă galaxiile să se adune precum bulele din ceașca de cafea, să joace fotbal cu luna. Poate crea nori, uragane sau cutremure. Poate face valuri în picătura de apă, ca să extragă energia curgerilor elicoidale.

Pădurari, v-ați explicat vreodată de ce vă trebuie atâta energie să tăiați copacii transversal și doar o lovitură ușoară de topor să-i despicați? Știe cineva de ce avem două urechi sau de ce avem păr?

Omul acesta știe. În curând, vom vedea că farfuria noastră cu ghebe e o farfurie zburătoare și că ochiul este un toroid Preda! Numai să înțelegem interacțiunile elicoidale! Îi dau dreptate lui Dan Preda, fiindcă mi-a explicat ceea ce vedeam.

Am simțit întotdeauna că trebuie să fie ceva foarte simplu care să ne ajute să deosebim binele de rău și, mai ales, cum să fim cât mai buni. Adică să cunoaștem regulile jocului, numit viață.

Răspunsurile sunt în noi, căci avem de la Creator tot ceea ce ne trebuie, numai că nu suntem atenți. Noi preferăm să ne îndopăm cu tot felul de cunoștințe care ne îndepărtează de sinele nostru.

Avem capul prea aglomerat de concepte, de formule, de regulamente, de teorii și avem inima cât un purice, tremurând de frică. Dar acum am aflat ce trebuie să facem și cum și, mai ales, de ce.

Religia ne dă un cod spiritual insuficient pentru că nu ne dă explicații clare în ceea ce privește anumiți termeni. Sunt cuvinte pe care le folosim, dar nimeni nu știe să spună ce înseamnă. Am citit sute de cărți, am studiat Biblia cu creionul în mână, am întrebat pe alții. Dar nu am găsit răspuns la întrebarea care m-a urmărit toată viața: Ce e sufletul?

Am învățat integrale în școală, am rezolvat probleme de fizică, m-am uitat ca vițelul la poarta nouă la mașina de spălat, dar nu am înțeles nimic până nu m-au fascinat numărul de aur, elicoida de transfer și fractalii explicați fără niciun fel de calcule matematice de către domnul Preda.

Totul s-a luminat și știu precis cum să trăiesc frumos, fără să fac rău nimănui. Pentru asta trebuie doar să deschidem poarta sufletului nostru!

Altfel spus, e nevoie de aplicarea, la nivel social, a teoriei domnului Dan Preda:

*„Hai să dăm mână cu mână Iarba rea din holde piară!
Cei cu inimă română, Piară dușmănia-n țară
Să-nvârtim hora frăției Între noi să nu mai fie!
Pe pământul României! Decât flori și omenie!”
E nevoie de un transfer de iubire, de românism și de dor de libertate.*

Cât privește opinia despre Dumnezeu a domnului Preda, eu înțeleg că dânsul nu mai acceptă conceptul de divinitate care le-a fost prezentat oamenilor. Există sisteme închise ermetic cu lanțurile dogmelor sau ale regulamentelor. Oamenii se învârt bezmetici în cerc, în întuneric, la propriu și la figurat, devenind plăți și plafonați, căci nu văd în 3D, în profunzime, și refuză să-și observe propria viață, preocupați de viețile altora.

Astfel, noi toți nu mai avem timp să ne cunoaștem.

Am auzit ceva despre sine, dar nu experimentăm nimic, fiindcă nu ni s-a spus de ce trebuie să știm.

Trăim cu un mare NU în față, de frică să nu-l supărăm pe Dumnezeu.

Religiile nu mint. Ele se învârt în cerc, omit informațiile esențiale și îl îndepărtează pe om de adevăr, propunându-i un Dumnezeu care se află în afară. E văzut ca o cameră de luat vederi, ce pândește, cu dorința de a-l prinde și de a-l pedepsi pe păcătosul care a încălcat regulamentul cercului, căci a fost surprins privind cu jind la toroidul Preda, ca să zboare printre stele, în loc să admire proiecția acestora pe un perete întunecat din biserică.

Dreptul de a sări în alt sistem deschis, printr-o conexiune elicoidală, a fost îngrădit în numele păcatului originar. Astfel, omul trăiește într-un balon în care intermediarii lui Dumnezeu injectează subtil doze din ce în ce mai mari de frică.

Acest gaz se tot acumulează și duce la halucinație, la iluzie, la o paralizie a gândirii.

Domnul Preda arată spre o divinitate pe care s-o înțelegea toți și care să comunice cu omul, ajutându-l să găsească răspunsuri la întrebările spirituale.

Sistemul mare, văzut de către domnul inginer, este unul cu ieșire spre libertatea ființei umane, prin cunoașterea de sine. Schimbarea polilor se realizează și la nivelul conștiinței. Domnul Preda ne-a dat cheia care ne urcă în OZN-ul propriei ființe. El a deschis, de acum, ușa către noul pământ ce așteaptă extratereștrii.

Succes, domnule Preda și îmi pare rău că nu mă pricep deloc la fizică pentru a explica ceea ce am văzut, studiind pe îndelete lucrările dumneavoastră.

Vă mulțumesc. Cu multă prețuire, pentru realizatorii și pentru toți invitații Baricada TV,

Doamna profesoară. (de română)

Am fost pus pe gânduri, stimata doamnă profesoară a înțeles lucruri pe care fizicieni sau preoți nici măcar nu au curajul să le citească. Ei sunt îngroziți de ce ar putea afla, citind Fundamentul Universului.

Nu vor putea să-și provoace singuri traume, sunt deja suficiente cuvintele mele din fiecare apariție TV sau orice altă expunere publică. (Baricada TV - primul partener media de popularizare a proiectului)

1.17 Proiectul Fundamentul Universului - primii pași

Nu am căutat particula elementară sau un principiu fundamental al diviziunii. Am plecat din vârful piramidei, simbolul unicității, către baza acesteia, încercând să construiesc un Univers virtual. Principiul

fundamental al multiplicării, șablonul existent pe orice nivel, tiparul ce contopește virtualul cu realitatea este de fapt cheia forțelor universale!

Prin evidențierea structurii tetraedrice și a geometriei elicoidale de transport a Universului superfluid, se declanșează, începând de astăzi, saltul către o nouă eră în evoluția umanității.

Geometrodinamica elicoidală, prin unificarea mecanismului de construcție a tot ce există, este dincolo de teorie, fiind o descriere a realității imediate, a întregului Univers. Fundamentul Universului este un puzzle extrem de simplu, un proiect ce construiește, pentru prima dată, imaginea de ansamblu!

Niciodată nu am înțeles, în totalitate, lucrurile ce ne leagă de infinitul Univers. Niciodată nu am înțeles părțile mici și disipate ale întregului. Niciodată nu am înțeles filmul, privind la secvențe presărate de-a valma. Printr-o logică de o simplitate extremă, exercițiul fiind o joacă de copii, ultimele piese ale construcției Universului... au fost puse. Pentru prima dată în istorie,

imaginea unificată a tot ce exista a apărut, se înțelege, se experimentează.

Pentru că totul era extrem de simplu, oamenii științei nu au căutat să cunoască simplitatea, niciodată! Pentru că totul era extrem de vizibil, oamenii religioși nu au căutat să vadă realitatea, niciodată! De acum și unii și ceilalți vor cunoaște, vor vedea, o teorie realizată cu experimentul pe masă. Puțini sunt pregătiți să accepte realitatea din fața ochilor, cei mulți fiind deja speriați!

Tu ești pregătit/pregătită?

Proiectul Fundamentul Universului are, ca parte centrală, o teorie, “propria biblie”, Geometrodinamica Elicoidală, dublată de experimente ce o confirmă. Această teorie a fost concepută, în marea ei majoritate, între anii 2009-2020, însemnând mii de ore de documentare. Proiectul a avut sprijinul BaricadaTV, un post de televiziune, însă și alte posturi TV au pus în discuție o astfel de nouă viziune asupra lumii și a vieții, asupra spațiu-timpului.

Mulți o contestă, fără argumente și fără să o înțeleagă iar majoritatea chiar fără să o citească.

Proiectul, deși este presărat cu multe “capcane”, fiind extrem de simplu, în lipsa unei mentalități flexibile, deschisă la nou, nu poate fi înțeles pe deplin. De aceea doar cei “aleși de aceste filtre”, doar cei ce nu se împiedică, vor putea să citească, să ajungă la final, să înțeleagă. Cei ce atacă această teorie sunt fie din zona celor ce nu au citit nimic fie a celor nu au putut ajunge la final. Exemplele sunt nenumărate.

Lucifer devine astfel un cuvânt menit să sperie, un argument folosit de Oreste Teodorescu pentru a induce teama autorului, pentru a-l determina să renunțe la a-l calca în picioare pe Dumnezeu!

Cristian Roman, senior editor la revista Știință și Tehnică, fără nici un argument, face o tentativă ridicolă de discreditare a teoriei! (*atac în lipsă*).

Profesori doctori în fizică și preoți devin aliați dar rămân neputincioși în fața acestei teorii.

De ce este atacată? Este un răspuns simplu, atacul este cea mai bună apărare! Atât știința cât și religiile sunt deconspirate ca fiind veritabile mecanisme de îndochinare, de manipulare către răspunsuri niciodată găsite. Mai mult, se face dovada cu experimentul pe masă, atât știința cât și religiile nefiind capabile să explice experimente ce confirmă teoria.

Pentru că generațiile următoare sunt mult mai curioase, mai deschise la nou, proiectul le este dedicat. Practic întreaga teorie arată, cu o acuratețe de 100%, cine este de fapt Dumnezeu!

Poți accepta acest lucru, măcar ca idee? Cu siguranță, momentan NU.

Poți spune că este posibil ca cineva, vreun om, să deconspire divinitatea?

Poți spune că te poți ridica desupra lui Dumnezeu?

Poți spune că știința poate înțelege perfect... cum este construit Universul?

NU, răspunzi tu, nu se poate... pentru că așa ți s-a spus. Aceste lucruri așa au fost perpetuate, îndochinarea științifică și religioasă frânând, în fapt, evoluția umană, creativitatea.

Ar fi trebuit să fim, poate, cu 2000 de ani mai avansați, ca civilizație, dar ni s-a spus întotdeauna că există o limită, un Dumnezeu peste care nu se poate trece!

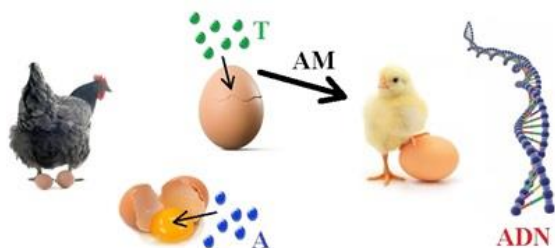
Și, totuși, Geometrodinamica Elicoidală îți va arăta câteva principii simple, unicitatea mecanismelor creației, fiind o teorie ce unifică, sub aceeași umbrelă, tot ce există în acest Univers. Simplu de făcut și de înțeles dar greu de acceptat, aproape imposibil!

Pentru a putea vedea principiul creator trebuie mai întâi să percepem creația în sine, să înțelegem evoluția. Acest proces evolutiv, de transformare a materiei, de trecere prin diferite stadii, este un proces de autoorganizare a materiei (**AM** în imaginea de mai jos).

Îndoctrinarea religioasă spune că un ou se transformă în găină doar cu ajutorul lui Dumnezeu iar îndoctrinarea științifică spune că doar ADN-ul arată cum trebuie să iasă din ou o găină și nu un șoarece. Practic ambele direcții duc spre nicăieri, niciuna nu arată, de fapt, “cum” este posibil așa ceva, care este mecanismul acestei evoluții, “cine” dirijează sau “cine” decide?

Ce face acest lucru posibil, ce anume face ca un ou, un fluid vâcos, să se transforme, cu de la sine putere, într-un pui de găină? Dar un pui de elefant, cum se transformă din embrion? Tu ce ai simțit când aveai 1 zi? Poți răspunde la aceste întrebări, poate avea cineva răspunsuri clare? Nu, momentan nu poți

răspunde însă, dacă ai puterea să ajungi la final, vei da răspunsuri rapide, clare. Acuratețea lor poate fi de 100% doar dacă vei înțelege, în sfârșit, mecanismul autoorganizării materiei (**AM**). Doar la final ai șansa să înțelegi cum conglomerate de particule distincte au o anumită direcție de evoluție...și numai una! Doar terminând de citit ai șansa să înțelegi DE CE materia se autoorganizează așa!

Oul evoluează, se transformă în pui doar în anumite condiții. El nu trebuie spart astfel încât particule din aer (**A**) să-l invadeze însă este nevoie de o temperatură relativ constantă. Această temperatură este un aport constant de particule termice (**T**) ce trebuie inserate în masa oului. Respirația, prin coajă, produce un alt schimb de particule, optimizat, necesar dezvoltării.

Teoria, conform căreia temperatura este o masă fluidă de particule este o teorie veche, depășită în știința actuală însă validă în Geometrodinamica Elicoidală. Ea explică toate fenomenele încă neînțelese de fizica actuală, ce au ca obiect de studiu temperatura!

Omleta este un ou autoorganizat, primind un flux de particule foarte mare. Însă, dacă fluxul este constant și are o anumită valoare (*umiditate, aerisire*) de la “clocitoare” iese un pui!

Practic, o gramadă de termoparticule și microparticule, prin elicea ADN, construiesc, printr-un proces de autoorganizare a materiei (**AM**), puiul de o zi. Sistemul evolutiv va avea ca rezultat, întotdeauna, puiul de găină. Informațiile preliminare sunt de o anumită factură, respectiv ADN-ul de pui, elicea dublă a unui pui fiind informația de la care se pleacă de fiecare dată.

Extrapolând, tot viul pleacă de la această geometrie de tip elice și evoluează permanent. Mai mult, privind oriunde în jur, observăm că totul are formă de elice, trebuie să fim doar mult mai atenți atunci când folosim microscopul sau telescopul.

De ce totul este elice...și cine sau ce se află în spatele ei?

Este posibil ca în spatele acestei structuri geometrice să se ascundă divinitatea, un principiu UNIC, matematic, prin care tot Universul evoluează, se autoorganizează?

Poate avea cineva răspunsul detaliat, respectiv o teorie unificatoare ce explică cum este construit totul?

În trecut doctrinele filozofice au fost utile oamenilor de știință de atunci, folosite fiind ca un sprijin conceptual, însă au dăinuit în general prea mult, făcând mai mult rău decât bine. Printre acestea venerabila doctrină “mecanicistă” a existat cel mai mult. Conform acesteia, natura acționează prin atracția sau respingerea particulelor materiale sau a fluidelor. În lumea antică nici o doctrină nu putea fi mai avansată, aceasta fiind cea mai cuprinzătoare. De când filozofii presocratici Leucip și Democrit au început să vorbească despre atomi, ideea că fenomenele naturale au cauze mecanice s-a opus credinței în zei și demoni. Epicur, figură centrală a culturii elenistice, a adoptat o perspectivă mecanicistă ca antidot asupra credinței în zeii olimpici. Pe la 1930, când Rene Descartes a pornit la drum, în marea sa încercare de a înțelege lumea în termeni raționali, era normal ca el să descrie forțele fizice, precum gravitația, într-un mod mecanicist, făcând apel la vârtejurile unui fluid ce umplu întreg spațiul. “Filozofia mecanicistă” a lui Descartes, pentru că aceasta a putut explica natura, a avut o puternică influență asupra lui Newton.

În istoria gândirii umane perspectiva mecanicistă asupra lumii a jucat un rol esențial iar astăzi ea apare multora ca fiind opusul logic al superstițiilor, al doctrinelor religioase.

Chiar și după triumful newtonismului, tradiția mecanicistă a continuat să înflorească în fizica secolului al XIX-lea. Teoriile câmpurilor electrice și magnetice, elaborate de Michael Faraday și James Clerk Maxwell, erau formulate într-un cadru mecanicist, prin tensiuni într-un mediu fizic numit deseori eter. Fizicienii secolului XIX aveau nevoie, pentru a progresa, de perspectiva provizorie a lumii explicată mecanicist. Acum mecanicismul arăta ca un candidat la fel de bun ca oricare altul, prin urmare cea mai veche doctrină nu a mai supraviețuit.

Ruptura totală a teoriei electromagnetice de mecanicism a avut loc în 1905, când teoria specială a relativității a lui Einstein a spulberat pur și simplu eterul și l-a înlocuit cu spațiul vid ca mediu în care se propagă impulsurile electromagnetice. După Einstein, în cercetarea științifică serioasă, nu a mai fost loc pentru vechea și “naiva” perspectivă mecanicistă. În acest moment, în fizică, mecanicismul pare mort și îngropat deși aceasta continuă să afecteze profund noțiuni “metafizice”, mai ales cele despre spațiu și timp.

Ca o concluzie a celor de mai sus, întreaga lume până la Einstein, de mii de ani, era explicată mecanicist! Acum Universul, în special cel cuantic, nu mai este explicat prin această perspectivă, fizica fiind de-a dreptul blocată, fără orizonturi de așteptare!

Pentru Einstein, ultimii 30 de ani de viață au fost o căutare a unei teorii ce poate explica absolut totul. Era convins că se ascunde în simplitate, fiind sigur de existența sa. O mulțime de cercetători ai fizicii teoretice o caută permanent, o altă mulțime renunțând să mai o mai facă.

Vestitul fizician Richard Feynman spunea cândva că va fi improbabil ca vechea și naiva viziune mecanicistă asupra lumii să fie învinsă cu scopul de a construi o teorie finală, ultimă, care să explice totul. Astăzi aproape toți fizicienii gândesc așa, ceilalți fiind ridiculizați atunci când pășesc pe drumuri “mecaniciste”, inclusiv cel ce scrie aceste rânduri, un inginer mecanic.

Absolut toți, după Einstein și începând cu el, au plecat pe drumuri fără de sfârșit, fără final. Știți de ce, vă întreab eu, inginerul?

Mă întrebam deseori de ce eu văd lucrurile atât de simplu, așa de clar sau de ce pentru mine Universul are o construcție extrem de simplă iar fizicienii se uită la mine privind în gol. M-am întrebat de ce “gândirea mea mecanicistă” pare inaccesibilă multora, de ce eu, un român, pot “pune pe masa” o teorie a tot ce există!

Pare o nebunie să afirmi că, începând cu marele Einstein, întreaga fizică a fost fundamentată pe o fărâmbă de înțelegere. Pare o utopie să crezi că poți explica întregul Univers, atunci când ai completat viziunea de ansamblu, printr-un mod simplu, cu părțile lipsă.

Sunt în situația de a mulțumi permanent tuturor celor ce au promovat, prin diverse moduri, ideile și noile concepte, reunite în cadrul proiectului, teoria unificării a tot ce există.

Ca participant la noaptea cercetătorilor, (27.09.2013 - *cercetător independent*) am avut surprize extrem de plăcute din partea publicului, total neașteptate. Aici am vorbit 6 ore fără întrerupere, fiind bombardat cu întrebări. Au existat persoane care au stat mai mult de 2 ore la stand iar la o pană de curent, de două minute, am avut singurul stand unde se citea la lumina telefoanelor. Am fost invitat să le vorbesc elevilor sau studenților despre această nouă viziune asupra spațiu-timpului (*de la Einstein încoace nu a mai fost schimbat conceptul*). Faptul că am plecat ultimul, fiind realmente asaltat de cei ce doresc să

înțelegea mai mult, mă determină să aduc și aici mulțumiri celor ce m-au felicitat, tuturor oamenilor deschiși la minte, de pretutindeni. Eu aveam răspunsurile iar ei întrebările.

După această nouă experiență mi-am dat seama că sunt foarte mulți cei ce caută răspunsuri concrete cu privire la construcția Universului, mult mai mulți decât mă așteptam.

Așa cum eu am găsit răspunsuri ce mă satisfac pe deplin sper ca și tu, cititorule, străbătând întreaga teorie, să ajungi la sfârșit și să-ți dai propriile răspunsuri. Știi că puțini vor reuși să o facă.

Această nouă viziune spațiu-timp, mecanicistă, succede vechea viziune, făcând imposibilă interpretarea teoriilor de orice natură, convertirea acestora, modelarea lor. Practic, dacă vrei să înțelegi va trebui în primul rând să renunți la vechile concepte, incomplete și uneori greșite. Dacă nu vei reuși acest lucru, probabil, atunci când mă vei întâlni, mă vei întreba dacă am familie, dacă am copii sau dacă mi-am luat pastilele. Ca un semn al neputinței tale probabil voi primi o etichetă, de geniu neînțeles, efortul și priceperea ta fiind singurele care te vor ghida către o astfel de atitudine.

1.18 Punctul de plecare – viziunea

Un inginer, pasionat de meandrelle cunoașterii umane, a avut un vis, ca noi toți, acela de a zbura, la propriu, pe “deasupra tuturor”. Imponderabilitatea, mecanismul de “plutire” fără consum de energie, devenise un obiect de studiu pentru el, o pasiune.

Un alt vis, o simplă întrebare, de ce un electron niciodată nu se oprește?

Energia electronului, aflat într-o perpetuă mișcare, demonstra dinamica infinită, posibilitatea practică de a extrage energia liberă.

Magneții permanenți, comandați în repetate rânduri în Germania, revelatoare ferrofluidice, generator de plasmă, laseri albaștri și alte dispozitive au încercat să-i stăvilească dorința de cunoaștere, ce creștea din ce în ce mai mult.

Mii de ore de studiu pe Internet, prin toate domeniile, l-au făcut să înțeleagă forma și natura Universului ca pe o geometrie bine definită, cu reguli stricte.

Ideea simplă, de a pleca de la o particulă “elementară”, ipotetică, cu anumite caracteristici, și a construi cu aceasta un Univers virtual, a avut un efect neașteptat.

Cu această particulă a fost demarată construcția geometrică a unui “miniunivers” ipotetic, în strânsă corelație cu macrouniversul real.

De fiecare dată, trecerea de la un nivel de mărime la altul se făcea strict în concordanță cu Universul imediat, cu natura, respectând reguli ale geometriei elementare, de bun simț.

La un moment dat, prin restricții repetate și eliminări succesive, autorul a observat că Universul virtual se torsionează inevitabil, era singura posibilitate de a mai avansa la un nivel superior de mărime.

Dinamica, expansiunea optimizată a acestui microunivers virtual, se făcea obligatoriu prin torsiune elicoidală, nu se putea mări eficient decât în acest fel.

Acel șablon repetitiv, elicoidal, construia Universul ipotetic din ce în ce mai mare, dar în salturi.

Această “cheie”, ce putea crea un macrounivers ipotetic, printr-un șablon al multiplicării, rămăsese singura posibilitate eficientă de expansiune.

Inginerul a început să caute, cu scepticism, dacă și Universul real se torsionează la infinit, trecând de la un nivel la altul.

A sosit primul șoc.

A început să caute “nivelul” de salt al Universului real și a constatat că la fiecare salt descoperit era câte o elicoidă. A văzut cum tot Universul înconjurător se potrivește ca o manuşă. Incredibil, până și

religiile lumii descriau acest aspect, simbolurile din lanurile de grâu la fel, arta, arhitectura construcțiilor orice realizare a intuiției umane!

“**Incredibil**” a fost cuvântul de ordine 2 luni de zile. Și-a dat seama ce descoperise dar era greu de acceptat, nu găsea “descrierea” în niciun material citit până atunci.

În acel moment părea ca un vis, a început să caute în fizică, nu se potrivea mai nimic, până a ajuns la Teoria Relativității Generalizate, la Einstein, cam se asemana dar era diferit. La final a descoperit teoria superstringurilor, a șuvițelor, alte apropiieri.

Atunci a conștientizat că, fără cunoștințe complexe de fizică și matematică, fără să cunoască “Teoria Relativității Generalizate”, fără să cunoască nimic din “Teoria **M**”, a superstringurilor, etc, a realizat unificarea a tot ce există, s-a cutremurat.

Singurul lucru ce a fost determinant, într-o proporție covârșitoare, a fost intuiția.

În acea clipă inginerul și-a dat seama ca viața l-a făcut să se bazeze foarte mult pe instinct, avea exercițiul intuiției foarte bine dezvoltat, era singura explicație logică.

Toate aceste lucruri au dus la o concluzie de o evidență incredibilă, descoperise “Marea Unificare”, întreaga geometrie de construcție a Universului, la nivel fundamental. Fără să fie un specialist, avea, începând de acum, o mare problemă de credibilitate. Cu toate acestea, experimentele ce aveau să-i confirme ulterior teoria i-au pus în mâini o forță inimaginabilă, o putere uriașă.

Sfaturile unui singur om l-au determinat să înțeleagă ce a pierdut civilizația!

L-a descoperit pe Einstein și intuiția lui genială, cuvintele lui de o valoare eternă:

“Există lucruri care știm că sunt imposibil de realizat, până când vine cineva care nu știe acest lucru și le realizează.

Dacă este să fie o teorie a unificării aceasta trebuie să fie simplă și să unifice tot Universul.

Mintea intuitivă este un dar divin iar mintea rațională este servitorul fidel al acesteia. Noi am creat o societate care onorează servitorul și a uitat darul.

Este mai ușor să dezintegrezi un atom decât o prejudecată.

Priviți adânc în propria voastră ființă și apoi veți înțelege totul mai bine.

Ce faci pentru tine, dispăre odată cu tine, ce faci pentru alții, rămâne pentru eternitate.

Nu este obligatoriu să fi de acord cu mine, dar ar ar fi mai rapid așa.”

Albert Einstein

Inginerul a înțeles că forța acestei descoperiri este infinită, logo-ul acestuia și implicit al proiectului Fundamentul Universului fiind:

Am suficientă putere pentru a schimba istoria - Tu ești pregătit?

Autorul avertizează:

- consecințele în plan emoțional, științific, social, economic, etc, sunt aproape imposibil de cuantificat.

- recomandă călduros însușirea cuvintelor lui Einstein de mai sus, printr-o recitare a lor după parcurgerea datelor existente în “Legea Fundamentală a Creației” și “Fundamentul Universului”.

- atenționează că datele oferite de știință și de toate religiile lumii colapsează instantaneu către un punct comun, realizând că tot ceea ce credeam că știm, cu valoare istorică, suferă o transformare, o schimbare bruscă într-o realitate evidentă.

Toată istoria lumii, fără excepție, se poate rescrie folosind Elicoida Fundamentală de Transfer (*curgere optimizată*), tot prezentul și viitorul omenirii se construiește folosind acest șablon și nimeni nu a văzut, până acum!

1.19 Gândirea proiectivă, o mare eroare - interfața schimbării conștiinței

Toată puterea mea interioară, de a duce în spate această descoperire științifică, este dată de frumusețea incredibilă a Universului, văzută, pentru prima dată, de civilizația umană.

Vă pun în gardă de la început, vă previn că urmează să parcurgeți, alături de mine, un drum pe care nimeni, niciodată, nu l-a mai făcut. O altă perspectivă asupra Universului, aceea din care totul se vede foarte clar, poate fi șocantă pentru dumneavoastră. Eu am trecut prin asta, mi-au trebuit 2 luni să-mi dau seama că nu visez. În tot acest timp, de zeci de ori pe zi mi-am zis; este incredibil ce se întâmplă, incredibil ce se întâmplă, incredibil ce se întâmplă. 11 luni a durat până am luat decizia să demarez proiectul.

A sosit timpul să fac aceste lucruri publice, m-am călit.

“Instrucțiuni tehnice”:

Ca inginer, mă simt obligat să folosesc “interfață grafică”, cu rol de airbag, ca pe o modalitate de a atenua șocul acestei lucrări. Trebuie să mă asigur că veți citi aceste rânduri ca pe orice instrucțiune tehnică de avertizare.

Sentimentele ce le-am avut sunt descrise mai jos, aceste trăiri, sau altele, este posibil să le încercați și dumneavoastră. Este posibil să intrați într-o altă stare a conștiinței, 50% șanse!

Dintr-o dată m-am simțit ca o persoană ce începe să vadă prima rază de lumină, o ființă fără vedere pe o planetă cu oameni asemănători. Acum am ochii larg deschiși, fascinat de frumusețea Universului și încă nu m-am săturat să o privesc.

M-am tot gândit cum să încep un șir lung de expuneri ce vor șoca civilizația umană, fără a fi luat drept unul “dus cu pluta”. Din păcate trăim încorsetați în șabloane mentale de neimaginat, nu mă voi supune lor, îmi asum riscul de a părea ridicol. Haideți să vedem cum vă afectează aceste șabloane modul de gândire. Este atât de simplu să deschideți ochii, aveți curajul să o faceți?

Facem un test prin care evediem ochii dumneavoastră “total închiși”.

Enuț:

Imaginați-vă că sunt lângă o tablă, cu o cretă în mână, chiar în fața dumneavoastră, ca un profesor la școală. Am să trasez o linie perfect orizontală, pe mijlocul tablei, din punctul numit **A**-stânga către punctul numit **B**-dreapta.

Întrebare:

Care este traiectoria vârfului cretei mele, în mișcarea ei cea mai rapidă, plecând din **A** și ajungând în **B**?

Gândiți-vă bine, nu treceți mai departe fără să aveți, în minte, răspunsul!

De dimineață eram în lift și am scos un carnetel, am desenat un cerc apoi am ținut pixul în centrul lui, 7 secunde, făcând un punct. Acest carnetel ar trebui să-l am de fiecare dată cu mine, la orice expunere publică a acestei teme, întrebați-mă de el.

Dar până când ne vom întâlni haideți să vedem dacă treceți testul.

Care este geometria traiectoriei, descrisă de vârful cretei și de vârful pixului, în cele 3 situații:

1_ dreapta cu creta / 2_ cercul și / 3_ punctul, ultimele două din lift.

Vă rog insistent să scrieți aceste răspunsuri pe hârtie, este un test simplu ce vă spune cum este folosită “gândirea proiectivă”!

Răspunsul este unul singur:

Orice punct din Univers se află într-o dinamică infinită, pe un drum a cărei geometrie elicoidală este conservativă (nu depinde de sistemul de referință ales, de spațiu și timp).

Explicație “aproximativă”:

Atât vârful cretei cât și vârful pixului au o mișcare de rotație în jurul centrului pământului de aproximativ 450m/s dar și o mișcare de aproximativ 30Km/s față de soare. Geometria descrisă ca fiind o mișcare de rotație combinată cu o mișcare de translație se numește elice (ca volum, elicoid).

Deasemenea, în cele 7 secunde, în lift, punctul central al cercului a parcurs, pe un drum de formă elicoidală, prin galaxie $7s \times 220Km/s = 1540 Km$.

Upsss! Identic cu răspunsurile dumneavoastră?

Tot ce s-a trasat, urma pixului sau a cretei, reprezintă de fapt proiecții în plane diferite ale geometriei elicelor. “Gândurile” dumneavoastră au văzut “doar umbra”, proiecția geometriei și NU geometria însăși! Geometria reală a drumului nu se schimbă în spațiu și timp niciodată. Doar “infinitele umbre” sunt schimbătoare!

Deoarece elicea nu este o construcție ce include și grosimea “drumului”, nu are volum, voi folosi noțiunea de elicoid, elicoidă, tocmai pentru a evidenția faptul că linia și punctul nu există (sau orice geometrie bidimensională), sunt noțiuni abstracte.

Aspectul relevat mai sus este asemănător faptului că geometria Universului este aceeași indiferent de unde privești, valabil pentru trecut dar și pentru prezent. Doar proiecțiile diferă!

Un cub rămâne cub, din orice parte a Universului l-am privi, atât noi sau primii oameni ai peșterilor, cât și urmașii noștri peste 100 000 de ani. Geometria este cheia Universului, fiind independentă de timp și de spațiu. Indiferent de timpul sau spațiul în care a fost analizat “creatorul” Universului (*prin geometrie*), aceasta va avea o unică formă geometrică și infinite proiecții distincte!

În acest moment viziuni diferite ale construcției Universului, în gândirea civilizațiilor umanității, trecute sau prezente, au un singur element comun. Ele descriu același creator unic, o aceeași geometrie. Dogmele diferite sunt de fapt proiecții distincte ce descriu unul și același lucru, o geometrie unică!

Niciodată o proiecție nu se aseamănă cu o alta, chiar dacă aparțin aceleiași geometrii.

În același timp, niciodată o umbră nu poate descrie complet realitatea.

Culorile unui pește, infinit de mic, nu pot fi descrise de niciuna din infinitatea umbrelor sale, oricât de mari ar fi acestea! (legea umbrelor)

Știința și religiile lumii folosesc proiecții (legi ale acestora) ale existenței geometrice, ce nicidecum nu vor putea descrie realitatea însăși. Vorbesc despre schimbarea paradigmei, despre posibilitatea de a privi Universul cu totul și cu totul altfel, înțelegând totul!

Dacă până la final vei înțelege rolul lui PI (π), atunci tu, înaintea lui Einstein, vei înțelege cine este Dumnezeu. Implicarea masivă a acestui număr irațional, în aproape toată fizica, reprezintă de fapt proiecții diferite ale unui singur șablon, oriunde “am privi cu ochii”!

Vom vedea cum PI (π) este de fapt proiecția pe un plan a unei geometrii elicoidale, șablonul ce unifică tot ce există și descrie întregul Univers.

Fundamentul Universului, proiectul unificării a tot ce există, este prefăcut de “Legea Vieții”.

Deschideți-vă mintea, bucurați-vă sufletul și țineți ochii larg deschiși, este timpul să facem istorie!

*GUVERNUL ROMÂNIEI,
prin Oficiul Român pentru Drepturi de Autor,
înscris în Registrul Național de Opere
lucrarea*

2. Legea Fundamentală a Creației

ca operă științifică.

După ce am dormit sute de milioane de ani, pe această planetă superbă, noi, oamenii, ne deschidem în sfârșit ochii. Bucurându-ne de culorile vieții, va trebui să-i închidem iarăși, peste câteva zeci de ani. Începând de acum, urmează să ne petrecem acești ani căutând să înțelegem întregul Univers, curioși fiind să aflăm cum am ajuns să ne deschidem ochii, să ne trezim.

*A sosit timpul să te trezești ...
Și **TU** poți să deschizi ochii, de acum, singur!
Dacă eu am putut...și **TU** poți!*

2.1 Obiectul ținută, geometria fundamentală – religia ascunde matricea primordială

Pocalul lui Isus, geometria intuită a tornadelor, a găurilor de vierme, capătă, de acum, o putere uriașă, una ce va rescrie istoria!

Toate religiile lumii, fără excepție, au intuit întotdeauna geometria fundamentală a creației! Astfel, intuiția se identifică ca fiind mecanismul de unificare a religiilor, ideologiile ce de milenii au avut ca fundament creația.

Tot viul din Univers are la baza existenței sale acel “ceva”, intangibil, ceea ce noi, oamenii, îl definim ca fiind sentiment sau vibrație. Este de notorietate cum plantele reacționează la vibrații sonore iar oamenii transmit sentimente prin muzică. Însăși rațiunea umană constată: absolut totul se poate descrie prin vibrații.

Intuiția “instinctuală” este forma fundamentală a cunoașterii. Limbajul, în lumea viului, de orice natură ar fi el, are rol doar de a transfera cunoștințe prin intermediul formelor, statice ori dinamice. Învățarea, transferul informațiilor, nu a dus niciodată la evoluție însă a ajutat la canalizarea intuiției pe anumite traiectorii.

Informațiile, adevărate sau false, au dus umanitatea în direcții diferite, la fel de adevărate sau de false. Din păcate pentru omenire, până în acest moment, o pleiadă de piste false încetinesc enorm procesul ei de evoluție, resurse imense se irosesc în direcții fundamental greșite.

Toate salturile civilizațiilor au fost și sunt o urmare a creativității, a ascultării instinctului, a intuiției evenimentului **înainte ca acesta să se fi produs. Intuiția evenimentului posibil este cheia, este motorul evoluției umane.**

Urmărind acest principiu fundamental, este uluitor să observi cum absolut toate civilizațiile planetei au intuit, la un moment dat, șablonul propriei creații, geometria fundamentală.

Toate ideologiile umanității, fără nicio excepție, începând cu secunda 1 a creației viului, de la “Adam și Eva”, au un element comun: geometria, cu acea caracteristică deosebită, conservativitatea (*nu depinde de timp, de spațiu, de observator sau poziția acestuia*).

Toate religiile lumii, singurele ideologii din istoria umanității ce au ca fundament creația, fără excepție, au transmis și apărut, uneori cu prețul vieții, simboluri-imagini (*conservative*).

Acest “mecanism” al civilizațiilor trecute sau prezente, de a transmite, ca informație, elemente de natură geometrică, reprezintă de fapt manifestarea intuiției “instinctuale”, nealterată în timp și dobândită la naștere, individual.

În acest moment cele mai puternice simboluri ale religiilor descriu geometric, proiectiv, creația vieții, descriu diferite proiecții ale “Creatorului Universal”.

În acest context, elementul care unifică toate simbolurile, într-un fel sau altul, este o geometrie ce se regăsește în aproape toate religiile lumii, din toate timpurile. Acest element geometric, ce descrie evenimentul de construcție eficientă a viului, este **Elicoida Fundamentală de Transfer**, amintită anterior ca un transport autooptimizat, în geometria tornadei (**E.F.T.**).

Acum rolul religiilor îmbracă o formă de erodare accelerată, ca o modalitate rudimentară de perpetuare a informațiilor, de natură intuitivă, de la o civilizație la alta. Dizolvarea se face accelerat în științele care astăzi se numesc ingineria genetică și nanotehnologia. Creația, fiind studiată științific, va declanșa suruparea ideologiilor creaționiste ce au ca fundament apariția vieții.

Pentru a putea extrage corect principii, prin observarea simbolurilor religioase, trebuie să urmărim șabloanele, elemente geometrice repetitive (*bidimensionale, proiecții, umbre*).

Deși capitolul Fundamentul Universului descrie realitatea obiectivă, fără a utiliza, în niciun fel, mecanismele proiective ale gândirii umane (*șabloane mentale*), în acest capitol vom analiza intensiv exact aceste proiecții.

Orice realitate descrisă, ce nu se poate reprezenta grafic, este “filosofie sau gargară” și nu reprezintă un “obiect de studiu”! De aceea, indiferent cât vei putea străbate din acest drum, informația grafică va explicita, ea face cât 1000 de cuvinte!

De acum este necesar să începem să stăpânim anumite concepte de bază, să fim capabili să asociem simbolurile, imaginile, figurile plane, cu principii fundamentale, să verificăm iar apoi să validăm corectitudinea teoriei.

Chiar dacă, uneori, repetițiile pot deranja o minte mai sprintenă, acestea au rolul de a fixa noile concepte, de a sedimenta esențialul. Metoda de încrucișare a termenilor ceva mai tehnici cu ideologiile din zona religioasă (*și viceversa*), stimulează gândirea unitară și asigură o perspectivă duală, simultană.

Înainte de a intra în religiile lumii, să fixăm câteva idei de bază. Practic încercăm să descriem vizual obiectele căutate, țintele ce le avem de urmărit. Nu putem prinde vreun pește, în ape tulburi, dacă nu vom avea unealta corespunzătoare peștelui existent în aceste ape. Dacă știm ce pește urmează să pescuim cu siguranță avem nevoie de o unealtă potrivită acestuia. Așadar, să vorbim de țintele noastre.

Geometria fundamentală, de tip static, o voi asimila, de nenumărate ori, cu **informația**. Aspectul informațional al materiei este dat de componenta geometrică a manifestării acesteia (*independentă de timp și spațiu*). Informația de pe cardul tău bancar, din AND-ul uman sau de oriunde, este constantă în timp și nu depinde de sistemul de referință ales (*relativitate generalizată*). Schimbarea geometriei, prin dinamică, înseamnă de fapt o altă informație!

Geometrodinamica fundamentală, dinamica fundamentală a geometriei, o voi asocia, de multe ori, cu **energia**. Dinamica fundamentală reprezintă procesul de modificare geometriei fundamentale. Raportată la un “ciclu elicoidal” aceasta îmbracă forma energetică. Variația geometriei, raportată la propriul ciclu-reper, înseamnă o dinamică în relativitate generalizată.

“Cantitatea de mișcare” este o măsură a modificării geometriei, a distanțelor relative între particule fundamentale, iar “energia de mișcare” este dată de rapiditatea desfășurării acestui proces și de dimensiunea sistemului. În fizică, cantitatea de mișcare/timp se numește viteză! La o aceeași dinamică, cu cât numărul particulelor fundamentale participante este mai mare cu atât energia sistemului crește (*“masa” sistemelor diferă*). Aspectul energetic al materiei este dat de componenta dinamică a manifestării acesteia, prin numărul particulelor fundamentale implicate și viteza de modificare a geometriei, raportată la oricare ciclu elicoidal (*în cazul nostru*).

Noul concept, Geometrodinamica Elicoidală, include atât aspecte de tip energetic dar și de formă, prin elicoidă. **Geometrodinamica Elicoidală** o voi asocia, astfel, cu **energia informațională**.

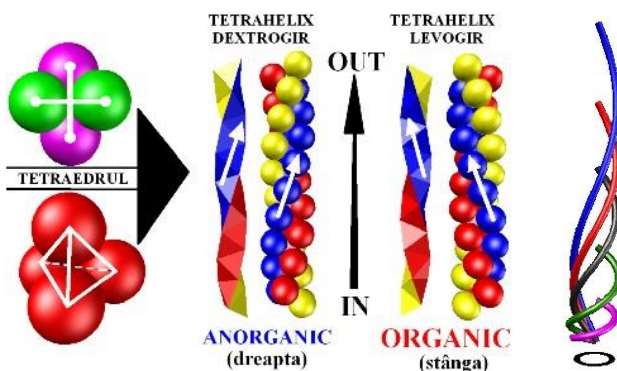
Orice subsistem al Universului se afla constrâns simultan și distinct de Geometria fundamentală și de Dinamica fundamentală. Orice analiză de sistem, în teorie fundamentală, va avea 2 componente sincrone și distincte, Geometria și Dinamica elicoidală, pe scurt Geometrodinamica Elicoidală.

Sau, spus în alt fel:

Geometria (informația) - Sferele de pe o masa de biliard, înghesuite, se vor așeza eficient în triunghi (2D). Dacă punem 1000 de astfel de bile într-un sac ele se vor așeza eficient tetraedric (3D). Acest lucru se întâmplă “aparent static”. Dacă nu le mișcăm acestea vor ocupa o poziție relativă constantă, o geometrie!

Dinamica (energia) - Cum Universul este dinamic înseamnă că bilele noastre se vor deplasa, modificându-și pozițiile relative (*tetraedrice*), modificând geometria de construcție, una optimizată! Aceste modificări ale geometriilor vor fi mai lente sau mai rapide – energia.

Geometrodinamica Elicoidală (curgerea tetraedrică) - Indiferent de viteza de modificare a geometriilor, bilele vor curge eficient doar tetraedric (*putem numi asta conjectura Preda*). Am văzut deja că materia se “înghesuie optim” și “curge eficient” doar tetraedric, geometria traiectoriilor fiind o geometrie de tip elicoidal, de stânga sau de dreapta. În mecanica cuantică, în studiul materiei condensate, deja fizicienii observă o multitudine de tornade.

2.2 Legea Fundamentală a Creației – doar definiția

Elicoida Fundamentală de Transfer este o geometrie ce se repetă, ca un șablon, la scara întregului Univers.

Cercetările teoretice și experimentale arată, în acest moment, faptul că aceasta este fundamentul dinamicii Universului, a viului sau neviului.

Vom pleca de la definiția Elicoidei Fundamentale de Transfer (**E.F.T.**), analizată pe larg în capitole de dinamică fundamentală, în capitolul “Fundamentul Universului”.

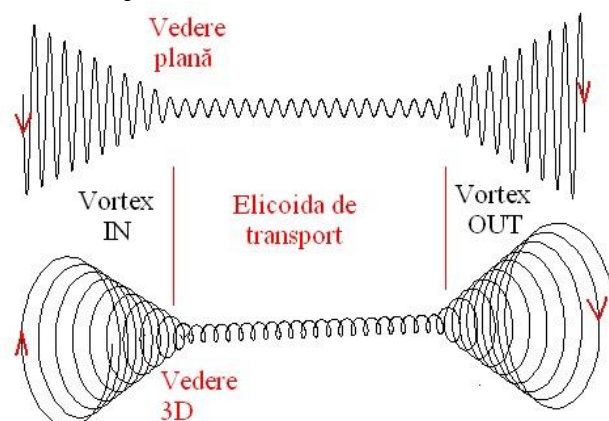
Elicoida Fundamentală de Transfer, prin definiție, este forma geometrică (vezi figura) a traiectoriei descrisă de o particulă fundamentală aflată în dinamică fundamentală, în mișcarea prin trei densități de mediu (de gravitație, de exemplu) distincte și având caracteristicile:

A) Se distinge prin 3 zone, denumite: Vortex IN, Elicoida de **TRANSPORT**, Vortex OUT.

B) Este reversibilă și conservativă, geometria rămânând neschimbată la dinamică în sens opus, în aceleași densități (ex. gravifice), indiferent de sistemul de referință ales.

C) Este capabilă de interacțiuni cu alte elicoida fundamentale: compunere axială și conexiune periferică (noduri) în raport bine determinat (vezi fracția de aur), formând macroelicoida, dar și autoconexiune.

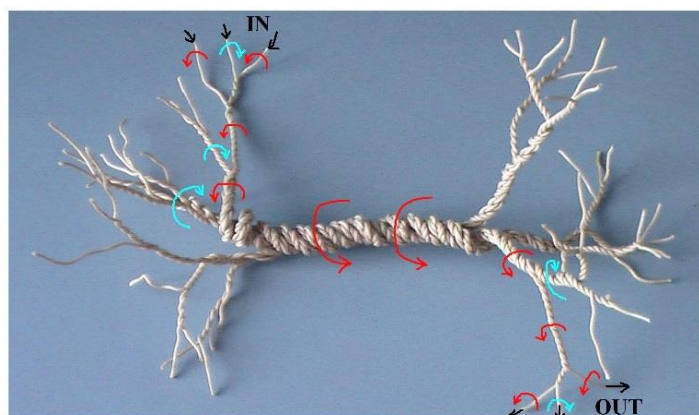
Codul Fundamental al interacțiunilor, nucleul proiectului, stabilește clar setul de 4 reguli primordiale.

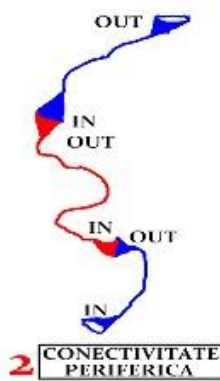
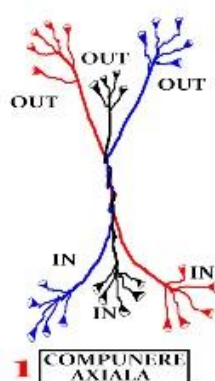
Legea Fundamentală a Creației:

Toată materia vie din Univers, la fel ca întregul Univers, are la baza construcției sale geometrice Elicoida Fundamentală de Transfer (E.F.T.), un transport autooptimizat al curgerilor, șablonul universal al creației. Aceste geometrii de transport interacționează între ele după set de reguli stricte, numit Cod Fundamental.

Rezultatele interacțiunilor sunt întotdeauna doar 3 tipuri de geometrii compuse, denumite caracteristicile E.F.T.

Caracteristicile E.F.T. sunt, în ordinea importanței: compunerea axială, conectivitatea periferică, autoconexiunea (toroidală, dinamică indusă)

Rețineți aceste 3 imagini, ele construiesc, la nivel vizual, nucleul proiectului.

Interacțiunile, în axă sau pe capete (periferice), le veți întâlni în toate religiile lumii dar și în cele mai noi teorii științifice, cu privire la construcția Universului (mecanica cuantică, teorii ale superstringurilor). Aceste circulații elicoidale sunt fundamentate (datorate) curgerilor tetraedrice de particule (compactare eficientă de volume), interacțiunile acestora fiind supuse Codului Fundamental.

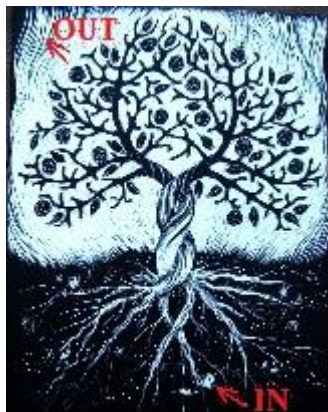
Ca observație, gradientul de viteze, între oricare două curgeri adiacente, nu este asociat cu structura fundamentală (fragmentară) a materiei ci cu natura sa grosieră.

“Fundamentul Universului” deschide calea cunoașterii, a înțelegerii, însă acum este timpul doar să vezi, să remarci simboluri. Mai apoi, știind deja care sunt țintele, vei înțelege ce vezi!

Fundamentul creației este o geometrie la vedere, o informație ce se regăsește în toate simbolurile religiilor lumii.

2.3 Simboluri religioase păstrate, apărute – experiența intuitivă străbate timpul

Haideți să vedem câteva mecanisme de interpretare ale simbolurilor, valoroase transpuneri în realitate a intuiției umane, din diverse timpuri și locuri ale existenței civilizației.

- Mărul, fructul, sămânța, floarea vieții – sunt elemente de Geometrie Fundamentală (*E.F.T. închise*) regăsite în unele simboluri, specifice întregului Univers și sunt descrise de Geometria Fundamentală.

- Bățul, trunchiul, toiagul, mijlocul, elicoida de transport, prin axă.

- Șarpele, focul, valul, înfășurarea, elicoida de transport, prin înfășurare și sens.

- Ramurile, conul superior, cupa, Vortex OUT.

- Rădăcinile, conul inferior, piciorul, Vortex IN.

Elemente ce definesc Fundamentul Universului sunt regăsite și în cercurile din lanurile de grâu, mecanismul general al interpretărilor fiind parte a proiectului.

Toate simbolurile de mai jos pot avea și alte mii de pagini de interpretări sau descrieri, mii de legende și mituri, însă fără o legătură clară între ele, fără transpunere în realitatea viului. Iată un alt punct de vedere, o perspectivă făcută din unghiul ce include, în prim plan, dinamica, viața.

Copacul cunoașterii sau originea vieții?

Șarpele a generat cunoașterea, echivalentul dinamicii fundamentale, evoluția viului are ca fundament mișcarea elicoidală, ca un transport optimizat de particule. Definită de copac, în contur, prin rădăcini și coroană, forma elicoidalei fundamentale de transfer este în evidentă dinamică elicoidală, prin șarpe.

Ideea perpetuării speciilor, a păcatului original, este dată de măr, fructul aflat în Vortex OUT (*numai acolo se întâmplă*), făcut după chipul și asemănarea copacului.

Atunci când Adam a mușcat din ce “i-a dat șarpele”, atunci și numai atunci Adam a dobândit adevărata cunoaștere.

Încă de la început, geometria șarpelui, dinamica lui, înseamna o deschidere a ochilor, simboliza cunoașterea!

Sfântul Graal, cu sau fără șarpe, are numeroase presupuneri și mii de legende, adevăr și intuiție perfectă. Forma elicoidalei fundamentale este evidentă, geometria fiind cheia creației.

Arborelui vieții, din figură, instinctual i-au fost pictate Vortexuri OUT, ca ultime ramuri. Fructele, florile, semințele sunt întotdeauna în Vortex OUT.

Deasemenea șarpele și arborele vieții fac un tandem în multe ideologii ce au ca fundament creația.

Credința fiecărui adept al acestui cult provine din propria lui intuiție, fiecare om știe cum a fost creat, acest lucru nu se ascunde în interiorul său și nu este de neatins!

Mecanismul creației iese la suprafață, intuiția umană funcționează perfect, fiind cea mai adâncă și introspectivă formă de cunoaștere.

Nimeni nu s-a gândit vreodată că oamenii, prin tot ceea ce fac, transpun intuiția în realitate, involuntar și total inconștient. Sunt transpuse în realitate adevăruri fundamentale (*intuite*) despre matricea de construcție a tot ce există!

O observare atentă, pe traseul istoric al existenței noastre, ne face să ne întrebăm o singură dată.

De ce un singur element este comun, ca o cheie, oriunde ne vom uita?

În culturile vechi comunicarea om-natură reprezenta zona centrală iar din această perspectivă, spiritualitatea celtică era de-a dreptul fascinantă.

Spiritualitatea celtică, păgână, a înțeles că toată existența are o natură ciclică și că există o continuitate directă între lumea materială, reală și lumea “cealaltă”, nevăzută.

Învățăturile druidice, care au ajuns la noi prin tradiția galeză, au recunoscut că există o lume nevăzută ce se întrepătrunde și afectează lumea vizibilă. Ramurile acestor două lumi ar fi existat, simultan, pe diverse nivele. Aceștia considerau că ființele umane pot înțelege diverse lucruri doar dacă se află pe unul din următoarele trei nivele: material, spiritual sau simbolic.

Astfel, cultura celților era integrată cu natura, așa înțelegeau oamenii acelor vremuri multiplele posibilități (*versiuni*) ale vieții însăși.

Religia celtică credea în sufletele reîncarnate și reapariția ființelor divine pe Pământ, ca evoluție, o trecere de pe un nivel pe altul.

Pentru mine, intuiția acestei civilizații este de neimaginat, până în acest moment fiind, vârful de lance al simbolisticii culturii bazate pe intuiție și inspirată de natură. Este propria mea viziune.

Aici regăsim copacul vieții, plasat în ipostaza de autoconexiune iar crucea celtică reprezintă 2 elicoide fundamentale de transfer, 2 clepsidre intersectate. Nodurile celtice sunt deasemenea incredibile, simbolizând mișcarea perpetuă și “noduroasă” prin conexiuni repetate. Mișcarea continuă și închisă precum și spinul ce se creează numai în noduri, sunt specifice semințelor, geometriei fundamentale.

O asemănare între reprezentarea crucii celtice și reprezentarea crucii egiptene, cu diferența de timp și spațiu între civilizații, o pun pe seama faptului că reprezintă unul și același lucru, Fundamentul Creației.

Aici, geometria, ca un lanț de elicoide în autoconexiune, ce nu se schimbă niciodată, este

conservativă.

Nodurile celtice (*eterne*) în arta tatuajelor sunt la un loc de frunte. Credința “proprietarului” este de tip intuitiv, dorește și simte că acel tatuaj îl caracterizează. Acest lucru este specific tuturor posesorilor de astfel de simboluri, tatuaje sau alte tipuri de obiecte cu caracter “reprezentativ”.

Mișcarea este infinită, fără de capăt, în 4 direcții principale. Șarpele este înlocuit cu această încrângătură fără de sfârșit. În figuri apare dubla clepsidră dar și dinamica ei elicoidală, construind o geometrie, un lanț de elicoide cu autoconexiune, un sistem închis cu o dinamică infinită într-un spațiu finit, o geometrie perfectă.

Simbolurile vieții, caduceul, toiagul lui Asclepios conțin dinamica elicoidei fundamentale de transfer, fundamentul creației vieții pe pământ.

- o elicoidă, ARN- startul creației speciilor
- două elicoide, ADN- specii evolute

Pocalul Hygeei are de asemenea forma elicoidei fundamentale de transfer. Viața este asociată dinamicii elicoidale, așa arată intuiția umană în toată splendoarea ei.

Floarea vieții și sămânța vieții sunt și ele două simboluri foarte puternice, răspândite prin diverse religii.

Generată și eliminată prin Vortex OUT, floarea vieții conține toată informația despre pomul vieții, o structură condensată a materiei, folosind geometria tetraedrală (*optimă*).

În capitole de geometrie fundamentală se descrie modul de replicare (*inducție cilindru-cilindru*) a geometriei viului ce, prin curgere “gravitațională” și auto-organizare, se transformă în materie vie. Aici toate elicoidele se închid prin interconectare sau autoconexiune, dinamică infinită în spațiu finit/infinit.

În acest moment cele mai importante simboluri religioase ale lumii conțin elemente de Geometrie sau/și Dinamică Fundamentală, prin Elicoida Fundamentală de Transfer. Toate acestea nu arată decât un singur lucru și anume faptul că fiecare dintre adepții acestor ideologii sunt legați, intuitiv, printr-o aceeași simbolistică, de aceeași geometrie, de același adevăr, Fundamentul Creației.

Este incredibil cum dinamica elicoidală se vede, prin șarpele încolăcit, în toate culturile și civilizațiile planetei, sau prin potir, a cărui geometrie de contur abundă prin toate simbolurile, din toate timpurile. Spiralele, florile, focul sunt de fapt aceeași geometrie de Vortex OUT, din perspectiva axială a vortexului.

Secțiunile prin macroelicoide sunt capabile de o detaliere și o acuratețe de neimaginat, mergând până la 100% în cazul simbolului yin-yang (*Taoism*).

Acest simbol este format prin compunerea a 2 elicoide fundamentale de transfer, în secțiune, generând dinamica, viața. Se disting golurile din interiorul elicoidelor.

Elicoidale ADN au același principiu, însă sunt 2 macroelicoide de transfer (compuse).

Este evidențiat aici regnul evoluat, dubla elicoidă.

Imaginați-vă 2 tuburi (*goale prin mijloc*), unul alb și unul negru, răsucite între ele și secționate. Cele două elicoide (*compuse axial*) secționate în zona elicoidei de transport, mijlocul alungit al “clepsidrei” arată similar.

Un aspect foarte interesant este faptul că într-o diversitate de culturi apare, ca simbol al mișcării infinite, un șarpe care își înghite coada (*ouroboros snake*). Acest aspect este similar faptului că Elicoida Fundamentală de Transfer este capabilă de autoconexiune, se poate închide cu ea însăși.

Mai clar, acest fapt este transpus în realitatea imediată prin fizica clasică, închiderea “liniilor” de

câmp magnetic, formând un contur “închis”. Aceste “linii” sunt de fapt marginile, conturul elicoidelor de transfer sunt geometrii cu volum, tornade de dreapta!

Imaginea unui nod magnetic este mai mult decât evidentă, cu o singură condiție, “liniile magnetice” să se “închidă”. Acest model echivalent, în fizică, nu există însă se poate privi în fotografiile mele (*vezi despre noduri*).

Autoconexiunea înseamnă de fapt o mișcare aparent localizată și aparent infinită (*detaliat în Fundamentul Universului*).

Dinamica infinită nu poate să însemne decât faptul că există clusteri ce se deplasează optimizat și neconținut într-o geometrie închisă, mișcare infinită pe o traiectorie aparent finită, sistem închis,

geometrie. Așa cum vom vedea, aceasta este, în mod obligatoriu, o dinamică indusă, o geometrie locală de curgere.

Simbolurile puternice din religia Islamică, respectiv semiluna și steaua în 5 colțuri, nu fac excepție. În acest caz apare o elicoidă fundamentală de transfer, cu autoconexiune (*IN și OUT sunt lipite*).

Steaua pentagonală este clusterul superior, derivat din clusterul fundamental dual (*tetraedrul*), acolo unde apare dinamica. Aceasta (*pentagrama*) poate determina autoconexiunea și este un simbol ce se regăsește în alte ideologii.

O succesiune de “clepsidre”, puse una peste cealaltă, se pare că, în construcția lăcașelor de cult (*minaretele*), ar fi un stil arhitectural agreat de această religie.

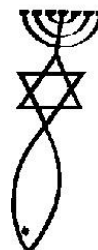
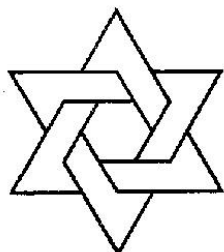
Toate construcțiile moderne, înalte și subțiri, ce au nevoie de rezistență sporită, au această formă. Plantele folosesc în mod identic “șablonul” E.F.T., la fel și în lumea animală (*sistemul osos, etc.*).

Nodurile de conexiune sunt evidente.

Iudaismul, prin sfeștnicul cu 7 brațe și steaua lui David (6 colțuri), ascunde și el adevăruri.

Steaua lui David face parte din geometria fundamentală, similară cu pozițiile relative de interpătrundere a câmpurilor de curgere ale particulelor fundamentale, cu nodurile aferente.

Cel mai interesant simbol, menorahul, este analog compunerii axiale a 7 Elicoide Fundamentale de Transfer (*dinamică fundamentală*). Acestea se adună la bază, se compun axial în zona de transport și se desfac în Vortex Out. Flăcările, simbolizate în multe religii ca și spirale, ard la “ieșire”, sugerând

dinamica, fiind vortexul OUT al fiecărei elicoide componente. Dacă desenăm un contur menorahului obținem o aceeași “clepsidră alungită”, “aceiași copac”.

Un alt simbol, cel al Iudaismului Mesianic, combină aceste două simboluri cu încă unul, pește.

Din geometria fundamentală (*hexagrama*) se desprind, în 2 direcții de transfer, 2 geometrii elicoidale, cu 2 Vortexuri IN, coada de pește și piciorul sfeștnicului ce au aceeași geometrie secțională. Peștele are o mișcare ondulatorie și în plus proiecția seamănă cu cea a unui burghiu.

Cum poate reprezenta, intuitiv, mintea umană o elice? Simplu, omul primitiv a trasat 2 linii curbe, elicoidale și a observat că a desenat un pește, echivalentul formei găsite în natură, o facilă sursă de hrană. Această geometrie apare chiar și pe zidurile din peșterile începuturilor existenței umane (*ca o reprezentare a divinului*).

Încă de la naștere, omul își intuiește propriul mecanism al creației iar acest lucru este valabil pentru tot universul viu. Instinctul de reproducere, de perpetuare a tot ce este viu, nu se învață niciodată. Șablonul creației îl ai și tu cititorule, ți-a fost dat de mama și de tatăl tău, te-ai născut cu el.

Tu știi cum ai fost creat și poți crea, mecanismul creației este în interiorul tău pentru că este oriunde, poți da naștere viului, după chipul și asemănarea ta.

Toate religiile lumii, din trecutul cel mai îndepărtat al omenirii și până astăzi, spun aceeași lucruri, dar sub forme diferite.

“La început Creatorul a creat din nimic o singură sferă centrală (*particulă fundamentală, cluster superior, fructul, oul, sămânța*), după chipul și asemănarea SA”.

Alte religii spun următorul lucru; “Isus a spus că toți suntem fii Creatorului și suntem Unul”.

Iudaismul spune “Creatorul este una cu propria creație” iar în diverse religii se spune “Creatorul nu trebuie căutat în afară, El este în interiorul fiecăruia”.

Este absolut incredibil cum toate simbolurile ce relevă creația omului, a viului pe pământ, conțin urme mai mult decât evidente ale Elicoidei Fundamentale de Transfer. Dar la fel de șocant poate fi și faptul că întregul Univers viu are același șablon geometric de curgere, o curgere auto-optimizată!

Crucea, peștele și coroana cu spini, simboluri Creștine, descriu și ele, în mod identic, esența Universului. Crucea este similară elementelor din Geometria Fundamentală. Coroana de spini prin aspectul ei ondulatoriu și “încurcat”, asemănător nodurilor celtice în dinamică infinită, a fost reținută ca simbol (*autoconexiune toroidală*).

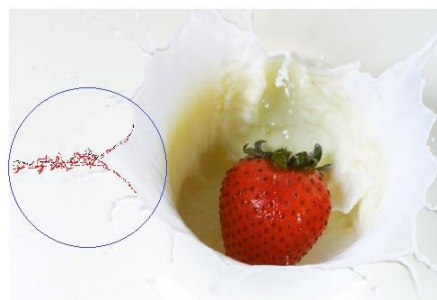
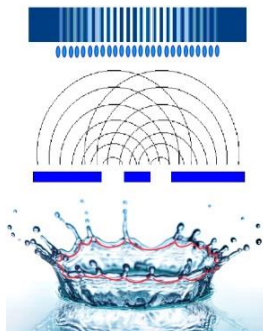

Candela, lumânarea, prin focul aflat într-o dinamică elicoidală dezvăluie natura creației, la fel și peștele.

Interesantă, în culturile dominate de creștinism, este coroana, tiara, mitra conducătorilor spirituali. La ceremonii, nunta de exemplu, se folosește încă acest simbol al unirii, al procreației, al fructului.

Această coroană este similară cu un mănunchi de macroelicoide de transfer, în toată splendoarea lor, în Vortex OUT, poziția capului.

Prin analogie, o fotografie superbă, de înaltă rezoluție, arată clar elicoide de transport optimizat (*forma elicelor se distinge în lapte*) la desprinderea în Vortex OUT a picăturilor de fluid.

Se observă că prin vortexurile nou create viteza de transfer este “mai mare”. Această explozie, la fel ca și o coroană, o puteți vedea oriunde în natură, de exemplu toate florile din lume sunt construite în Vortex OUT, uneori chiar luând și forma de vortex (*partea de sus a “clepsidrei”*).

Aceeași dinamică o are și suflul din explozia atomică sau aceeași picătură în densitatea gravifică a fluidului (*sub nivelul apei*).

În fluide apare clar dublul vortex IN/OUT, macroelicoide de transport ce nu pot fi altceva decât un prepetuu transport optimizat (*la orice nivel, inclusiv cuantic*). Odată cu creșterea vitezei de transfer a particulelor fundamentale are loc și o evidențiere mai pronunțată a elicodelor.

Cea mai mare clădire cu destinație religioasă construită vreodată, templul din Karnak, a fost destinată preamăririi lui Amon, “regele zeilor”. Cultul pentru geometria coloanelor, a șerpilor, nu este întâmplător. În această situație, de cel mai mare templu religios construit vreodată de om, nu pot să cred că nu a observat nimeni ceea ce egiptenii au venerat, intuitiv, în această locație. Am fost acolo, am pus mana pe ele, sunt de-a dreptul fascinante, acestea dau “măreția” templului.

Absolut nimeni, niciodată, nu a luat în calcul coloanele, geometria lor (*vezi coloanele la instituții ale științei, culturii sau cultelor, din toate timpurile*).

Cu toții sunt fascinați de hieroglife și mesaje “secrete” deși, chiar de la intrare, te împiedici de acest simbol. Acest templu este construit, intuitiv, într-o geometrie ce respectă proporțiile numărului de aur. Mulți se întreabă ce secret dețineau constructorii.

Dacă din acest templu s-ar elimina coloanele, fundamentul creației, totul ar deveni interesant dar nu și fascinant. Coloana, Elicoida Fundamentală de Transfer pusă în picioare, este geometria ce domină cel mai mare templu religios din lume și nimeni nu observă. La fel bisericile, templele, universitățile de

astăzi, toate teritorii ale cunoașterii. Coloanele, obeliscurile, sunt piesele centrale, cele care se impun, sunt dominante și sunt, mai întotdeauna, la intrare!

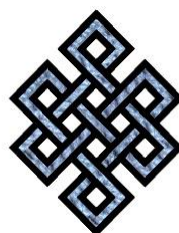
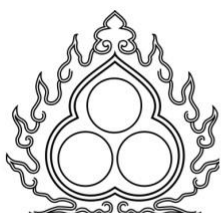
În “Fundamentul Universului”, după o “încălzire” în această primă parte, veți vedea lucruri uluitoare, cum, la Vatican, se practică, involuntar, “divinația coloanelor elicoidale”!

Amon, regele zeilor deținea arta prinderii șerpilor, ținea bățul de prindere al acestora într-o mână iar în cealaltă crucea egipteană. Amon-Ra, regele soarelui, avea o cobră deasupra capului, simbolul faraonic. Șarpele dungat este prezent atât deasupra capului cât și sub forme de toaig răsucit, peste tot în mormintele regilor, cei mai puternici oameni ai Egiptului!

Anhk, crucea vieții și instrumentul cunoașterii, “toiagul șerpilor”, erau indispensabile regilor.

Acești șerpi sunt întâlniți aproape la toate civilizațiile planetei, alăturați uneori unui baston.

Această civilizație, involuntar, asocia crucea vieții, simbolul geometriei fundamentale, cu dinamica fundamentală, simbolizată prin șarpele în dinamică elicoidală.

În Budism, dharma (*roata*) și nodul infinit sunt regăsite cu aceeași dinamică și aceeași geometrie. Șarpele, în special cobra, este prezent chiar în templele budiste, acesta întâmpinându-te de la intrare. Chiar Buda, are uneori șerpi deasupra capului sau chiar stă așezat pe șerpi. Credința în creația divină este asociată, pentru a câta oară, șarpelui. Acesta conferă dinamică elicoidală, viață.

Asociată nazismului datorită istoriei triste dar într-o legătură strânsă cu religia, swastika (*tandem cu Aum*) este încă folosită în Hinduism, o altă ideologie.

Aici, pe Shiva, zeița distrugerii în sensul creației, ciclicității, nu am văzut-o niciodată fără șerpi pe ea. Swastika este un simbol al păcii, este torsiunea intuită de acești adepți.

De ce a prins acest simbol la naziști? Simplu, creierul uman “funcționează” folosind mecanismul spiralei, intuiția a fost incredibilă, prin rezonanță.

Ei credeau în rasa pură atât de tare încât au ucis, credeau că acest simbol este “originea”. Șocant, chiar stă la baza creației, subconștientul colectiv a acționat însă într-un mod autodistructiv.

Nu mă miră de ce o stare de transă hipnotică este indusă mai ușor privind mișcări rapide, elicoidale. Nu, șarpele nu hipnotizează dacă te uiți în ochii lui, dar de unde ideea?

Cele 4 puncte sunt oare golurile din elicoidale de transfer, gen Ying/Yang? Eu zic că da, șarpele încolăcit are gol la “mijloc” nu-i așa?

Shintoismul are ca simbol Torii, poarta ce separă spațiul “sacru” de cel “profan”.

Încă din cele mai străvechi timpuri omenirea a încercat să afle ce se ascunde dincolo de aparențele acestei lumi vizibile, percepute cu ochiul liber. Forțele invizibile i-au înspăimîntat pe pămînteni dintotdeauna. Astfel că ei au încercat să îmblânzească aceste forțe prin diferite ritualuri care s-au materializat în cele din urmă în religii, luând forma unui cult. La fel s-a întîmplat și cu vechii japonezi. Încercarea acestora de a îmblânzi spiritele, numite kami, s-a concretizat într-o religie a naturii, cultul Shinto.

Relația omului cu lumea înconjurătoare se manifesta prin credința în zeitățile care o patronau. Așa a luat ființă religia națională a japonezilor. Poporul japonez și-a exprimat identitatea de-a lungul secolelor prin prisma acestei religii a naturii. Fără a-și pierde identitatea, japonezii au asimilat în timp și alte influențe spirituale sau intelectuale. Stihiiile naturii (*taifunuri, erupții vulcanice, forța apei, stîncile solitare și bine înfipite în pămînt*) i-au făcut conștienți pe acești oameni, atât de apropiați de natură, de energiile interne pe care le posedă lumea în care trăiesc.

Poarta Torii, ce se găsește la intrarea templelor sau pe ape, este un simbol, o poartă de trecere, o barieră dincolo de care vor trece, să cunoască “divinitatea”, numai cei “aleși”.

Superfluiditatea Universului (*curgerea eternă*) este tărîmul unde se află poarta către divinitate, unde se face pasul “dincolo”, către înțelegere.

Interesant este mănunchiul de spice (*elicoidal*) ce se agață pe aceste porți!

“Divinația elicoidală” este peste tot, practicîndu-se în mod inconștient, în masa (*detalii și în Fundamentul Universului*). Aceste temple, la fel ca și porțile maramureșene sau alte creații ale intuiției umane, poartă în ele amprenta principiului universal.

Trecînd de această “poartă”, schimbîndu-ți modul de a percepe realitatea, vei obține un rezultat incredibil pentru specia umană. A ajunge dincolo, cu o mentalitate “schimbată”, înseamnă pivotarea conștiinței către interior și deblocarea mecanismelor intuitive, naturale.

Priviți spiralele din vîrfurile degetelor dumneavoastră sau priviți palma, simbolul Jainismului, un alt cult.

Practic, indiferent spre ce parte m-aș uita, la toate religiile lumii, aparținînd civilizațiilor trecute sau prezente, eu văd o contopire a simbolurilor către unul singur.

Nu are sens și nu îmi propun să caut în toate acestea pentru a descoperi evidența, prefer o abordare științifică.

În tot acest drum, printre importante religii ale lumi, am făcut analogii și diferențieri pentru a înainta rapid, pentru a ajunge în prezent cât mai repede. Ajungînd spre finalul căutărilor mele religioase am avut o surpriză ce mi-a depășit imaginația. Am avut parte de cea mai șocantă descoperire a prezentului, existența unei ideologii ce dorește a unifica toate religiile lumii, Unitarismul. Inițial am văzut-o ca pe o “teorie” unificată a religiilor. Mi-a atras atenția faptul că aceasta acceptă și unifică toate religiile lumii sub același simbol.

Habar nu aveam că o așa ideologie există și cred că nici tu, cititorule, am crezut că visez. Incredibil pînă unde a ajuns intuiția umană, este firesc să fi ajuns aici, este firesc să fi evoluat, dar niciodată nu am fost mai aproape de adevăr. Șocul acum apare, stai să vezi sigla și dictonul acesteia!

Vi se pare cunoscut simbolul?

Cercetînd mai atent originea acestei religii mondiale am constatat că este românească. Din România a pornit totul. Măi să fie!

Știți care este dictonul general recunoscut de această religie? Acesta sună cam așa;

Simbolul bisericii unitariene, potirul, are forța să unifice toate religiile lumii într-o aceeași credință, unică creație a Universului. Ooaaaauu!

Am citit, m-am informat este incredibil, geometria (*potir*) și dinamica elicoidală (*flacăra*) se afirmă că ar fi unificatoare.

Acest fapt îmi confirmă, deși nu mai este cazul, că rolul religiilor a ajuns la final. Rolul științei, în mileniul trei, este mult mai puternic.

Aici las în urmă ideologiile istoriei apropiate, ce au dus la dezvoltarea noastră spirituală și fără de care nu am fi ajuns în această etapă a civilizației.

O abordare mai aproape de realitate, studiind dinamica viului, corpul uman și tot mediul înconjurător, plante și animale deopotrivă, va determina cu siguranță o mai bună înțelegere a fundamentului Universului.

Explicațiile de natură fizică sunt ușor înțelese chiar dacă studiază un fenomen ce este mai aproape de cercetători decât de omul obișnuit.

Vei înțelege ce sunt curenții Birkeland într-un fascicul de plasmă, folosind șablonul creației universale. Tot Universul este conceput pe baza acestui șablon, fii pregătit, capitolele următoare îți pot debloca conștiința!

Eu am forța de a schimba istoria și tu la fel, gândește liber!

Nu putem pleca acum din istorie, mai avem un lucru extrem de important de văzut.

2.4 Sacralitatea simbolurilor fundamentale. – cum vedeau ei Universul

2.4.1 Originea simbolurilor fundamentale. – Dacia, un posibil răspuns.

Geometrodinamica Elicoidală, șablonul Universului, o șocantă descoperire a planetei, făcută de un bun păstrător al tradițiilor milenare.

România, o țară mândră, este oare poporul ales să aducă la lumină adevărul sacru?

O avalanșă zdrobitoare de dovezi te va duce către răspunsul inevitabil, da!

Stindardul dacic este simbolul în spatele căruia românii vor avea suficientă putere pentru a scrie istoria lumii. Vor înțelege, înaintea tuturor, aceste scrieri.

Fie că ești pregătit să înțelegi, fie că nu, se rescrie istoria în momentul când tu citești aceste rânduri.

În toate scrierile lumii se vorbește de poporul ales, iar noi, românii am simțit dintotdeauna despre cine este vorba, mai nou chiar și străinii simt asta. Eu nu am întâlnit niciun român care să nu recunoască, în sinea lui, acest lucru. Este intuiția pură.

Am văzut copii ce, întorși de la olimpiade internaționale, declarau presei că s-au simțit în competiție ca și cum ei ar putea conduce lumea, era propria evaluare raportată la ceilalți, propria lor credință interioară. Este momentul

să nu mai fim ipocriți, să ridicăm privirea, fără să iau în vizor dorința oamenilor de “a conduce”.

Adulți fiind, nu le dădeam crezare, ne-am încorsetat în canoane. Recunoșteam mascat, copii au întotdeauna dreptate, nu-i așa? Nu au învățat încă să se mintă.

Am vizitat Maramureșul și nordul Moldovei, oaze de spiritualitate. Locuințe asemănătoare unui templu se văd la tot pasul, fiecare meșter popular este un Brâncuși, un român genial. Familia maramureșană aderă cu mândrie la simbolurile acestea.

Străinii ajunși aici sunt fascinați de acest spirit milenar, păstrat cu sfințenie de poporul român.

Știți câte porți maramureșene au părăsit, în timp, teritoriul țării? Simbolurile noastre sunt puternice. Suntem strămoșii dacilor și suntem mândri de asta.

Orice comentarii, ca nespecialist, în sensul originilor noastre dacice, sunt de prisos.

Am studiat internetul, o incredibilă sursă de informații.

Vă las să vă documentați, mai jos, despre stindardul dacic, un simbol al inițierii, ascunzând în sine imaginea “principiului” cât și imaginea Centrului Spiritual al Lumii, Hiperboreea, țara lui Zamolxe.

Pentru ca cele ce urmează să fie cât mai bine înțelese, vom face o primă precizare. Geto-dacii s-au detașat de contextul celorlalte seminții printr-o performanță unică - sunt singura seminție europeană cu o neclintită continuitate în cele trei dimensiuni ale ființei sale, spațiu, timp și spiritualitate.

Lupta noastră de apărare, a credințelor și a simbolurilor neamului, apare în imagini ale dacilor, înșirate “elicoidal”, pe columna lui Traian!

Dacă în privința indo-europenilor izvoarele istorice, mitice sau de orice altă natură tac, nu este același lucru și cu adevărații înaintași ai dacilor și ai românilor anume: pelasgii și hiperboreii.

Izvoarele antice, fie ele istorice, fie mitologice, precum și o seamă de autori contemporani, mai vechi sau mai noi, români sau străini, vorbesc cu mult respect despre acești pelasgi și hiperborei. De la aceștia izvorăsc mitologia și credințele populare române, precum și simbolurile răspândite în lumea satului românesc și nicidecum de la indo-europeni sau romani. De la aceștia ni se trage însăși identitatea lingvistică și de neam, cum arată N. Densușianu în monumentală sa lucrare Dacia Preistorică.

Lovinescu, în scurtul dar cuprinzătorul său studiu intitulat Dacia Hiperboreană, pune semnul egalului între hiperborei și pelasgi iar după ce-l citează pe Pindar care spune că, în genealogia mitică Hiperboreus este fiul lui Pelasgos, conchide: “Deci, pentru a arăta rasa primordială, Pelasg ar fi un termen chiar mai corect decât Hiperborean” ai cărui descendenți direcți sunt dacii și prin aceștia, românii.

Această continuitate este absolut evidentă în cazul tradiției românești, atât în folclor cât și în ornamentală. Mai mult, în unele medii rurale există credința că românii se trag direct din uriași.

În același timp îl vom cita pe N. Densușianu vorbind despre neamul pelasgilor: “pentru poporul grec, pelasgii erau cei mai vechi oameni de pe pământ. Rasa lor li se părea atât de arhaică, atât de superioară în concepțiuni, puternică în voință și fapte, atât de nobilă în moravuri, încât tradițiile și poemele grecești atribuiau tuturor pelasgilor epitetul de “dioi” (divini) ei fiind “cei dintâi care au adunat în societate familiile și triburile răspândite prin caverne, prin munți și păduri, au întemeiat sate și orașe, au format cele dintâi state, au dat supușilor lor legi și au introdus modul lor de viață mai blând”.

Numele antic al dacilor, ca apărători ai Centrului Spiritual al Lumii, era daoii sau daoaus care în dialectul traco-frigian înseamnă tocmai lup. La greci pelasgii, înaintașii dacilor pe aceste pământuri, erau considerați divini/dioi. Pe de altă parte animalele lupi ca și copiii ai nopții sunt identici cu oamenii lupi (daous/daoii) ca și copiii ai mamei pământ, născuți din pământul negru (Geea). Căci termenul de geți, folosit de greci pentru a desemna locuitorii Daciei, nu însemna altceva decât “Fii Geei (ai pământului mamă)”, după cum Pelasg s-a născut pe crestele cele înalte din pământul negru pentru a fi începător rasei muritorilor.

Pentru a desemna și mai clar originea lui Quetzalcoatl vom spune că Hiperboreea apollinico-zamolxiană era plasată de toți autorii antici în Dacia (v Dacia Hiperboreană) unde era centrul Imperiului Pelasg și al religiei Făuritorului și Născătoarei! Fapt surprinzător, miturile maya ne spun că oamenii din paradisul terestru (Hiperboreea greacă) rățăceau acolo în răsărit! Și culmea, au

dreptate! De ce? Pentru că după ce pelasgii și-au organizat centrul politico-administrativ și religios la Dunărea de jos și-au extins dominația binefăcătoare asupra întregii Asii Mici și Europe mai apoi pornind să colonizeze Orientul Mijlociu și Îndepărtat.

Acest fapt este denumit de N. Densușianu “marea migrațiune pelasgă” iar de V. Lovinescu “marea migrațiune hiperboreană”.

Într-una dintre tradițiile menționate mai sus, Făuritorul, aspectul masculin a lui Zamolxe din perspectiva noastră, devine Domnul Cerbilor. Devine de-a dreptul ciudat atunci când vedem că cerbul are un caracter sacru atât la pelasgi cât și la români! În colindele românești culoarea sură a cerbului îi conferă suveranitatea sacră iar pe una dintre stemele mușatinilor, stema orașului Baia, prima capitală a Moldovei, apare un cerb decapitat.

Conform tradiției, păstrate până la noi, Polul Pământesc este o reflectare a Polului Celest fiind unul și același cu Centrul Lumii pentru că Centrul Lumii este locul unde se manifestă directactivitatea Principiului, acțiune care se exercită de-a lungul Axei Lumii, a Columnei Cerului.

Dragonul dacic, îngemănând lupul și șarpele, plasat în vârful unei sulite care reprezintă chiar Axa Lumii, este imaginea acestui adevăr. În plan terestru acest adevăr se manifestă prin dragonul desenat de lanțul muntos carpato-balcanic expresie a unității primordiale înseși acesta fiind spațiul în care a emers cultura și civilizația pelasgo-hiperboreană.

Pe de altă parte, dar cu același sens, dragonul cu cap de lup nu este doar Șarpele Zburător, emblemă a Principiului Creator Zamolxe ci și capul înțelepciunii divine în ordinea lucrurilor vizibile. Prin urmare, stindardul dacic îngemănează două aspecte ale lui Zamolxe Apollo: unul vizibil lupul și altul inițiat, invizibil, șarpele. Și în acest ultim sens al simbolismului degajat de dragonul dacic, gura de lup devine o “gură de rai” iar prin revelarea adevărului de dincolo de aparențe, obținut prin inițiere, el este echivalent cu o “gură de aur”.

Zamolxe, unicul zeu al lumii pelasgo-dace! Dacă după N. Densușianu pelasgii au construit cel mai mare și mai puternic imperiu în Europa preistorică, întinzându-se din pustiurile Saharei până în munții Norvegiei, din pacate nu au lasat nimic scris care să le dovedească trecutul măreț în afară de pietre și ruine cu “zmângălituri” ciudate, despre care nimeni nu s-a gândit că ar putea reprezenta ceva.

Alergând pe întinsurile Europei, răspândindu-și cultura și limba, arienii, pelasgii, tracii au generat “cultura latină”. Întodeauna în spatetele unei culturi mari se găsește o alta, neobservată, uitată, neglijată, ignorată. Și care a fost cultura, civilizația în spatele celei grecești, latine?

Departa în lume, foarte departa, pe întinsurile Asiei, tocmai în India, o civilizație Ariană i-a “invadat”, în urmă cu 4-5000 de ani, provocând o adevărată “explozie”, nu numai culturală, dar și socială. Indienii își amintesc și azi de acei arieni, populițe albă, care s-a suprapus populației locale negroide și, din dorința “rasistă” de a nu se amesteca fizic cu populația locală au creat “castele”, ei reprezentând-o pe cea a “ramanilor” (brahmanilor).

Cultura Vedică, considerată până azi cea mai veche din lume, din care își trag originea cele caldeiană, egipteană, iudaică și creștină, care stă la baza întregii civilizații a lumii, este considerată ca pornind din spațiul Carpato-Dunarean (nu de către români, de cei de la Cambridge-Anglia, precum și de către americani și asta nu de 5 sau 10 ani, ci de mai mult de o sută de ani!). Când ni s-a spus nouă, în istoria “noastră”, de posibilitatea originii Culturii Vedice de la noi, câți dintre români au auzit despre ea?!

De multe ori trebuie să ne uităm la istorie “privind ca în oglinda retrovizoare a automobilului” (privind în ea, în spate, te ajută de fapt să mergi înainte!), observând efectele unei civilizații asupra altora și descompunând-o cu privirea. Este foarte greu de imaginat căutarea urmelor acelei imense civilizații pelasgice în centrul Asiei, dintr-o perioadă preistorică fără literatura scrisă (cel puțin negăsită încă), fără anale și cronici, ci numai cu ce a rămas în “literatura vorbită”, vedică.

Când, nu de mult, vorbeam cu un prieten, R. Cristian, despre relația dintre tracii și sanscriți, el mi-a replicat imediat: “...cu ani în urmă mă aflu în Tibet, într-unul din templele hinduse, acomodându-mă religiei locale, am fost surprins de asemănarea cuvintelor acestora cu cele românești, nimeni în lume, nici un popor nu are cuvântul OM”.

Helena Petrovna Blavatsky (1831-1891) în “Doctrina secretă” - o sinteză a științei, religiei și filozofiei, amintește despre acei “pur arieni”, ale căror urme se găsesc peste tot în Europa, urme pe care Dr. Schliemann le scoate la iveală din ruinele Troiei, semne și simboluri gravate pe pietre, vase și

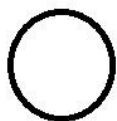
obiecte, de neînțeles și ignorate ca atare ori considerate simple ornamente, dar cărorora ancestorii noștri le dădeau înțelesuri mistice (legate de acel Arhitect al Universului) pe care le mai găsim încă în culturi izolate, uitate în lume.

Când în vara anului 1995 călătoream în Orient, m-am oprit și în insula Bali din Arhipieleagul Indoneziei, a cărei populație hindusă trăia într-o epocă uitată de sute de ani, închinându-se la zei și zeițe luate dintr-o lume de povești, construind “în disperare” temple ciudat ornamentate și colorate, cu zvastici desenate pe pietre de hotare și care, cu superstiții necunoscute nouă, trăiește într-o lume spirituală amintindu-mi de cea a noastră, tracică, unde un simplu cerc desenat sau săpat în lemn avea o anumită însemnatate, iar dacă-i adăugau un punct, o linie ori o cruce în mijloc își schimba cu totul înțelesul.

În acest univers difuz de religii uitate, pierdute sau actuale, în care lumea preistorică ne învadează prezentul prin simboluri ciudate, în care-i descoperim pe străbunii noștri pelasgii arieni răspândindu-se spre vestul Europei dând naștere la italieni, spanioli, portughezi și francezi - ori răspândindu-se în Asia împrăștiind cultura vedică ce renaște acolo departe ori cutreierand drumurile Asiei Mici, trecând peste Egipt până în Caldeea, creând sacrul și ocultul în Babilon, uneori ai impresia unui chibrit aprins într-o magazie de praf de pușcă, veche și uitată, dar care încă poate exploda. (a intuit bine, fitilul a fost deja aprins!)

Cine au fost acești arieni, pelasgi, traci, în ce colțuri uitate ale lumii ori ale țării noastre au trăit, asta o vor descoperi arheologii, într-o zi. Cu toate acestea, trecutul lor simbolistic-spiritual îl vedem astăzi doar ca reflexii ale unor imagini din oglinzile istorice ale altor popoare, cu care au venit în contact!

2.4.2 Simbolistica fundamentală la pelasgii-arieni – intuiția, cunoașterea timpurie

Cercul simplu - pe care-l găsim și azi sculptat pe poarta de la intrarea ogrăzii țaranului român, ori pe sub cornișele caselor, desenat și multiplicat, ce-o fi însemnând? V-ați gândit că acum 5-6 milenii avea o însemnatate?

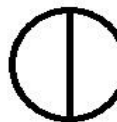

Cercul este o unitate divină, de unde totul pornește și se reîntoarce. Este universul fără limite, este energia emanată de zeul suprem, Gebeleizis; circumferința lui fiind uneori interpretată ca liniștea mentală a ființei umane. Când fața discului este albă, fundul negru ar reprezenta marea respirație, mișcarea continuă a universului, în sens nelimitat.

Cercul cu un punct în mijloc - în credința arienilor din Rig-Veda reprezintă prima diferențiere a manifestărilor periodice și eterne în natură, asexuale și infinite. Așa îl considerau strămoșii noștri acum mai bine de cinci milenii.

Ce ușor le-a fost “filozofilor” greci ai antichității să-i “transfere” la altă cultură și s-o traducă în grecește! Cercul cu punctul în mijloc mai reprezintă, în cultura Arienilor, și spațiul potențial în contact cu spațiul abstract. Tot el înseamnă și redeșteptarea naturii, trezirea universului, fiind un semn universal pe care-l găsim și în Kabala.

Când acesta a căzut în mâinile creștinilor, neștiutori ai simbolismului universal, aceștia l-au confundat cu “mundane cross” (crucea lumii).

Ce spui stimate cititor, să ne continuăm călătoria în lumea simbolisticii generată de ai noștri strămoși?

Cercul în care punctul central se transformă, extinzându-se într-un diametru, simbolizează, se pare, divina imaculată, mama natură. Este considerat uneori ca o umbră, o aluzie la procreație.

Când linia este verticală, cercul simbolizează separarea sexelor (să fi cunoscut acest simbol și sculptorul Brancuși, cine știe?). Este un semn mai mult feminin, omul își cunoaște mai bine mama decât tatăl (natura și până la o anumită limită, chiar unele Spirite, sunt considerate de sex feminin).

Lucrurile încep să se complice când punctul central se extinde în patru puncte cardinale, dând naștere la așa numita și controversata cruce a lumii.

La acest moment se consideră ca lumea a atins nivelul celei de-a treia rase și este “semnalul începerii vieții oamenilor” (sa fie și un simbol Lemurian?); simbolizează purul panteism, doctrina ce considera Zeul Suprem nimic altceva decât forțele și legile Universului, fiind mai mult o “credință” ateistă din acest punct de vedere. Să fie aceasta oare o simbolistică veche de milenii? Nici nu ne vine a crede!

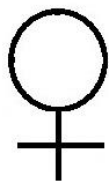
Și azi bunicile noastre, la țară, îl desenează pe colaci și cozonaci, având însă un înțeles schimbat; la creștinii mistici este simbolul “unirii dintre spini și cruce”, coroana din spini de trandafiri uscați pusă pe capul Domnului Isus Cristos: “The Union of the Rose and Cross” ori “Rosi Cruciatii” (“Rose Cross”).

Când cercul dispare simbolul își schimbă și el sensul: lumea se schimbă - unii, tilutenii, îl consideră simbol al apariției celei de-a patra rase. Dar crucea, necircumscrișă, devine uneori simbol “phallic”. Târziu în istorie, când va apare creștinismul, ea va deveni un simbol reprezentativ acestuia.

Dar, surpriză, punctul central uneori se răspândește numai în trei puncte cardinale, însemnând “tau”.

Când Biblia ne povestește de Noe și de potop nu credem că se va descoperi aceeași istorie la Caldeeni, de aceasta dată, cu câteva sute de ani înaintea creștinismului, avându-l ca erou pe Xisuthrus. Dar iată că și ei, caldeenii, au luat această poveste de la arieni; în alegoria lui Vaiva Swara Manu se vorbește despre potop și aventurile eroului principal. Cum să nu-i credem acum pe fenicieni, care-i acuzau pe caldeeni, pe Egipteni și pe israeliți, că-și construiau cultura pe cea a misterioșilor pelasgi?

Când tau coboară, ajungând tangent la polul sudic al cercului, regăsim Emblema Vieții, cum de altfel o vom găsi mai târziu la vechii egipteni crucea lumii, mundane vross, coborând parțial în afara cercului, o va simboliza pe Venus (Isis) la vechii greci.

Ciocanul lui Thor (Thor's hammer) sau crucea jaină sau simplu zvastica într-un cerc, crucea hermetică. Când este separată de cerc are și un înțeles “phallic”: reprezintă cea mai filozofică știință a simbolurilor, fiind cea mai complexă formă a muncii de creație și evoluție, a renașterii, fiind ascunsă în religiile oricărei vechi civilizații.

La Caldeeni (civilizație născută între cele două fluvii Tigru și Eufrat - în zona Irakului de azi, cu orașul Babilon dominând lumea antică) în “Cartea Numerelor” cât și în “Cartea Misterelor Ascunse” se vorbește despre ciocanul lui Thor ca despre o armă magică folosită de pitici în lupta împotriva giganților ori împotriva forțelor Titanice, pre-cosmice, ale naturii.

Ciocan al creației, cu cele patru brațe îndoite în unghiuri drepte, sugerând mișcarea continuă, revoluția cosmosului invizibil și a forțelor lui; cele doua linii din mijloc reprezintă spiritul și materia în timp ce brațele îndoite (unul în sus -reprezentând cosmosul, iar altul în jos - Pământul) și sunt legate între ele prin spirit și materie.

Semnul zvasticii, născut în concepția mistică a Ariienilor timpurii (pelasgilor), după Blavatsky (vol. 2, pag. 99) și de ei plasat ca semn al eternității îl găsim pe capul lui Ananta, este alpha și omega al forțelor creative ale Universului, de la forța pură, spirituală, la cea materială, este cheia ciclului științific, divin și uman. Ea va fi preluată și de Marii Maeștri ai lojilor Masonice.

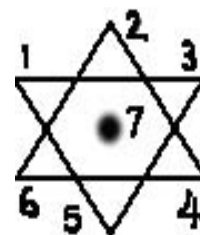
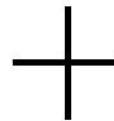
Când Schliemann, săpând în ruinele vechii Troia, a scos la lumină obiecte cu ornamente ciudate și “fără sens”, el de fapt scotea la lumină, reînviind tradiția pelasgică a celor mai vechi Arieni, simboluri vechi de peste 50 de secole, despre care și N. Densuseanu amintește în 1884 în a sa “Dacia Preistorică”, menționând Pasărea Phoenix care venea din nordul Egiptului să moară în Munții Cernei, pentru a renaște din propria-i cenușă. Ea purta în cioc semnul vieții veșnice și al eternității.

Este un semn sacru care în preistorie simboliza pe al 7-lea Constructor al “Universului de mai jos”, al “Universului fizic”.

El îi reprezintă pe cei șapte constructori ai lumii avându-l în centru pe conducătorul lor, pe Daksha, reprezentând și cele 7 perioade ale creației. Și nu ne miră când autorul lui Qabbalah observa că, în urmă cu sute de ani înaintea Creștinismului, lumea era dominată de religia noastră, religia înțelepciunii, religie pe care ei, vedicii, carpato-dunărenii, au purtat-o prin Asia Centeală, Persia, India și Mesopotamia, de la Ur și Haran până în Palestina.

Fii aleși ai marelui zeu Daksha, dacii, carpato-dunăreni, și-au revărsat cultura nu numai asupra Egiptului, dar și a Chinei și în special a Indiei.

Când, cu multe mii de ani mai târziu, se naștea creștinismul, el, Isus Cristos, în cei 17 ani ai dispariției lui, nu a făcut altceva decât să călătorească pe urmele noastre, a vedicilor. Și, ca un bun elev, să se îndoctrineze cu această religie a înțelepciunii și ca un adevărat vedic, născut de două ori, să se întoarcă și să o propăvăduiască. (dupa cum Elizabeth Clare Prophecy în cartea “The Lost Years Of Jesus” încearca să ne convingă, prezentându-ne evidente documentare despre această călătorie)

Unul dintre cele mai vechi simboluri este cel ce era tatuat pe capul marelui zeu al creației, al Genezei lumii, a celui ce și-a așezat pe primii 10.000 de fii - “pe poporul ales” - pe cele mai frumoase plaiuri ale lumii. Acest semn se găsește pe capul zeului “Dacia” (Daksha) -fiind și un simbol al apei, al potopului și al materiei. Îl găsim și astăzi peste tot cuprinsul vechii Dacii, țara pe care El, marele zeu al genezei lumii, a iubit-o așa de mult “Țara Zeilor”.

Dar nu numai la noi ci și peste tot în lume, îl vom găsi mai târziu, ca în vechiul alfabet heroglific egiptean având înțeles de apă. El apare persistent pe portalurile caselor țăranilor daci, ori pe covoare, ori pe fote și țesături, arătând că respectivii sunt aleșii fii ai lui Daksha, a lui Dacia, pe care chiar dacă aparent ei l-au uitat, El încă continuă să-i protejeze pe ei, pe noi, fii lui iubiți, primii fii ai genezei lumii.

Spirala dacică este, poate, cel mai caracteristic, dar și cel mai ermetic simbol al poporului nostru: simplă, dublă și în special triplă, ea probabil reprezintă viața veșnică ce ne-a hărăzit-o El, Daksha, zeul suprem și zămislitor, creator al poporului Dac.

Este semnul nemuririi nației noastre, al răspândirii noastre în spirală, spre infinit, fără a ne uita niciodată, originea dacă, este semn al poporului ales de el Daksha zeu al genezei care să-l reprezinte aici pe pământ, este semnul nemuririi fiilor lui; este și cu sens de blestem, pentru cei ce-și uita limba, neamul.

Pentagrama magică dacică, după Prof. Dumitru Bălașa, face parte din tezaurul de cultură dacică, fiind identificată în Peștera de la Chindia, din jud. Mehedinți, de Vasile Boroneant. Aceasta este prezentată și în revista “Arhitectura”, de Silvia Păun, ca un însemn dacic vechi cu mii de ani înainte de Pitagora; acesta o va studia mai târziu, împreună cu alți ucenici greci, în universitatea Zalmoxiană, ducând acest semn până în Atena și făcându-l cunoscut sub numele de “Diagrama lui Pitagora”. Despre această pentagramă magică găsită și pe o cărămidă la biserica fostei mănăstiri Stănești, de lângă Drăgășani (locul de naștere al autorului proiectului Fundamentul Universului), arhitectul Andrei Panoiu vorbește în “Arhitectura Gorjului”, București, 1982, pag. 118: “semn de mare meșter”.

Acest semn, amulet, după credința daco-geților era așezat în fața templului Zalmoxian pentru a împiedica intrarea strigoiului sau a oricărui duh malefic. El se va transforma în decursul timpului într-un simbol esoteric, cel a lui Kali Yugo, steaua în cinci puncte inversată; este un semn magic de folosire a puterii, primită de la un spirit rău, în bine.

Când cele două picioare de sus sunt îndreptate spre rai - este și un semn ocult folosit de multe ori în ceremonii magice.

Majoritatea simbolurilor pe care vi le-am descris le întâlnim și astăzi peste tot în România, sculptate pe porțile caselor, așezate cuminiți și tăcute sub cornișele caselor, pe vase și pe covoare, înțelesul lor fiindu-ne, de cele mai multe ori, necunoscut.

Vor rămâne ele în continuare niște taine sau noi le vom căuta și interpreta chiar acum?

Ele, dintr-o dată, nu mai sunt “floricele ornamentale”, ele sunt simboluri ale culturii noastre spirituale de peste cicizeci de secole. Le înțelegem și să le respectăm, acestea fiind rezultatul grafic al intuiției umane, atunci când descrie mecanismul creației.

2.4.3 Intuiția omului preistoric – transferul de cunoaștere prin geometrie

Pune tot ce ai citit mai sus pe seama intuiției. Nu se știe de ce dar, pe aceste meleaguri, oamenii au avut și au o intuiție mai mare decât în restul Europei.

Faptul că am fost un popor cu o istorie pașnică, întotdeauna ospitalieri și calzi, ghidați după “iubește-ți aproapele ca pe tine însuși”, a dus la modificarea conștiinței de sine, la ridicarea nivelului intuitiv. Acest lucru s-a dezvoltat și a fost transmis genetic, am evoluat ca civilizație intuitivă.

Iubirea este sentimentul care te leagă cu “divinitatea”. Pregătește-te să constăți că iubirea ajută la împăcarea cu sinele, cu propriul tău “creator”. Acest sentiment empatic ți-a dezvoltat intuiția, este și părerea cercetătorilor din domeniul științei, relativ noi, numită cercetare intuitivă.

Există un singur principiu universal al adevărului vieții (*E.F.T.*). Nu există distincție între Creator și cei creați sau între Dumnezeu și umanitate. Realitatea este una; cu toții suntem parte a lui “Dumnezeu”; “mântuirea” constă tocmai în recunoașterea acestui fapt, în capacitatea ta de a vedea acest adevăr, acum, când citești aceste rânduri!

Ar fi trebuit să ști că poți ajunge la “Creator” numai prin iubire necondiționată, numai așa mecanismele cunoașterii intuitive se puteau dezvolta.

Mergem în continuare, pe axa timpului, în preistoria civilizațiilor Terrei aproape de momentul în care șabloanele sociale erau la început.

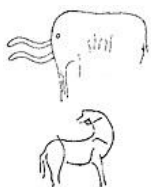
Deoarece unificarea tuturor religiilor, din toate timpurile, se face sub elementul numit “geometrie”, voi aduce în continuare, în fața dumneavoastră, cele mai vechi noțiuni de natură geometrică.

Simultan credinței în divinitate, omul preistoric a folosit geometria, matematica.

Ajungem în locul unde, pentru prima dată, creația se descrie prin elemente de natură geometrică.

Omul a decis să aducă la cunoștința generațiilor următoare descoperirile sale, să apere cu prețul vieții aceste credințe, aceste simboluri.

Inscripțiile geometrice, pe oase de mamut, încep a contura direcția spre geometrie însă fără elemente matematice, logice (*paleolitic, epipaleolitic*).

Pentru că sunt un nespecialist vă las în continuare să analizați date preluate de pe Internet, privitoare la noțiuni de geometrie, specifice începutului civilizației umane.

Pe la 30-24 mii de ani BC, în Paleoliticul Superior, are loc o polarizare clară a lui *Homo Sapiens*. Omul de Cro-Magnon, trăitor în Europa de Vest, picta naturalist, în peșteri, mamuți, cai, reni, urși, bizoni (un fenomen ciudat: alături de splendide desene de animale nu se întâlnesc nici chipuri umane și nici păsări).

În stânga sunt desene din Paleoliticul Superior, mamut de la La Mouthe și cal de la Pair-non-Pair (Franța).

Cam în același timp sapiensii din Europa de Est încep să picteze semene geometrice: linii paralele, unghiuri, zig-zaguri formate din unghiuri și spirale.

Prezentăm alăturat una din primele opere de acest gen de la Mitoc, județul Botoșani, România. Bucătica de os, umană la înfățișare, pe care a fost zgâriată o întreagă enciclopedie geometrică și matematică, datează din mileniul 27 BC.

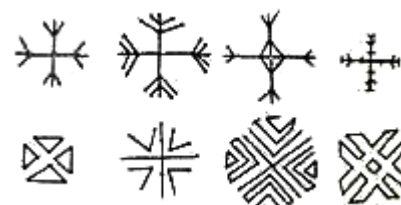
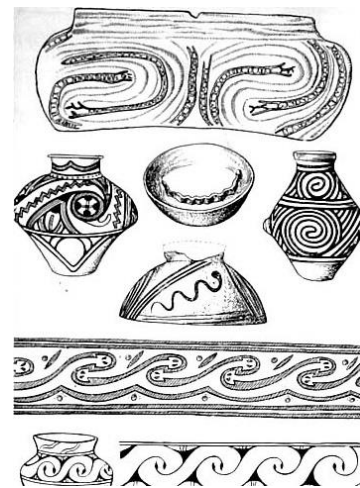
Vedem aici o spirală, trei linii, despărțite de un grup de șase linii printr-o construcție geometrică formată din alte trei linii care se unesc într-un centru ce formează trei unghiuri. Unghiul din dreapta cuprinde tangențial nouă linii. Semnele ne indică o relație matematico-geometrică la care participă trei și doi din multiplii lui: șase și nouă. Alte două unghiuri cuprind trei linii și șase linii, de parcă ar indica operații algebrice

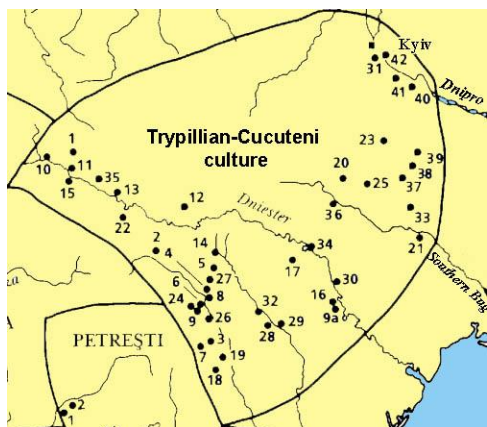

de înmulțire sau împărțire. Fără să intrăm în comentarii filosofice sau logico-matematice, trebuie să punem un mic semn pe timeline-ul devenirii omului: 27.000 ani BC în sud-estul Europei existau sapiensii cu o gândire logico-matematică sigură.

Evenimentele, ce se vor desfășura pe parcursul a multor mii de ani, vor arăta că spirala și tripletul unghiular, incizate pe bucațica de os de la Mitoc, au avut (și mai au încă) o influență categorică asupra ființării omenești.

Poate ai crezut că dacii au fost buricul pământului! Da, dar ei aveau în spate societatea neolitică, ce pe aceste meleaguri a fost plină de spiritualitate. Este posibil să fie un centru spiritual al lumii, este

posibil ca pe acest teritoriu oamenii să dezvolte capacități logice, intuitive, mai pronunțate decât în alte părți. Poate scoarța terestră să ascundă mecanisme declanșatoare sau avem AND-ul cel mai vechi, suntem originea?

De ce mă fascinează nodurile celtice? Pentru că au o mare influență în tradiția noastră culturală, cred că ai observat deja asta!

În cultura Trypillian-Cucuteni geniul creatorilor acestor culturi s-a manifestat prin excepționala tehnică de ornamentare a ceramicii dar și prin modelarea figurinelor din lut.

Este fără îndoială singura cultură preistorică europeană care poate rivaliza cu civilizațiile “înalte” din Orientul Apropiat.

Realizările artistice ale cucutenienilor se înscriu, incontestabil, printre cele mai importante manifestări din domeniul artelor plastice, la nivel mondial, fiind recunoscută, deocamdată, ca prima civilizație Europeană.

Fie că este vorba de ceramica de Cucuteni, Hurezu, etc, simbolistica este aceeași, de la începuturile existenței noastre pe acest pământuri străbune.

Arborele vieții, în formă de clepsidră simplă sau conectată cu o alta, dinamica elicoidală, prin șarpe, zig-zag sau valuri, sunt prezente de o eternitate, în absolut toate culturile lumii, în tot comportamentul uman.

Păstrarea valorilor și tradițiilor are loc numai în contextul unei intuiții puternice, inconștient transpusă și păstrată în obiceiuri străbune.

Am făcut mai sus o trecere în revistă, foarte rapidă și succintă, a unor religii și culturi, desfășurate în timp, ce te vor determina să-ți asculți instinctul, să te întrebi.

Nu am posibilitatea de a cuprinde totul, însă vă asigur că toate culturile lumii, indiferent de spațiu sau de timp, au în centrul lor dinamica și caracteristicile E.F.T.

Cercetați, folosind această șablon, dacă sunteți sceptic. Aveți tot Universul la dispoziție.

Acum avem cheia, căutările noastre au luat sfârșit. Saltul de civilizație acum se produce, înțelegând natura Universului, a mecanismului creației. Ești pregătit să afli că marele constructor, Creatorul Universal, este de fapt o construcție geometrodinamică, este ceea ce toate religiile lumii au avut ca fundament milenii de civilizație, un șablon?

Ești pregătit să auzi, cândva, cum toată elita științifică mondială recunoaște, după lungi și interminabile analize, că ceea ce tu ai citit și vei citi este greu de crezut dar adevărat?

Acesta este saltul de civilizație. Creatorul a fost aproape de noi de mii de ani, dar nu l-am văzut.

2.4.4 Intuiția omului modern – geometria, limbajul universal

Este prezentă, oriunde te-ai uita, aceeași simbolistică, aceeași autoorganizare optimizată a materiei folosind aceeași matrice. Un singur lucru ne-a lipsit “să vedem”, cheia, dar intuiția ne-a spus întotdeauna că există un creator, o forță ce face Universul să se miște.

Dacă ai vibrat, prin simțurile tale, la toată această expunere, bucură-te, ești pregătit, vei înțelege printre primii, chiar dacă ai “x” clase! Cunoașterea vine doar din interiorul tău, prin activarea intuiției.

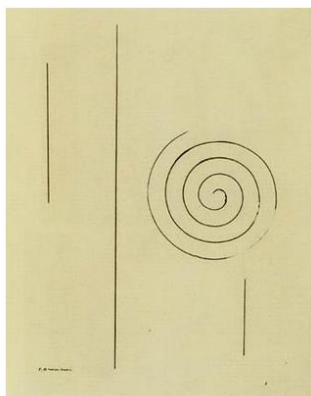
Dacă ți se pare o aberație, atunci când fizicienii vor accepta realitatea, vor recunoaște ca adevărat proiectul “Fundamentul Universului”, tu vei vea o problemă. Vei face parte din categoria celor care nu vor înțelege ce se întâmplă.

Ai acum extremele acestei scări. Poți plasa acolo propria-ți intuiție, nivelul de pregătire personală.

În mod firesc, mentalul colectiv se va individualiza. Gândirea ta nu face excepție, chiar acum se va polariza, se va duce către înțelegere sau dimpotrivă, vei putea face saltul sau nu vei putea face saltul.

Iată un “test” al civilizației contemporane.

Sigla unei masonerii libere (**O.E.S**) ce în centrul ei are o carte așezată pe un soclu (*fundament, bază, punct central*). Geometria fundamentală, cercul, echilibrul dinamic, pentagrama, numărul de aur al creației, crucea primul cluster fundamental. Restul este dinamică fundamentală.

James Joyce
A Portrait by Constantin Brâncuși
used as the frontispiece for
Tales Told of Shem and Shaun
(Paris: The Black Sun Press, 1929)

Civilizația Maya - 95 % intuiție
Fundamentul Universului - 85 % intuiție
Constantin Brâncuși - 30% intuiție
Albert Einstein - 20% intuiție

Da, este șocant de simplu, dacă ai cheia, șablonul universal al creației, vei înțelege tot Universul.

În mintea unui mare geniu al omenirii, clepsidra și dinamica ei erau pe primul loc, în simplitatea lui a intuit și definit infinitul.

Știți care este cea mai mare realizare a geniului, la propriu dar și la figurat?

Nu faceți greșala egiptenilor din Karnak, acum aveți cheia, coloana construită din coloane, genial!

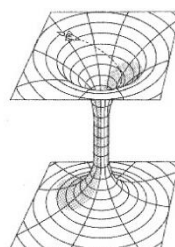
Priviți alăturat cum a realizat, în 1929, Constantin Brâncuși portretul unei ființe umane (linie și spirală, tornada văzută din lateral și de deasupra), incredibil! Clepsidrele puse cap la cap, acea încrengătură misterioasă a Universului infinit, înseamnă propria lui definiție.

Aceeași umbră o are și ARN/AND-ul! Geometria acestui simbol, deși nu este unul religios, a devenit o credință interioară.

Oameni de pe această planetă plătesc milioane de euro pentru o operă de artă, de ce o fac? Pentru că aceste geometrii îi reprezintă.

Geometria este înțeleasă de toate culturile lumii, indiferent de timp sau spațiu, neavând nevoie de limbaj pentru a fi tradusă. Podul Einstein-Rosen, acea gaură de vierme asemănătoare E.F.T., a fost intuit și de geniul românesc, dar el a făcut

mai mult, a conectat "cap la cap", sugerând infinitul.

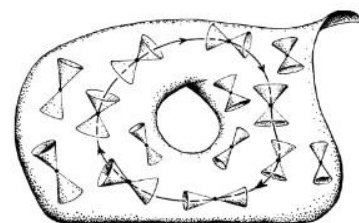
Am uitat cu toții de talentul nativ al neamului românesc, acum a sosit momentul tău, deschide ochii, folosește-ți intuiția, cel mai puternic instrument al cunoașterii!

Așa cum era de așteptat am alocat mai mult spațiu înaintașilor noștri, oriunde m-aș uita, văd șablonul. Asta o fac cu orice civilizație a lumii însă intuiția multora spune că România este locul de unde va pleca totul, le dau dreptate.

În Fundamentul Universului o să remarcăți similitudinea teoriei twistorilor ("teorie finală"), ca de altfel toate teoriile de acest tip, cu realitatea imediată. Matematica lui Roger Penrose, autorul teoriei twistorilor, face autoconexiunea clepsidrelor? (*ouroboros snake, coroana de spini, vezi figura*).

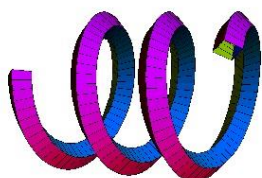
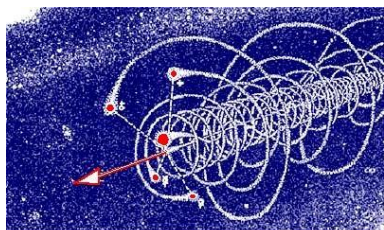
Evidențiată de teoria matematică, ca fiind departe de realitate, subsemnatul demonstrează, cu o avalanșă zdrobitoare de argumente, că geometrodinamica elicoidală este de fapt, la nivel fundamental, unica realitate posibilă. Aceasta se naște dintr-un lung șir de procese de transport auto-optimizeate!

Eu am riscat pentru că nu am ce pierde, nu mă cunoști, am curajul să spun ceeace simt, ce gândesc. Aceasta este singura modalitate ca tu să primești și să traduci corect informația ce va veni din interiorul tău. Citește totul de minim două ori, nu te jena! Mie mi-au trebuit 2 luni să accept adevărul, te aștepti ca tu să înțelegi și să accepți astăzi?

2.5 Șablonul creației, lungul drum către casă – F.F.T. de la maxim la minim

2.5.1 Apropierea de viață - Terra și propria sa macroelicoidă de transfer

Traectoria mișcării centrului de masă a sistemului nostru solar, prin galaxie, venind dinspre oricare punct din Univers, are forma unei E.F.T. compusă. Studiarea separată a traiectoriilor fiecărei planete la fel și a particulelor de nisip de pe acestea și a tuturor atomilor acestora, este inutilă.

Conform raționamentului de mai sus tot ce este dincolo de centrul planetei Pământ și este prins în centura de gravitație a acestuia se află într-o mișcare elicoidală în Sistemul Solar. Altfel spus, eu am o mișcare de rotație în jurul centrului pământului și o mișcare de translație după o altă curbă în jurul Soarelui. În acest moment am să fac o afirmație ce nu o poate nega nimeni, fizicieni, matematicieni sau oricine știe o geometrie elementară.

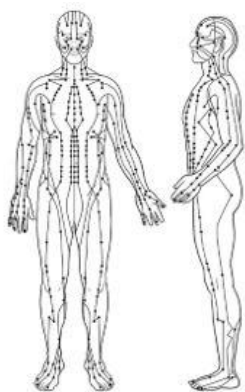
În orice moment, orice sistem viu sau neviu de pe Terra, de exemplu tu, cititorule, se află într-o dinamică permanentă, pe o traiectorie a cărei geometrie este asemănătoare E.F.T. având toate caracteristicile acesteia. Alfel spus, indiferent de unde am privi din Univers forma geometrică, a traiectoriei mișcării, rămâne identică, este conservativă, nu depinde de sistemul de referință.

Uitați de șabloane! Nici o particulă din Univers nu are o mișcare plană, rectilinie, traiectoria descrisă de centrul de masă ar trebui să fie o geometrie ce aparține unui plan. Orice traiectorie, a oricărei particule din Univers, nu este o figură geometrică plană. Nu există noțiunea de mișcare în cerc sau pe o elipsă pentru că nu există nimic în Univers care are asemenea traiectorii, acestea sunt doar proiecții pe un plan, convenabile pentru studiu.

Gândiți tridimensional! Nu implicați sisteme referențiale pentru că veți obține proiecții ale geometriei, ce vor fi diferite de la un sistem la altul, nu puteți vedea întregul. Priviți totul într-o relativitate generalizată! Gândiți-vă la fumul dens lasat de o torță ce arde, atunci când coborâți elicoidal pe un tobogan. Chiar dacă nu bate vântul, geometria fumului rămânând neschimbată, fiecare observator va vedea altceva, având propria perspectivă.

Suma particulelor fundamentale, geometria clepsidrei alungite (E.F.T.) și timpul sunt tot ce avem nevoie pentru a înțelege Universul, în curgerea lui optimizată.

2.5.2 Mai aproape de om – corpul uman și macroelicoidele de transfer

Pentru a nu face o intrare prea bruscă în anatomia umană, unde nu voi fi decât un modest observator, am ales să încep având o “abordare tradițională, chinezească”.

Încerc să văd cu ochii minții corpul uman, acea “energie” pe care numai anumite persoane sunt înzestrate “să o vadă”. Eu, neavând această capacitate, aplec puțin urechea la modul cum chinezii au înțeles să practice medicina de secole. Asiaticii înțeleg, într-un mod aparte, medicina. Omul este într-o totală comuniune cu natura, cu universul, aceștia având o mare tradiție în acest sens. Abordarea într-un mod unitar, a omului și a Universului, este motivul principal ce mă determină să iau în serios această tradiție, această credință în geometria energetică a ființei umane.

Este destul de cunoscută medicina tradițională chinezească (T.C.M.) ce face o radiografie energetică a corpului. Schițarea unei hărți, destul de complexă și cu origini pierdute în istorie, cu meridiane energetice și puncte de acupunctură, o pun pe seama intuiției.

Nimeni nu a demonstrat, într-un fel sau altul, existența acestor meridiane sau a acestor puncte. Totuși, efectele acestei tehnici medicale există, mulți oameni știu asta, eu însumi cât și tatăl meu scâpând, acum ceva ani, de dureri lombare.

Vom vedea cum o întreagă rețea de macroelicoide, în compunere axială, există în corpul nostru, fiecare IN având corespondent un OUT.

Vom lua un exemplu banal, bem un pahar de apă cu puritate 100%. În acest moment în zona IN avem o avalanșă de molecule de apă (*protoni, electroni, etc.*).

Se știe care este circuitul apei în organismul uman și nu vom insista, deci cunoaștem bine care este traiectoria mișcării unei molecule de apă, de la intrare la ieșire. Traiectoriile moleculelor de apă sunt întotdeauna aceleași. La fel se întâmplă cu toate alimentele. Particulele fundamentale (*grupate în clusteri diverși*) vor avea 2 posibilități, se vor compune cu o macroelicoadă adăugându-se geometriei, dinamicii staționare, sau vor fi eliminate prin Vortex OUT.

Aceste trasee sunt mai aproape, ca explicație, de ce înseamnă traseul foarte întortocheat al unei macroelicoide de transfer. Aceste “meridiane asiatice” au legătură cu realitatea însă, fiind de natură intuitivă, au și ele “abaterile” lor.

Mentținerea în stare nativă a geometriei meridianelor, înseamnă de fapt starea de sănătate. Orice perturbare a geometriei, față de șablonul de la naștere (*elicoidele ADN*), înseamnă organism bolnav.

Ingerarea de particule (*clusteri*) sau expunerea organismului la un “bombardament” cu particule, ce nu asigură integritatea geometriei naturale a acestuia, înseamnă declanșarea bolii.

Cu alte cuvinte, forțând exemplul, este efectul veninului de cobră ce sparge geometria celulelor sau expunerea îndelungată la raze X, gama, cu același efect.

Substanțele ingerate și radiațiile ce produc modificări catastrofale ale ADN, fără ca geometria să mai poată fi refăcută (*geometria de reconstrucție este spartă*) pot conduce la deces. Unele alimente consumate în exces sau radiațiile excesive pot provoca cancer, noțiunea “exces” fiind dependentă de ADN-ul fiecăruia.

Alt exemplu de modificare a geometriei este atunci când în Sistemul Solar aș aduce încă 100 de planete noi cu pretenția ca cele existente deja să se deplaseze pe aceleași traiectorii, este imposibil, geometria se schimbă.

Chirurgia, în medicină, se ocupă strict de modificarea geometriei, transplanturile de organe fiind vârful, genetica este la început dar va face “miracole”.

Înlocuirea unor macroelicoide se poate face prin orice sistem ce conferă aceleași funcții, respectiv preia integral același Vortex IN și retransmite organismului același Vortex OUT.

Veriga lipsă devine o verigă artificială cu aceleași funcții.

Cele mai mari macroelicoide ale organismului uman au vortexurile vizibile cu ochiul liber. La intrare și ieșire avem găuri sub formă de cupă, lumina intră în ochi printr-o gaură iar “informația” este culeasă de o rețea neuronală sub formă de pâlnie. Macroelicoada centrală a regnului animal este traseul de la gură spre orificiul anal.

Dinamica viului este dată de particule fundamentale ce se află în mișcare pe macroelicoide fundamentale de transfer. În momentul opturării Vortex IN sau Vortex Out trebuie să existe o altă posibilitate de compunere astfel încât echilibrul dinamic să se mențină, dacă nu este posibil geometria se va modifica. De exemplu dacă ne astupăm gura “x” minute vom muri asfixiați, corpul va reacționa imediat prin modificarea instantanee a geometriei, se va remodela dar nu o poate face decât până la o anumită geometrie capabilă să susțină viul.

Oameni fără niciun rinichi, fără ficat, fără sisteme OUT nu reușesc să supraviețuiască, asta pentru că există particule ce au intrat pe traiectoria elicoidale și nu mai pot ieși. Particulele nocive organismului trebuie eliminate altfel are loc distrugerea dinamicii viului, prin autoconexiuni repetate, sub nivelul de reconstrucție. Similar, dinozaurii îi putem “clona” plecând de la geometria lor de reconstrucție (*ADN*) chiar dacă sunt stinși de milioane de ani.

Ca o concluzie, este obligatoriu să gândim corpul uman precum un sistem complex de canale, cu intrări și ieșiri, ce conține subsisteme interconectate între ele și legate obligatoriu la un Vortex IN și un Vortex Out. Din orice punct al organismului uman, prin labirintul acestor canale, putem intra/ieși în afara corpului numai prin 2 puncte distincte, vortexul de intrare sau de ieșire. Ca o analogie, dintr-un ghem cu multe fire nu putem ieși în afară decât urmărind un fir spre unul din capete.

Dacă Elicoida Fundamentală de Transfer se distinge prin sens IN-OUT înseamnă că oricărui punct al organismului uman îi putem asocia un sens, un singur punct de intrare și un singur punct de ieșire. Această caracteristică este valabilă pentru orice punct din Univers.

Știu că nu este ușor să vă gândiți la aceste lucruri dar în momentul în care mecanismul șablonului universal este cunoscut și pe deplin înțeles vă asigur că percepția Universului, simplitatea construcției sale, va surprinde. Acest șablon este identic indiferent de mărimea sistemului observat, de la atomi la galaxii.

Schimbați-vă modul de a gândi, aveți încredere în intuiție!

Dacă nu vă este foarte clar vă recomand să reluați textul, nu vă jenați. Este esențial să aveți o privire de ansamblu, să înțelegeți sistemul din afara lui, să-i înțelegeți conexiunile, ca mai apoi să-i putem analiza subsistemele. Orice sistem este parte a unui sistem mai mare și conține subsisteme. Scara Universului este de la plus infinit la minus infinit, dimensiunea particulei fundamentale.

Aceste conexiuni ale omului cu Universul se regăsesc astăzi într-o formă modernă.

Este cunoscut faptul că aceste legături cu mediul înconjurător au loc prin intermediul mai multor metode.

Milioane de oameni, de toate vârstele, în scop terapeutic sau de întreținere, practică exerciții fizice sau psihice având rolul de conexiune a omului cu mediul.

Tai Chi, Qigong, Reiki sunt numai câteva metode de care cu siguranță ați auzit. Prin cristaloterapie, meloterapie, cromoterapie, fitoterapie sau tot felul de alte procedee, omul dorește, prin conexiuni, să-și refacă geometria nativă sau, așa cum spunem noi, să atingem echilibrul interior.

Feng-Shui sau arta de a decora în armonie cu ființa umană este de fapt intuiția legăturii omului cu tot ce-l înconjură.

Chakrele, acele vârtejuri de energie, Kundalini sau șarpele de foc sunt pentru yogini fundamentul, modalitatea de conexiune cu “absolutul”. Niciodată nu am fost de acord cu practicile lor sau constrângerile impuse până la extrem, degenerative și autodestructive.

Constat acum că “unificarea în spirală”, cu rol de a fi cât mai aproape de “absolut”, are din ce în ce mai mulți adepți.

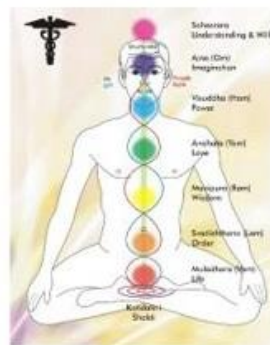
Așa este, orice simbol cu referire puternică la fundamentul creației unește, induce legături, chiar dacă direcția este greșită.

Așadar, nu uitați că, indiferent ce sistem vom analiza, acesta este în strânsă conexiune cu restul sistemelor.

În figură sunt obiecte de decor create de designeri în concept Kundalini.

Aceste lucruri abundă și corespund aceluiași șablon, intuiție perfectă.

2.5.3 Subsisteme ale anatomiei umane – utopia sistemelor izolate

În acest moment fizica se bazează pe analiza sistemelor izolate. O mare greșală a fizicii o reprezintă sistemele izolate. Niciunde în Univers nu există sisteme izolate. Aceste modele sunt pur teoretice, conduc la o analiză simplificată însă nu corespund structurii Universului, nu au corespondent în realitate.

Mă gândesc la faptul că am fost admis în facultate cu 10 la fizică iar acum uite ce “gogoși” scriu, m-am eliberat de șabloane, altfel nu vedeam nimic!

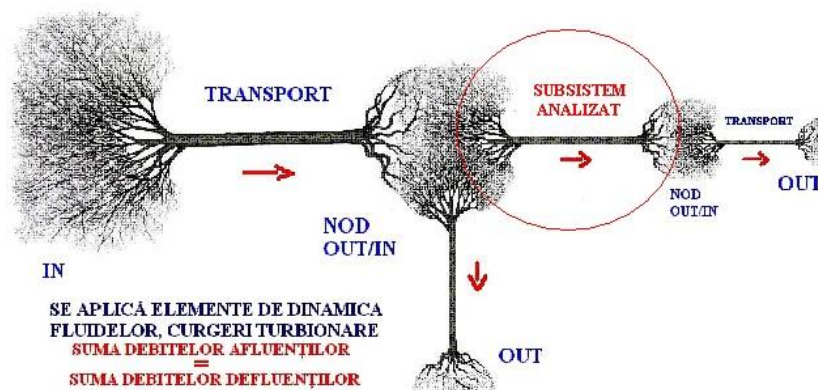
Anterior am avut o privire de ansamblu. Am făcut asta pentru că nu putem să ne apropiem de copac fără să vedem pădurea. Nu putem studia tot Universul ci doar o parte infimă din el.

Unii cercetători studiază planetele alții corpul uman iar alții fundul oceanelor iar lista poate continua.

Dacă avem o biserică ce dorește unificarea religiilor, care ar putea fii știința care unifică științele, dar știința cu religiile?

Tu și cu mine intrăm într-o zonă unde nu a mai intrat nimeni, niciodată, deschide-ți mintea, nu gândi în șabloane, existăm într-un Univers pentru care un singur tipar este suficient.

De aici începând, orice subsistem va fi studiat într-o dinamică dată de forma Elicoidei Fundamentale de Transfer, fără a lua în calcul celelalte elicoide conectate în capetele acestora, o simplă evidențiere a acestora fiind suficientă.

În mod evident nu putem să desfacem macroelicoidea analizată în toate Elicoidele Fundamentale de Transfer ce o compun. La cea mai mică scară posibilă este normal ca numărul acestora să fie egal cu numărul particulelor fundamentale (*aflăte în dinamică fundamentală*), în conturul delimitat de această geometrie de transport.

2.5.4 Tuburile și primele canale – geometria elicoidală și primul transport

Mișcarea tuturor particulelor fundamentale din Univers se face după același tip de traiectorie, E.F.T., geometria descrisă fiind una asemănătoare unui tub, cu secțiune variabilă.

Descompunând toate ființele vii din Univers, până la dimensiunea particulei fundamentale, vom întâlni, la orice nivel, tuburile de construcție ale elicoidelor. Compunerea axială a acestora înseamnă o construcție tub-în-tub, asemănătoare inelelor de creștere, în diverse secțiuni.

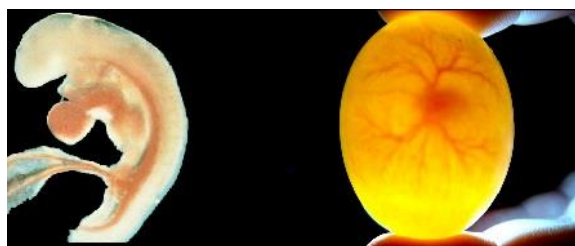
Enunț:

Tot universul viu este structurat fundamental, fiind o consecință a dinamicii elicoidale, într-o rețea asemănătoare unor tuburi flexibile cu secțiune variabilă.

Ați auzit de găurile de vierme, ale anumitor fizicieni, ce se presupune a fi în Univers? Aceștia au o intuiție interesantă. Aceștia văd Universul mult mai clar dacă introduc, ca noțiune abstractă, aceste găuri. Ei nu observă că plantele, animalele, oamenii sunt construiți numai din “tuburi”, toată materia este “plină de tuburi-găuri”. Toate organismele vii, având o structură fundamentală tubulară, pot genera structuri geometrice ce la nivel vizual au forme infinite, vedem proiecții.

Cu alte cuvinte, dacă luăm o formă, de exemplu aparent sferică, vom constata că de fapt este poroasă. Dacă ne apropiem mai mult observăm tuburi iar dacă insistăm să “mărim” găsim iar sfere, apoi iar tuburi, traiectorii elicoidale, apoi iar sfere etc.

Probabil te-ai întrebat cum începe viața, cum se văd primele elicoidale. Diviziunea celulară, în geometrie fundamentală evidentă, este aprofundată separat. Haideți să vedem ce se dezvoltă prima dată la un embrion uman, în mod vizibil.

Cel mai bine se vede la un ou de porumbel, atât forma cât și ramificațiile. Clepsidra, copacul cu ramificații sus și jos. La om acest “copac” se face inițial între mamă și ovul prin gravitația de “aderență”.

Membrana celulei ou este cea care triază geometria clusterilor IN, cel mai mare fiind și cel mai puternic, mai “complet”, mai dinamic. Imediat ce spermatozoidul cel

mai activ “a făcut IN” are loc o autoorganizare, o schimbare a geometriei, inclusiv a “membranei” exterioare.

Primele elicoidale de legătură mamă-ovul transferă particule fundamentale din țesutul mamei către celulă iar după conexiuni repetate se întorc. Macroelicoidea ombilicală este un tub de transport elicoidal.

De ce apare sistemul circulator primul? Este simplu, elicoidalele transportă particule-clusteri printr-o geometrie ce la mijloc are “densitate gravifică redusă”, tuburile sunt geometria de construcție a elicoidelor. Cele mai lungi macroelicoide, vizibile cu ochiul liber, atât la animale cât și la plante, sunt aceste ramificații de “tuburi transportoare generale”.

Construcția inimii în 4 camere este similară celor 4 direcții de construcție din geometria fundamentală, crucea în simbolistica religioasă.

Tot sistemul muscular având mișcări numai de torsiune nici inima nu face excepție, bătaile inimii sunt de fapt contracții torsionale.

Mișcarea elicoidală a sângelui se face cu pas variabil, astfel că numai în zona inimii, unde viteza este mai mare, se poate observa mai clar torsiunea.

Tot corpul uman este irigat în sistem de noduri, IN-OUT, ramificații similare unui copac fiind vizibile peste tot. Acestea ajung la dimensiuni așa de mici (*microporozități*) încât nu mai sunt vizibile nici cu microscopul, uneori spunem că pielea “respiră”.

Acesta este un sistem deschis, IN-OUT. Folosind astfel de sisteme de canale, ingerăm și eliminăm fluidele din organism, în mod asemănător geometriei apei colectată de pe versanți și transportată până la gura de vărsare, sub formă de deltă sau estuar.

Pentru că nu mi-am propus o descriere anatomică riguroasă o să las specialiștii să o facă mai bine. Descompunerea unei vene sau artere, spre analiză, este similară cu desfacerea unei macroelicoide în macroelicoide componente inferioare. Teoria constructală a lui Adrian Bejan face o analiză asemănătoare, curgerea economic-optimizată fiind și aici punctul de plecare.

2.5.5 Transportul implicat în oricare schimburi de particule – radiația viului

Noduri de legătură artere-vene se află în geometria diferitelor țesuturi. Acolo vin clusteri ce echilibrează geometria și pleacă cei ce o destabilizează, prin mecanismul autoorganizării corpului uman, similar cu “dacă alergăm mai mult mâncăm pe măsură”. La nivelul fizicii actuale o explicație ar fi “asemănătoare” următorului exemplu;

Un atom, cu un electron pe stratul 4, intră într-o densitate gravifică de unde iese în mod obligatoriu alt atom cu un electron pe stratul 5, pentru a echilibra dinamica. Presupunând că numărul particulelor fundamentale a celor 2 nuclee este identic, saltul de pe un strat pe altul se datorează schimbării geometriei interne a electronului. Sistemul s-a autoorganizat dar a “pierdut ceva”.

Electronul ieșit diferă de cel intrat prin faptul că a “pierdut” un număr imens de particule fundamentale, grupate în clusteri de mărimi diverse. Acest proces înseamnă, în limbajul fizicii, radiație la ieșire respectiv absorbție la intrare.

Atunci când facem efort fizic geometria corpului suferă schimbări majore, circulația se intensifică, temperatura crește. Nivelul radiațiilor în corpul uman crește, cea “mai tangibilă” fiind radiația termică. De aceea noaptea, la vizualizarea în infraroșu, corpurile se disting clar, acestea pur și simplu emit clusteri termici într-o gamă de mărimi (*interval termic*). Toate sistemele Universului emit și absorb, în mod natural și numai prin Vortex OUT/ IN, clusteri de diverse dimensiuni.

În momentul în care un organ este afectat, geometria lui este schimbată, nu mai emite sau absoarbe aceiași clusteri, sunt alte mărimi decât în mod natural, alte geometrii!

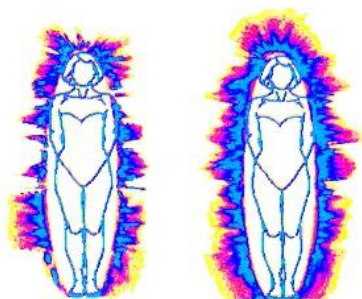
Probabil vă întrebați dacă acea aură a omului, a viului, este adevărată sau dacă chiar există cu adevărat persoane ce “văd” organele interne, aura.

Așa este, cei care nu sunt excroci au o intuiție aproape de realitate, ceva le spune că organul “x” este “cam verde”, nu așa cum arată el de obicei, “roșu”. Intuiția este transpusă în realitate prin elemente “colorate” pentru că altfel “subiectul detector” nu ar ști cum să vă explice!

Enunț:

Orice organism viu expulzează prin Vortexuri OUT, în afara densității sale gravifice, pe traiectorii asemănătoare E.F.T., o multitudine de clusteri având strânsă legătură cu geometria (starea sa emoțională și de sănătate) și dinamica fundamentală a întregului sistem organic. Numim acest lucru radiația viului.

(în figură -2 stări)

Dimensiunea unor clusteri este așa de mică încât aceștia pot penetra toată materia vizibilă, aproape instantaneu și pe distanțe uriașe, cu efecte numai în lumea viului. Un exemplu ar fi cei implicați în macanisme telepatice. Particulele cuantice care pleacă sunt încă legate (*entanglement cuantic*) de cele care rămân, fiind încă conectate la tornada mamă. Această radiație umană are un rol fundamental în procesele cognitive de tip “paranormal”, (*impregnarea prin clusteri = retrocogniția, case bânuite de “fantome”, ființe și obiecte “posedate”, etc.*). Informația zidurilor sau obiectelor se conservă, orice detector uman, sensibil, află!

Toată fenomenologia “paranormală” poate fi desfăcută prin E.F.T., prin procedee de citire și scriere la nivel cuantic, emoția pozitivă sau negativă asigurând surplusul de energie necesară acestor procese.

Evidențierea E.F.T., la ieșirea din sistemul gravific mai dens, este dată de efectul Kirlian. Fotografia Kirlian constă în înregistrarea unui obiect expus într-un câmp electric de înaltă tensiune și frecvență.

În imaginile astfel obținute, obiectul fotografiat este înconjurat de un halou, luminos, policrom.

Copacul, “crescut” la ieșire, pune în evidență forma densității de gravitație mai puternică, nicidecum majoritatea clusterilor de ieșire, ce au dimensiuni mult subatomice.

Numai organismele vii au capacitatea, momentan, de a “traduce” informații mult subatomice. Planta din camera ta sau câinele pe care îl alinți știu când nu te simți bine chiar dacă ești în vacanță, la 2500 Km departare, și “o află” simultan cu emoția (*surplus energetic*).

Datorită dimensiunilor diferite de clusteri dar și vitezelor specifice de transport, aparatele în infraroșu sunt mai puțin penetrante decât cele în ultraviolet, radiația X fiind și mai penetrantă, etc.

Cu cât se scade pasul elicoidei (“lungimea de undă”), cu atât aparatele sunt mai performante, explorează mai adânc (*la aceeași viteză*).

Emisia sau absorbția de clusteri mari penetrează și destabilizează densitățile gravifice prin IN însă prin OUT pot fi analizați mai detaliat (*a se vedea noțiuni fizică / radiații, RMN, optică, laseri etc.*).

În acest sens nanotehnologia, știința viitorului, va construi sisteme pentru care electronul va fi foarte mare, uitat de istorie.

Pentru a cunoaște macrouniversul trebuie să stăpânim microuniversul. Acest lucru, prin geometria lanurilor de grâu, ni-l arată permanent intuiția umană sau, de ce nu, civilizațiile avansate.

Cu siguranță omenirea a avut până acum ochii deschiși, a văzut dar nu a înțeles.

Un cluster ce nu poate penetra un sistem gravific creează o undă torsională în acesta, întorcându-se în sistemul gravific de origine (capitole despre undele fundamentale de torsiune, U.F.T.).

2.6 Înțelegerea unitară, cea de ieri, cea de azi – schimbarea de azi vine la pachet cu frica

Ca o concluzie generală, la tot ce ați citit până acum, am schematizat alături, încă o dată, esențialul. Așadar un întreg este alcătuit din părți pe care le vedem și altele pe care doar le intuim. Mijloacele de analiză sunt specifice fiecărui nivel dimensional.

Toată informația, indiferent de unde provine ea, este pur geometrică și se regăsește atât în realitatea imediată cât și în intuiția umană.

Marele salt al omenirii este unul al schimbării stării de conștiință, prin explozia mecanismului proprioreceptor, prin pivotarea cu 180 de grade a percepției realității.

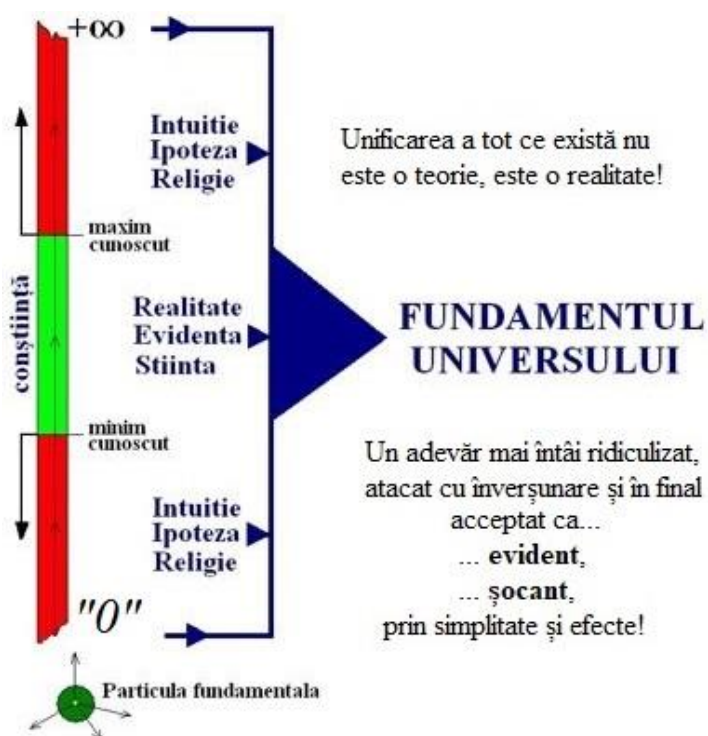
Memorați schematizarea de alături înainte de a citi primele pagini din “Fundamentul Universului”, partea a II-a a proiectului.

De aici în colo este imposibilă înțelegerea perfectă a primei părți fără parcurgerea ambelor zone, distincte și complementare! Pe măsură ce explorați partea a II-a apar noi conexiuni logico-intuitive cu partea I-a (*înțelegeți mai ușor la o recitare integrală*).

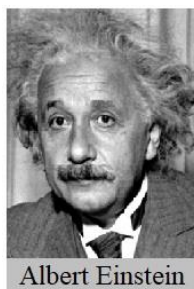
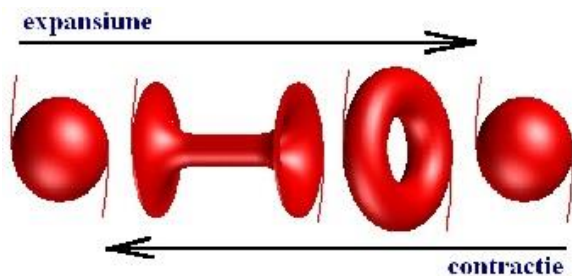
O unificare a informațiilor înseamnă a înnoda cunoștințe din ambele părți, prin salturi relaționale, successive, de la un capitol la altul.

Aparent, fără nici o legătură, toate aceste informații vor deveni extrem de clare, aproape instantaneu. Experimente personale, multe experimente de laborator de ultimă oră (*nivel internațional*) cât și tot universul înconjurător, pot confirma, în orice clipă, această teorie extrem de simplă.

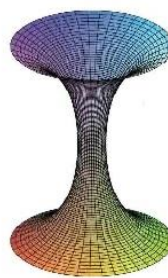
Absolut nimic, din tot ce există, nu iese din acest “cadru teoretic”, cel puțin până în acest moment.

În partea a II-a o să citiți despre fizicienii intuitivi ai lumii, cei ce nu s-au îndepărtat de natură, de la Albert Einstein și Nikola Tesla și până la cei de astăzi, descoperind proiecții distincte ale șablonului universal.

Albert Einstein

Nathan Rosen

Fundamentul Universului

Gemetrodinamica elicoidală (E.F.T.) + \sum particulelor fundamentale + ciclu = Univers

Einstein a fost acuzat, de foarte multe ori, că a pierdut contactul cu fizica “modernă”, el a ales să-și urmeze intuiția, a fost un geniu. Ca un rezultat firesc al criticilor aduse cercetătorilor ce gândesc total diferit, în acest moment, în fizică, intuiția umană nu se mai distinge.

Acest tip de comportament, la adresa celor ce gândesc altfel, este o greșală fundamentală. Așa se face că dogmele, științifice sau religioase, au adversari foarte puțini. Progresul, în astfel de condiții, devine foarte lent.

Dacă ești fizician, matematician, inginer sau un veșnic căutător, folosește intuiția la maxim, mayașii au reușit, acționează din instinct!

Va fi nevoie de reclădirea rapidă a fizicii începând de aici, va fi nevoie ca toate domeniile cercetării să fie actualizate pe baza noilor descoperiri, la nivel fundamental. Va fi nevoie de tine, va fi nevoie ca, oriunde ai fi, să ajuți ca semenii tăi să gândească altfel, lumea, viața!

Mulți, de-a lungul istoriei, au încercat dar nu au reușit. Aceste multe bătălii pierdute ne fac să câștigăm, acum, acest razboi. Este războiul cu propria mentalitate, cunoașterea izvorând din noi înșine.

Maya, cu o intuiție de 95%, era oare civilizația unde saltul de civilizație și ciclicitatea acesteia erau anticipate. Culorile și simbolul Maya nu-mi aparțin, îți spun ceva?

Acum a sosit momentul să studiezi mai mult, trecând mai departe, la o altfel de abordare a aceleiași realități (*saltul la partea a II-a*). Tu trebuie să înțelegi înaintea multora, nu-i greu, o poți face.

Alegând însă calea mult mai confortabilă, te poți da bătut. Așa au făcut și fac o pleiadă de cercetători din întreaga lume. Aceștia sunt ridiculizați, își pot încheia cariera dacă continua să gândească diferit. Haideți să vă arăt un simplu exemplu de linșaj academic, mediatic.

Un cercetător canadian, în anul 2012, este pus la zid imediat după ce a descoperit și explorat fenomenul de rotație (*rotație*) prezent în întreaga lumea vie sau nevie. Mai mult, a descoperit un fel de reguli de aplicare a acestor rotații (*pe principiul Codului Fundamental*). Am tradus, mai jos, părți dintr-o publicație lăsând poza și titlul netradus.

JAN 31, 2012 7:40 AM MADSCIENCE -Biochemist publishes a paper solving the mystery of life, but no one understands it!

Erik Andrulis, biochimistul Universității Case Western Reserve, tocmai a publicat o lucrare despre o descoperire ce depășește, prin înțelegere, caracteristicile ARN-ului pe care acesta îl cercetează de obicei.

El susține că a descoperit secretul vieții în sine, totul având o legătură cu lucruri ce conțin un fel de spirit energetic. El le-a numit “gire”.

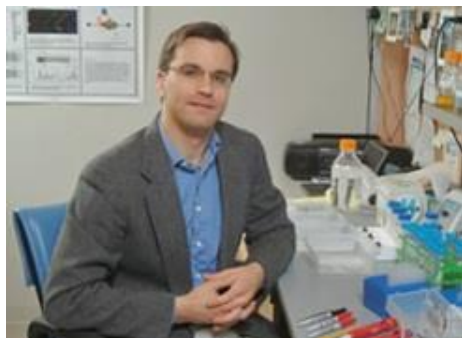
Lucrarea sa, de 105 pagini, se numește “Teoria originii, a evoluției și a naturii vieții”, o poți descărca integral și gratuit din “Life peer-reviewed journal”.

Problema este că, chiar și cititorii simpatici, au găsit lucrarea de neînțeles și (mai rău pentru oamenii de știință) netestabilă.

Cu toate acestea, Case Western a decis să trimită un comunicat de presă, despre lucrare, către serviciul internațional de știri științifice Eurekalert.

În el au scris ceva ce sună ca un fel de tratament precoce, pentru un avatar:

Pământul este viu, afirmă o teorie științifică revoluționară despre viață, apărută de la Școala de Medicină a Universității Case Western Reserve. Teoria trans-disciplinară demonstrează că obiectele neînsuflețite, de exemplu, planetele, apa, proteinele și ADN-ul sunt animate, adică vii. Pentru a-și testa paradigma, dr. Andrulis a proiectat diagrame de flux bidirecționale (gire) care înfățișează și prezic dinamica energiei și a materiei. În timp ce astfel de diagrame pot fi străine pentru unii oameni de știință, ele sunt notări standard de reacție pentru chimiști, biochimiști și biologi.

Dr. Andrulis și-a folosit teoria pentru a prezice și identifica cu succes, în laboratorul său de la Universitatea Case Western Reserve School of Medicine, o semnătură ascunsă de biogeneză ARN. El aplică acum giromodelul pentru a uni și explica evoluția și dezvoltarea ființelor umane.

Când oamenii au început să se gândească la această afirmație incredibil de ciudată, povestea a luat viteză. Săptămâna trecută lucrarea bizară, care presupunea să explice toată viața folosind "giraxiomele", a făcut ca jurnaliștii să zâmbească.

Într-un articol plictisitor, despre munca lui Andrulis, John Timmer de la Ars Technica a rezumat lucrarea:

Ideea de bază este că totul, de la particule subatomice la sisteme vii, se bazează pe sisteme elicoidale pe care autorul le numește "gyres", care transformă materia, energia și informația. Aceste transformări determină apoi proprietățile diferitelor sisteme naturale, vii sau nevii.

Ce sunt aceste "gire"? Este foarte greu de spus. Chiar Andrulis recunoaște că sunt doar "un model de bază simplu și nematematic" (deși pare să creadă că este un lucru bun). Aproape orice poate fi derivat din acest model de bază, autorul citând fenomene majore incluzând, fără a se limita, gravitația cuantică, tranzițiile de fază ale apei, de ce sistemele vii sunt predominant pe bază de CHNOPS (carbon, hidrogen, azot, oxigen, fosfor și sulf), homochiralitatea zaharurilor și aminoacizilor, adaptarea la homeovâscoză, codul triplu și mutațiile ADN.

Dacă, citind lucrarea, deveniți confuzi, se întâmplă pentru că Andrulis include un glosar enorm de noi termeni. Iată doar câțiva, la alegere:

- Gyre: gira, forma sau calea spațiului unei particule sau a unui grup de particule; o cuanta
- Alternagyre: girosistem al cărui giripex nu este tricuantal (de la cuantic)
- Dextragyre: giră sau giromodel de mâna dreaptă
- Focagyre: punctul central al analizei sau discuției unei gire
- Gyradaptor: Singularitatea girului - un cuantic - care exercită toate forțele asupra girosistemului
- Gyrapex: Starea de memorare a potențialului relativist, excitat, instabil, a unei particule
- Gyraxiom: fapt, condiție, principiu sau regulă care constrânge și definește cadrul theoretic

Toți din cei ce au citit lucrarea nu par complet siguri dacă este o farsă, un nod intelectual excentric sau un simptom nefericit al vreunei boli mintale, dar un lucru pare sigur: nu este știință.

Case Western și-a retras rapid comunicatul de presă de pe site-ul școlii medicale, deși îl puteți vedea încă pe Eurekalert. Ivan Oransky a scris despre asta pe Retraction Watch, menționând că l-a întrebat pe ofițerul de comunicații al școlii medicale Liz Lear de ce au promovat lucrarea și apoi au șters toate referințele către aceasta.

Lear a spus:

"Ne-am reevaluat procesele noastre de informare în mass-media și am ales să eliminăm versiunea de pe site-ul nostru web, în timp ce reevaluăm politicile noastre referitoare la comunicațiile promoționale". Deci, se pare că Lear și colegii ei încă "evaluează" lucrarea ciudată a lui Andrulis. Aceasta este una dintre acele situații K-Pax, în care vă întrebați mereu dacă tipul cu glumele amuzante, ce se citeau prin ochii lui, ar fi putut avea dreptate cu privire la extraterestri sau "gyradaptors". Apoi, poate s-a înșelat. Nu sunt sigur ce ar putea fi mai rău.

Așa arată rezistența la schimbare, o schimbare ce vine din exteriorul ființei umane! Este firesc să fie așa, specialiștii în psihologie umană recunosc asta!

De aceea, în capitolul următor, schimbarea de mentalitate devine esențială. Schimbarea din interior, odată declanșată, este de neoprit. Propriile convingeri, chiar dacă au un catalizator extern, rămân puternic înrădăcinate în mintea noastră.

A sosit timpul. Trebuie să-ți formezi alte convingeri, de la zero, și asta fără teama că altcineva te va ridiculiza, că-ți va zâmbi ironic. Eu doar îți pun în față argumente. Ele sunt foarte multe, teoretic o infinitate, însă munca mea e finită, limitată de timpul trecerii prin viață.

Alungă-ți frica de a gândi într-un mod diferit, față de cum gândeai până mai ieri, și o să remarci diferența. Andrulis s-a retras ulterior în colivia lui, i-a fost frică de orice element , aruncat din afară, capabil să-i scurteze cariera. Nu a mai continuat, avea prea mult de pierdut!

De frică s-au retras și se retrag mulți, frica face ravagii, este exploatată de cei ce se opun evoluției, fie ea științifică sau religioasă!

*GUVERNUL ROMÂNIEI,
prin Oficiul Român pentru Drepturi de Autor,
înscrie în Registrul Național de Opere
lucrarea*

3. Fundamentul Universului

ca operă științifică.